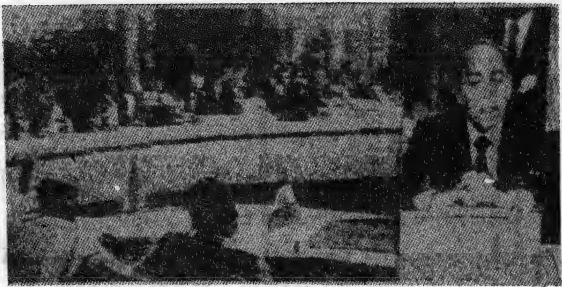

د سپېڅلو ځایو (اماکن مقدسه) د ژغورنې لپاره د یو ګډه دریځ د غوراوی په مقصد د ګڼو اسلامي هیوادو سرمشران په رباط کې سره راغونډ شول.

خو څرنگه چې دا هر څه د اسلامي امت د پراخو پرګنو انقلابي ولولو ته د ځواب برابرولو لپاره شوي وو، له د دوی (سرمشرانو) د خپلې غوښتنې له مخې؛ نو ځکه کومه جوتله اغېزه یې ونه ښودلای شوه.

د اسلام آباد کنفرانس د دغه سلسلې یوه مهمه کړې تشکيلوي، په دې مانا چې د لويديځ ښکېلاک د بلوسو ترڅنګ د ختيځ هغه له ما نورو څخه هم پکې پرده پورته کړای شوه. نو ځکه خو پراغغانستان د روسي شاهنشاهي د پريښودل لامله لوسې ځل د کارمل ګوداګي رژيم استازي پکې پريښودل شو. په داسې حال کې چې د مجاهدينو د تنظيمو نو نمانځنده هيات ته هم پکې د نظر څرګندونې حق ورکړل شو. البته يواځې د ايران د اسلامي جمهوريت د استازي په هڅه او هاند پيښو د کتونکي حق ورکړ شو.

د طائف په کنفرانس کې چې د ۱۹۸۱ په جنوري کې وشو، د کارملې رژيم استازي نه يواځې ونه منل شو؛ لاچې د غړيتوب حق هم ورځنی واخيستل شو. ورسره له افغانستان نه د روسي يرغلګرو د سملاسي وتلو نوښته هم بيا تکرار شوه.

په کازا بلاتیکا کې د اسلامي سرمشرانو د څلورمې غونډې د پرانستې يوه څانګه.

دغه راز د کمپ ډيويد استعاري معاهدې د لاسليک کولو لامله د مصر له حکومت نه هم د غړيتوب حق پرته واخيستل شو؛ خو د توقع پر خلاف له دې ټولو سره سره بيا هم د مجاهدينو د تنظيمونو له استازو سره پکې د يادونې وړ چال چلند تر سترگو نشو.

په همدی توگه د کازا بلانکا ښار په کنفرانس کې هم چې څو ورځې د مخه جوړ شوی ؤ ، د افغانستان د رېږې په باب یو لوی ویناوې وشوی ، خو له دی امله چې د کنفرانس جوړیدو آر مقصد په اسلامی سر مشرانو کنفرانس کې د مصر بیا گډول وو ؛ نو ځکه یې زیاته برخه همدغه موضوع ته اختصاص کړې شوی وه ، او په دی توگه یې د افغانستان رېږه په حاشیه کې راغله .

کوم شی چې د دغه کنفرانسو نو په باب یې د لټه یادولای شو ، دادی چې پروېټ او یوالی تر ټینگار زیات پکې پر شخصی او کړوې مصالحو زور اچول شوی دی . چې همدا د کنفرانس د نه اغیزمن توب یو ستر لامل ګڼل پکار دی .

چې له کنفرانس څخه د مصر ایستل او بیا بیرته پکې را گډول یې

زموږ د دغه ادعا یو رښتینی شاهد دی . د مسلمانانو د شیعې د ښارونو د ځکه امید لرو چې د کنفرانس گډون کوونکي به تردی وروسته په افغانستان او نوری اسلامی نړۍ ته د پیښو او رېږو په وړاندې ګوښې پاتې نشي . په رښتیني چې اسلامی نړۍ له دی نننۍ گډوډ او بحرانی حالت څخه نه یواځې یو انقلابي څو ځنښت او جدي دریځ ژغورلای شي ، نه د نړۍ خبری .

نظری بر اصول

اجلایه جهاد

پوسته گذشته

مسئله‌های ایمانی در جهاد

پروردگار ناصر و مددگار کسان است که پشتیبانان و فدائیان حق اند و منظور استقرار حق و عدالت و احیای حقوق مظلومین و مستضعفین علیه مستکبران، طواغیت و فراعنه با نفس و ما یملك خود در راه رضای خدا و نابودی فتنه و فساد به جهاد دست زده باشند و جز دفاع از حق و حقوق مظلومین و مهار ساختن ستمگران و ارواح خبیثه و تأمین آزادی دعوت الی الله هیچ آرمان و هدفی نداشته باشند.

۳- بر ذمت مسلمان واجب و لازم است تا عقیده قاطع و خلل نا پذیر داشته باشد که بصورت قطعی و بدون هیچگونه تردید در جهاد و مبارزه بر حق خود کایاب برآید و بهره‌مند است و هیچگاه خساره نیبرد و در هر حال فائز و موفق خوانده می شود، اگر زنده بماند

حقیقت مسلم و انکار ناپذیر، و قضیه واضح و بر ملا است که هر مسلمان با ابراز اسلام و القیادش و حتی به مجرد قبول اصول و قوانین اسلام خود بخود عقدی را با خالق خود بسته و پذیرفته که همه آیات قرآنی و احادیث نبوی و تمام احکام شریعت محمدی را در صحنه عمل پیاده نماید و در ضمن این عقد و پیمان عمومی عقد خاصی را با پروردگار خویش در مورد دفاع و حمایه از دینی که سعادت، آرامی و نیکبختی همه جانبیه بشر را در تمام سطوح زندگی به ارمغان آورده امضا کرده است، نظر به آیات صریح قرآن عظیم الشان هر مسلمان با این

عقد خود، بغرض جهاد با مال و نفس خود برای رضای خدا و تطبیق دین او تعالی، نفس خود را در مقابل جنت بخدا فروخته است

این معامله افتخار بار و ملو از شهامت و راد مردی بسان یک عقیده دینی، بذت هر مسلمان واجب و لازم و حتی فرض می سازد که به آن عهدیکه با خدا عقد نموده وفاداری و ایستادگی خود را مردانه وار نشان دهد و در سنگر جهاد علیه خدا منکران منظور احکام دین خدا و جلوگیری از ظلم و فساد و پخش عدالت اجتماعی برزمد و در خدمت مستضعفین جهت تأمین آسایش عامه قرار گیرد. و در هر لحظه ای که فریضه جهاد بعهده اش بیفتد، بکمال اخلاص و ایمان داری به آن اقدام و زرد و عقیده متین داشته باشد که خدا وند (ج) بوعده خود حتماً وفا مینماید و او رابه بهشت برین میدر آرد.

۲- فریضه مسلمان است که عقیده و یقین قاطع داشته باشد که خدا وند (ج) نصرت مؤمنین را برخود لازم گردانیده و حضرت

از مزایا و محاسن جهاد بهرور او را ذریعۀ صحنه های خوف میگردد ثواب، عزت و افتخار جهاد و گرسنگی، فقر و خسارات مالی فی سبیل الله را بدست می آورد و جانی، کمبود عوائد زراعی سعادت و نیکبختی دنیا و آخرت و میوه ها بوسیله تعقیب جهاد را کمائی میکند و اگر شهید گردد مورد آزمایش قرار میدهد، درجه عالی و نهایت بزرگ شهادت و او وظیفه دارد که با استفاده را کسب مینماید و به نعمت پیش از صفای علی صبر(ثبات، پایداری بها و بی نظیر رضای خدا و مقام و متانت) و اتقاید به اصول و ارزش شهای عدالت گستر و انسان ساز رفیع نائل میاید و نعمات ما فوق اسلامی در برابر هرگونه حوادث تصویریکه تاکنون نه در فکر تلخ و ناگوار کوه آسا پابرجا بوده انسان جولان و عرض وجود و شکست نا پذیری خود را نشان نموده و نه چشم و گوش از آن ده. در تعقیب دشمن و فراهم احساس کرده بدست می آرد. آوری اسباب نابودیش به ضعف اگر برای مسلمانان نصرت و و مستی نگراید، درجهاد و مبارزه پیروزی مقدر بوده باشد پس اش هیچگاه به ناتوانی و پستی تن عزت، فتح و کامیابی شامل حال درندهد، براوست تا باور کند که شان می شود. همین است بهترین در برابر هر آسیب ورنجی خواه صحنه امتحان و آزمون گاهی که خورد باشد خواه بزرگ از تشنگی عناصر طیب و خبیث، متین و و گرسنگی گرفته تا افتیدن در شکنجه متزلزل را از هم جدا می سازد، در نتیجه صابریان و ذوات ثابت قدم غیور و خدا پرست پیروز و بر داشت زخمهای پیام آور و داع مندانۀ از صحنۀ امتحان میبر آیند از حیات و زندگی، بهترین مکافات و نعمتهای اخروی را کمائی و هر قدم جهادی و مصارف مالی و بدنی اش چه کم و چه زیاد در دیوان الهی ثبت و برافتخارات قرار یخی او می افزاید.

۴- وجوبه ذمت مسلمان است تا یقین و باور کند که صداقت و ایمانش هکذا صبر و ثباتش تحت امتحان قرار دارد و خداوند

اند و ایشان دربارگاه پروردگار بهر نوع تکریم و اعزاز نائلند و از هر نوع نعمتهای ما فوق تصور مستفید و بهره مند میباشند.

۵- به هر مسلمان فرض و لازم است تا یقین و باور کند که اجل و زمانه و حتی ساعتیکه در آن مرگ انسان در علم پروردگار مقدر و تعیین شده باشد یک لحظه هم پیش و پس نمیکردد و هرگاه لحظه مردنش فرارسد حتماً و خواهی نخواهی در همان لحظه مشخص و مقدر می میرد خواه در زیر زمینی باشد یا محکمترین کاخ آسمان خراش و فولادی سکونت گزیده باشد و خواه در کارگاه خود سرگرم و مصروف کار بوده باشد و یا در صحنۀ خونین نبرد و خطرناکترین معرکه تبادل آتشبازی قهرمانانۀ و شجاعانۀ علیه دشمن مسلسل و بلا وقفه به یورش و هجوم دست زده باشد، هکذا هر مسلمان به مقتضای ایمان خود باید یقین داشته باشد که سهمگیری و شرکت در خطرناکترین صحنه های جهاد وقت معین و قدر مرگ را هرگز به تعویق و تاخیر نمی اندازد و قطعاً لحظه از عمر انسان را دراز ساخته نمیتواند.

۶- بدون شک هر مسلمان

تازمانی مسلمان حقیقی و صادق به کسانی ممتاز تر و حائز مقامات حق و برای رضای خداوند است در ایمانش محسوب نمیگردد که درجات بزرگترند که در اوقات حضرت پروردگار، دوست و خدا و رسول و جهاد به مال آسانی و فراخی و درخین مشاهده مددگار اوست، خط مشی دشمن و سرانست به هر چیز دنیا دوست آثار نصرت و قرار سیدن بشارت را هوا و هوس تعیین میکند و تر و محبوب تر داشته باشد حق مژده فتح و پیروزی بجهاد اقدام دشمن مسلمان به راه شیطان و از پدر و پسر، برادر و همسر باطل در حرکت است. خداوند میوززند.

و تمام اقربا و قوم خود هم هکذا از مال و منال، تجارت و قصرهای دلشیز نیز مقدم تر بوده باشد همچنین هر مسلمان وقتی صفت را از یاد نباید برد که کسانی مرتکب جرم و گناه بزرگ می شوند که راه فرار از دشمن را در پیش گیرند در حالیکه هدفش کدام ما نور و استفاده از تکتیک حربی و تعقیب جهاد بشکل دیگرش هم نبوده باشد.

۱- هر مسلمان باید به این صحنه پیام آور نیکبختی و سعادت متوجه بوده باشد که در همان ساعت و زمانیکه بجهاد مقدس میپردازد، در حقیقت در پیشگاه خالق کائنات و در برابر دشمن خود و دشمن خدا قرار دارد و فی الواقع در صحنه آزمایش و استحان سهم گرفته تا دیده شود که از خدای خود خوف دارد یا از دشمن، در حالیکه مجاهد مکلف است و فریضه اوست که از خدا بترسد و مردانه وار در راه خدا جهاد کند.

۱- وجیهه مسلمان است تا عقیده کند که جهادش در راه خداوند است و عذاب پروردگار میگردد. ۲- خود داری از جهاد مالی و نفسی و درخین ایجاب ضرورت و دعوت بجهاد سر پیچی ازان و کوتاهی در آن ایجاد مشکلات در راه جهاد، چیدن دیسه و برپا داشتن قتنه، پخش کردن وسوسه ها و اشاعه پراگندهای شکست آور و ایجاد موانع در راه جهاد از بزرگترین جرائم دینی بشمار میآید، مرتکبین آن و مصرین بر آن مستحق غضب و عذاب پروردگار میگردد.

ممتاز و سعادتبار هر مسلمان صادق و کامل را کمائی کرده میتواند که با طیب خاطر، رضا و رغبت خود باسر و مال خویش بمنظور حاکمیت قرآن بجهاد آغاز نماید.

۸- این اصل مسلم و انکار ناپذیر اسلامی را فراموش نباید کرد کسانی که در مراحل شدت و خطر زیاد و لخطات مشکل با سرو مال خود بجهاد تن داده اند نسبت

انظار حمایت از دوستان تاریخی

علاقه افغانستان به بعد از فاجعه

هفت ژوئیه روشش جدی

دکتور محمد ظاهر صدیقی

درشت درج صفحه عصر ما کردند .
در مسأله دفاع از حق مردم
افغانستان البته ما گله و شکایت
از آنهاى نداشتیم که زغیر غلامی
را به گردن آویخته اند ، اما
خواهی بغواهی گله و شکوه مردم
افغانستان از آن دوستان ماست که
آبا و اجداد ما در سپر تاریخ شان
نقش ارزنده و پرازنده داشته اند ،
و یا هم اینکه مردمان ما و آنها
فصل های عمده تاریخ را یکجا
نوشته اند . نمونه بزرگ این نوع
دوستان ما مردم کشور بزرگ
هند است .

در چار سال اخیر هر بار که
کشورهای غیر منسلک اجتماع
می کنند و یا هر باری که میرمن
اندر اگندی صدر اعظم هند زحمت
تبصره در مورد تجاوز قوای روسیه
را برخاک افغانستان قبول میکند ،
این سوالها نزد هر افغان مومن
و وطن دوست و هر انسان با

و مهاجرین ما در میدان نبرد
و هم در روزهای آوارگی از وطن
دیدند که کی به رخسار گرد آلود
شان دست میکشد و کی آنها را از
عقب خنجر میزند ، کی بر زخم
سینه های چاک شان مرهم
میگذارد و کی ناظر فوران خون از
وجود هر جراحت شان است .

جریان مباحثات ملل متحد
و دیگر اجتماعات بین المللی
با ارتباط به دفاع از حق مردم
افغانستان همه چیز را بدون کم
و کاست در دل تاریخ ثبت کرده
است . آنهاى که از بلند بودن
لوائ اسلام و درفش آزادی
در سپن کهن ما پشتیبانی میکردند
و آنهاى که به غلط سنگ اسلام
و آزادی بر سینه میزدند اما
نوکران زر خرید روس و کمونیزم
بودند ، همه اثر موقب ننگین شانرا
در مسأله افغانستان به حروف

دوستی یک انسان با انسانهای
دیگر و از یک ملت با ملت های
دیگر خصوصاً هنگامی خوبتر مورد
آزمایش قرار میگردد که مصیبتی به
انسان و یک ملتی رو آورد .
برای مردم افغانستان ابتدا فاجعه
۷ ثور (۱۳۵۷) و متعاقب آن
مصیبت ۶ جدی (۱۳۵۸) رویداد-
های اندوهباری بود که یکبارگی
دوستان تاریخی آنها دو معرض
آزمایش قرارداد و برای ما روشن
ساخت که کی دوست روز جفا
و کی یار روز صفا است . جریان
پنجسال گذشته خصوصاً از آنکه
که قشون وحشی روس بخاک ما
سرازیر شدند ، همه همسایگان ما ،
همه برادران هم عقیدت ما و همه
مدعیان آزادی و کرامت انسانی
را مورد آزمایش قرارداد و مردم
ما دیدند که طرفدار حق و کی
همبازی باطل است . مجاهدین

و جدان مطرح می شود که : چرا میرمن اندیرا گاندی از تجاوز روسها به افغانستان حمایت می نماید ؟ چرا او بحیث صدراعظم هند ، دوست تاریخی ما از کریمین نمی خواهد قوایش را از افغانستان خارج سازد ؟ چرا او کشور بی غربی را مسئول حضور قوای مهاجم روسیه در افغانستان میدانند ؟ چرا او رژیم دست نشانده روس در کابل را بحیث حکومت می شناسد و رنج آور تر اینکه چرا همیشه اندیرا گاندی میگوید : روسها بدخواست حکومت قانونی افغانان بآن کشور لشکر کشی کرده اند ؟

هر انسان و اتعین وقتی در صفحات تاریخ مشترک افغان و هند پیش رود ، با تأثر حکم می کند که نباید چنین باشد . از هر نگه باید میرمن اندیرا گاندی از احساسات افغان دوستی مردم کشورش نمایندگی کند و او عوض حمایت از وحشیان قرن ، پشتیبان موقف برحق مردم به خون نشسته افغانستان باشد . وقتی برعلاقی بنهم بافته و تاریخی دو کشور کمن افغانستان و هندوستان مرور مختصر کنیم ، حکم ما حتماً این حکم هر وجدان پاک خواهد بود که درین بحفه حساس نباید مردم هند خصوصاً از مردم

بخون نشسته افغانستان حمایت کند .

میرانهای کهن تاریخی :

سهم افغانان در بنای عظیم فرهنگ مردم دوست هند چنان آشکار است که هر گونه تفصیل و مثال آوری در زمینه اضافی می نماید . این افغانان نیک سرشت بودند که مشعل تابان دین مقدس اسلام را در نیم قاره هند روشن ساختند ، این افغانان با فرهنگ بودند که زبان شیرین دری را در عمق جامعه هند رواج دادند و با آن زبان اردو را بارور ساختند ، این مردم افغان بودند که اساس شهرها و بناهای عظیم و بی مانند را در اکثر مناطق نیم قاره هند گذاشتند ، این مردم افغان بودند که همه ارزشهای برآزنده زندگی خود را در خلال علائق غمیق و دیر دوام تاریخی به مردم دوست هند پیروز کردند . در قبول این حقایق و علائق تاریخی هیچ دوست هندی نمیتواند درنگ کند . مردم هند خویش و از نزدیک آثار کار و اثر گذاری فرهنگ مسلمانان را در بخش های مختلف زندگی خود و در گوشه های مختلف کشور پنهانوار شاد بخوبی می بینند . مسجد های جامع با منارهای بلند ، بناهای بی مثال تاج محل ، قطب منار ، لال قلعہ ، بناهای عالی شان

فتح پور ، سکندر پور و صدها برج و باره و قصر و قلعه موجود در هند امروز که اکنون افتخار تاریخ مردم هند است ، همه اثر کار و نتیجه مستقیم ابتکار مسلمانان در تاریخ دیروز آنها است .

نقش سیاسی :

سهم جنبش های سیاسی و بیداری ملی افغانستان در سیر سیاسی هندوستان بهیچ صورت کمتر از نقش فرهنگی آن نبوده است . در جریان پنج قرن اخیر خصوصاً بعد از آنکه دست تسلط غرب بسوی هند دراز شد و همزمان با دست های اقتصادی ، تسلط سیاسی آن نیز بر نیم قاره مستولی گردید ، افغانان همیشه بر جریانات سیاسی نیم قاره هند اثر خاص داشته اند . هر جنبش اجتماعی و هر حرکتیکه در ساحه بیداری ملی در افغانستان پدیدار گشته ، موجهای آن قله روهای اطراف بخصوص امارات اسلامی آسیای میانه و نیم قاره هند را فرا گرفته است .

سه رویا روی افغانها با قوای امپراطوری آت وقت بریطانیا ، در بیداری روحیه مردم هند نقش خاص داشته است . در آغاز قرن موجوده آنگاه که بیداری ملی زمینه را برای حلقه های

استبدادی فرمانروا در کشور ما
تنگ کرده بود و پس‌انتر آغاز
نشرات سراج الاخبار افغانستان
خود طلیعه ای بود نه تنها برای
بیداری مردم در برابر حلقه های
استبدادی داخل و دوامپراطوری
قدرتمند زمان ، بلکه این نشریه
در عین حال وسیله شد برای
بیداری قلمروهای اسلامی آسیای
میانه تحت تسلط تزارهای روس
و نیم قاره هند که دوام تسلط
بیگانه پرشانه های شان سخت گرانی
میکرد . توزیع و پخش جریده
سراج الاخبار پس‌انتر نسبت اثر
گذاری در بین کتله های عظیم
مردم تحت اقتیاد در هر دو منطقه
ممنوع گردید . اما اثر جهاد سومی
اما قاطع مردم ما با نیروهای آن
وقت برطانوی و پیروزی درخشان
ما درین نبرد بر روحیه مردم هند
چنان عمیق و همه جانبه بود که
همه نیروهای مومن ، ملی و
آزادخواه آنرا بحیث سرمشق خود
در نبرد با نیروهای بیگانه دانستند .

تاریخ شاهد آنست که جهاد
مسلحانه اسلامی ما علیه قوای
آلروز برطانوی بر شعاع مبارزه
زهران آن روز هند که زیرکامات
(عدم تشدد و عدم همکاری) مبارزه
مردم را رهبری میکردند ، مستقیماً
اثر گذاشت و با شاهده پیروزی
جهاد مسلحانه مردم ما ، مردم
نگهداشتند . این مساعدیت و
دلجویی به مردمان تحت تسلط
منطقه تا آنجا بود که حلقه های
آزادخواه هند توانستند اساس
اولین دولت جلائی وطن را در
کابل آنهم در عبارت (باغ
بابر) بگذارند و موجهای آزادخواهی
علاقه ما بعد از آزادی هند :
با داشتن مرکزیت از کابل سراسر
در سالهای بعد از جنگ دوم

جهانی وقتی مردم هند برای کسب آزادی آماده بیکار شدند، قرار گرفت؟ اگر اواز احساسات در سراسر افغانستان جوشش حمایت از آنها، بقوت وجود داشت و اکثریت باین نظر و باین صف قرارداشتند که باید دوستان تاریخی هند را درین مبارزه پیهم برحق تنها نگذاشت همان بود که هند در پهلوی کشور اسلامی و ابردار ما به آزادی رسید ما نیز از ان تاریخ همیشه موقف های دو کشور ما در مسایل جهانی و صلح و سلم گیتی یکسان بوده است. در کنفرانس باندونگ، در کنفرانس های غیر منسلک و دیگر اجتماعات بین المللی قرار و موقف این دو کشور در یک مسیر قرارداشت، اما روزهای بعد از ۷ ثور و پسانتر فاجعه ۶ جدی سرآغاز فصل مایوس کننده است در علایق افغانستان و هند، خصوصاً از آنکه که میرمن اندرا گاندی بعد از فراز و نشیب زیاد سیاسی زمام امور کشور بزرگ هند را بدست گرفت. **عنده های شخصی:** نزد تمام افغانها و اکثریت کامل ملت عظیم هند این سوال مطرح است که چرا میرمن اندیرا گاندی بعد از تکیه زدن به کرسی صدارت هند در کنار راه ها و منازها را از طیاره میدید از جاده پر زرق برق و از زیر بریژنف جلااد و سیاست منحوس که ثمر دست زمان مداران

مردمان و معماران افغانی است. میرمن گاندی همصف بریژنف و جلاادان همدست او: وقتی اندیرا گاندی چار سال پیش خود را انتخاب کرسی صدارت کشورش می کرد، موضوع اول بیانیه اش این بود که اگر به کرسی صدارت بنشیند از روسها تقاضا خواهد کرد که نیروهای را از خاک افغانستان بیرون کشد، اما پسائتر این همه وعده هایش را فراموش کرد و در بیاناست بقیناً بخاطرش خواهد آمد که این منار از روی منار و بدست معماری ساخته شده که ۳۶ سال پیش از آن در غور کنار دریای خروشان هریرود در غرب افغانستان اعمار شده بود و صدها مثال و بنای دیگر. جواهر لال نهرو پدر میرمن اندیرا گاندی وقتی فوت کرد، وصیت او این بود که بعد از سوختن جسد او خاکش را بد طیاره در سراسر هند فروپاشند. بقیناً اگر پیش از فوت خود نهرو بر فضای کشورش پرواز میکرد این یار وفادار بریژنف عوض آنکه با مردم افغانستان دوست باشد، به یقین در اکثریت بخش بریژنف یار صمیمی اش را به هند قلمرو پهناور هند تعداد زیاد دعوت کرد اما این آرمان بدلش بانهای با عظمت، قصرهای سهم، ماند که بریژنف جلااد را بتواند راه ها و منازها را از طیاره میدید از جاده پر زرق برق و از زیر بریژنف جلااد و سیاست منحوس که ثمر دست زمان مداران

سرشاری تاریخی :

سازهای دروغیت به تعمر

این روش اندیرا گاندی را نه

تنها در برابر افغانان و جهمانیان

حق شناس رسوا و رنگ زرد ،

ساخته ، بلکه در برابر ملت

بزرگ هند نیز او را خجالت زده

ساخته است . از همین جهت

روزی نیست که صدای اعتراض

در برابر او بلند نباشد ، روزی

نیست که در ایالات مختلف هند

علیه او صف نکشند ، روزی

نیست که او را مردم حقیق هند

ملامت نه نمایند . تا آنجا که

اکثر وحدت و تمامیت خاک هند

از ناحیه سیاست یکجانبه او مورد

تهدید قرار می گیرد و ملی سیاسی

او که همه مخالف منافع هند است ،

محکوم همگان نگردد . حتی او در

حلقه خانواده خود نیز تنها است

و بی گویایی در خانواده اش ندارد .

بهر صورت ما در مورد سیاست

او که همیشه ضد منافع مردم

روسیا حتی خود او را نیز

عجولانه خود داری می کنیم

و میگذاریم آنرا به تاریخ که

قضاوت آن قاطعانه است . اما

یقین داریم حکم وجدان بشری

و حق که مردم افغانستان

بر دوست دیرینه خود ملت بزرگ

هند دارند ، بالاخره چون زنجیر

ملاق برگردن میرمن اندیرا گاندی

خواهد افتاد و محکوم احساسات

مهمان خانه خود برد ، برعکس

خشم افغانها و مردم صلح دوست

هند سبب شد تا موثر حاصل

بریژنف از میزبان خیلی گامی ها

و انبوه موافقی راهش را بسوی

تصیر مهمان خانه باز کند و هر

دو مهمان و میزبان با چهره های

پر عرق و نفس های سوخته در

اولین دیدار صرف قهوه کردند

و از آن برای مطبوعات خود

و جهان خبر ساختند .

بسیار چیز ها شرم آور است اگر

با ارتباط به قضیه افغانستان در

مورد سیاست اندرا گاندی ذکر

شود . مثلاً او می گوید که سفیر

شوروی بوی گفت که پدرخواست

حکومت افغانستان قوای آب

کشور وارد افغانستان شده اند .

اما بعدها دید که این دوستان

روسیا حتی خود او را نیز

زده ساختند پیش از آمدن بریژنف

به دهلی دوستان مردم افغانستان

در دهلی اعلام کردند که روزی

بریژنف به آنها توصیه کرده بود

که به قلمرو اسلامی همسایه شان

لشکر کشی کنند که این رسوا سازی

گوشه های بریژنف را لمیده و روی

اندرا گاندی را خجالت زده ساخت .

افغان دوستی مردم هند و خونهای

پاک هزاران هزار شهید ما خواهند

شد که خون شان بدست جلادان

روس فروریخته و خاک سارا

رنگین ساخته و ازین جلادان

شمعدای ما میرمن اندیرا گاندی

حمایت میکند و روی خون های

ریخته جوانان و نونهالان ما پا

میگذارد و از آه و ناله زنان ،

کودکان و سالخوردگان ما قیچیده

میگذرد . در حالیکه ما در برابر

همچون وحشیان قرن ایستادگی

می کنیم ، برای اسلام ، برای

آزادی و برای کرامت بشری

و بالاخره برای جلوگیری از

پیشروی روس ها خون خود را

می ریزانیم ، ما منتظر حکم تاریخ

و تضاد وجدان بشری در مورد

این وحشت ها و جاسیان این

وحشت ها می باشیم .

قیام حق

افغانان نیک سرشت بودند که مشعل تابان دین مقدس
اسلام را در نیمه تاریک روشن کردند

دولت ممانو در شوروی تاسیساتی برای سبب دین نظریه
یو بیست کی بدلولت او ...

روسی مشران زهفی تعاعد نکوی، مگر چي مره شي

قران کريم پيچ رمزي درباره خلافت به خانواده و
ياقيدلای مکرده است

د مسلمانانو خپلمنځي نېستي

پر (اصلي) موضوع ترڅه پوره اسلامي نظامونه ندي او نه وي .
 ليکلو د هغه غواړم په گوته کړم هغه تحريکونه اسلامي تحريکونه په هر صورت ، کله چې
 دي چې د اسلامي نظام را منځه نړۍ وال له اسلامي حکومت
 ۱- په خپلمنځي نېستو کې کولو دعوه کوي مگر عملاً له څخه يې برخې وو او مسلمانان
 برخه اخيستونکي مسلمانان نه وو کلي ، پوي ، کورني يوقام پو ولايت د دې پرځای چې د اسلامي نظام
 اسلامه اسيتل لږې پکار . او بالاخره له يو څو کړينو د را منځته کولو لپاره يو تربله
 د دې خبرې د جوتيا او څخه بېرون نشي ښکاره کيدای لاس سره ورکړې - ځينې يې له
 اثبات لپاره دا الهی ارشاد کافي او له همدې لامله وه چې حضرت
 دې چې : « که د مؤمنانو دوه علی کرم الله وجهه يې مجبور
 دې په پخولو کې اخته شي (په کړ چې د جمل او صفين له جگړو جگړه کې برخه من ندي د نده
 جنگ شي) ، ځکه « مؤمن » کلمه سره مخامخ شي ، لدې لوستيو لري چې خپل لوی او ستر
 پخپله پردې گواهي لې چې خبرو وروسته د عنوان په هکله مسئوليت ته متوجه شي او پوه
 خپلمنځي نېستې يې له اسلامه نشي ليکم .
 ايستلای . البته د خپلمنځي جگړو هغه جنگونه چې د مسلمانانو بلنه د مسلمان رسالت دي له
 په ترڅ کې له اسلامه د ايستونکو ترمنځ پېښيری ډيرزيات صورتونه مسلمان سره د گوښې کيدا ستلو
 چارو ارتکاب او ترسره کول جلا او شکونه لري ځينې يې پدې (زماي څه) پوچ او فاسد منطق
 خبره ده . ډول دي .

۲- د اسلامي نظام اساسي ۱- د مسلمانانو دوه ډلې
 روح دا دي چې په گرده نړۍ به په خپلو مينځو کې په جنگ په څير نور هغه مسلمانان چې
 کې به د مسلمانانو يوازي يو اخته وي ، خود ځمکې پرسخ داسې پدې فتنه کې برخه من ندي
 مرکز او يوشمري وي او د قيادت اسلامي حکومت چې د نړۍ د سره يو ځای کېږي او دا ورته
 او لارښوونې مرکز به يې وي . مسلمانانو لارښوونه پر غاړه ولري په گوته کړې چې که مونږ
 د دې اصل په رڼا کې هغه نه وي ، دا راز جگړه کله دکلي د دې فتنو مخنيوی ونکړو او د
 نظامونه چې د اسلام په نامه ولس او منطقي په شکل سره مسلمانانو ترمنځ وينې توفيدل
 جوړ شوي او د څو استعماري وي او کله د حکومتونو سرداريدو بند نکړونو هغه عذاب چې په
 کړنو په مينځ کې راگير وي او بيلو بيلو نظامونو تر منځ نتيجې کې به يې خدای (ج) را

ناز لاری مبارزه به هم ورسیزی،
 او د یو حکم او مضبوط ملاتړ
 د ترلاسه کول وروسته به جگړه
 پوځو مسلمانانو به لار لار شی
 هغوی د خدای دین ته را وېوې،
 دواړه ډلې متوجه کړې چې د
 دوی خپلمنځي جنگونه یوازې
 د دوی په تاوان دی بلکه د
 ټولې اسلامي نړۍ او گرد
 بشریت په مخالفت او ضرر
 تمایزی او د دې جگړو په نتیجه
 کې به د اسلامي نظام د راوستو
 تصور هیچکله رښتینی نشي .
 هغوی د سولې او روغې جوړې
 په لور را وېلې . که دواړو د
 خدای حکم ته غاړه کیښوده ، د
 عدل او انصاف له مخې دې به
 داسې شان روغه جوړه وشي چې
 هر چا ته خپل حق وسپارل شي
 او په مینځ کې داسې گډې وډې
 مسئلې پاتې نشي چې خدای مکړه
 سبا پری بیا د جنگ اوربل شي .
 او نه دواړو سولې ته غاړه
 نه ایښوده او د مسلمانانو له
 وژلو یې لاس نه اخیست او یا
 یوې مېله، خو هغه بلې سولې ته
 غاړه نه ایښوده او یا خو یې په
 ښکاره سوله سوله یا دوله ،
 تړونونه او معاهدې یې کولې
 خو په پټه یې داسې کارونه کول
 چې د سولې د تړون له اصولو

سره یې گرد سره اړخ نه لکوه
 نو پکار ده منځگړې مسلمانان له
 یوې خوا دې فتنو مشرانو ته
 همیشه د خیر او سولې په لور
 بلنې ته دوام ورکړي او له بله
 پلوه دې هغه وکړي چې هغو
 افرادو او لښکریانو ته چې سره
 نښتی دی ځانونه ورسوی او
 پوه یې کړي چې پدې لار کې
 جنگ جهاد ندی . او نه مرگ
 د شهادت مرگ دی . او بالاخره
 اسلامي مسئولیت یې ټول ورته

**هغه کسان چې د سولې او
 روغې په نامه را پورته کيږي
 رښتیا هم هغه کسان باید وي چې
 ژوند یې په امانت داری او خیر
 غوښتنه کې تېس شوی وي**

څرگند او له اسلام او جهاد
 سره یې مینه او علاقه او احساسات
 را وپا رول شي، چې د فتنو
 مشران ځانله پاتې شي او خلک
 ټول ترې پر ځای کښي او ددې
 باغي تر څنگ دې له عام ولس
 سره هم اړیکې وساتل شي ،
 اسلام او اسلامي لارښوونې دې
 ور وښودل شي، چې خپل زامن
 او وروڼه له فتنو را پیل کالدي
 او له ښولگرو او مصاحبینو سره
 مله شي . او لدې هلو ځلو
 سره سره دې زیار وایستل شي
 چې د فتنه خو ښو او فساد گرو

پر نه ملاتړ سر بیرته اقتصادي
 او مالي بندیزونه پری هم ولگول
 شي . د دوی پرضد دې پراخ
 تبلیغات پیل شي ، ټولو مسلمانانو
 ته دې رسوا کړای شي او هغه
 متابع چې مرسته ورسره کوي
 باید پوه شي چې د دوی دا
 کوسک د خدای (ج) په لار کې
 نه بلکه د شیطان په لار کې
 لگول کيږي . او که د اسلام
 دښمنانو له دواړو ډلو یا له یوې
 ډلې سره د فتنې او فساد د دوام
 لپاره کوسک کاوه باید مخنیوی یې
 وشي، چې دوی ته وروڼه رسيږي،
 د دې کوښښولو په نتیجه کې
 به خدای (ج) د دې فتنو اور
 مې کړي ، که بیا هم دا او رس
 نشو او هغه شان په زیاتیدو و،
 سوله راوستونکو او خیر
 غوښتونکو خلکو چې له ډېرې
 مودې د دې جگړو په مینځ کې
 په را شه د رښه تیري کړې وي
 د دواړو خواوو موقف او دلایل
 ورته معلوم شوي او دا هم
 څرگنده شوي وي چې کوم په
 حق او کوم یې لاری دی، دواړه
 یې لاری دی که یو، اختلاف او
 جنگ د خدای د دین لپاره دی که
 د شخصي هیلو او ارزو گانو پوره
 کولو لپاره؟

(ب) قوت او زور په هومره اندازه وی چی دفتنو له خاوندانو سره ډری مقابله وکړای شی او هغوی دی ته اړ کړای شی چی سولی ته غاړه کیږدی .

(ج) هغه کسان چی دسولی او روغی په نامه را پورته کیږی رښتیا هم هغه کسان باید وی چی ژوند یی په امانت د اری اوخبر غوښتنه کی تیر شوی وی ددی ټولو مهمو موضوعاتو له څرگندولو وروسته دی خبر غوښتونکی مسلمانان خپل توان او طاقت را ټول او منظم کړی او کله چی د پوهو ، هوښیارو او باتحريم مسلمانانو تر مشورې وروسته پریکړه وشوه چی اوس دخبر غوښتونکي قوت د سوک اوکوټک په زور سوله را وستلای شی ییادی نو د خبر او سولی قوت د خدای په ټټکه او ملاتړ د حق را وستلو په هیله میدان ته و دانگی او د فتنه اچوونکی لاسوله او پښی دی ورباتی کړی .

د دی لپاره چی دا هم خورا حساس او مهم کار دی مسلمانان باید دلته هم خپله ځیرکتیا او پوهه په کار واچوی چی د دوو فتنو پرځای دریمه زیاته لکړی . نو هغه وخت چی د سولی او خبر غوښتنی د قوت

په نامه نوی قوت د جنگ ډگرته داخلېږی باید لاندینی ضروریات پوره شوی وی .
(الف) باید د یوه یا دوه یا څو تنو یا یوی کورنی او یوی قبیل فیصله نوی ، بلکه د اسلامی است د هغو خبر غوښتونکو چی تیر ژوند یی د خبر غوښتنی ښکاره شاهد دی . مشوره پکی اخیستل شوی وی .

که د اسلامی حکومت په مقابل کی ځینی خلک په ناروا پورته شی نو په شرعی اصطلاح دوی باغیان دی اسلامی حکومت یی باید د نصیحت او نرمی لپاری روغی ته راوبلی که دای نه منله اجازه ورته شته چی په زور بغاوت له منځه یوسی .

(ب) قوت او زور په هومره اندازه وی چی دفتنو له خاوندانو سره ډری مقابله وکړای شی او هغوی دی ته اړ کړای شی چی سولی ته غاړه کیږدی .

(ج) هغه کسان چی دسولی او روغی په نامه را پورته کیږی رښتیا هم هغه کسان باید وی چی ژوند یی په امانت د اری اوخبر غوښتنه کی تیر شوی وی له فساد او فتنو څخه نه وی را وی ، چی

تر اوسه یی په یونامه فتنه اچوله او اوس د سولی او روغی او جوړی په نامه .

(د) د دی خلکو اراده او نیت داوی چی د مسلمانانو تر مینځ روغه جوړه راولی ، فساد ورکړی ، عدل او انصاف ټینګ کړی ، دا اراده او نیت یی هغه وخت ښه څرگند یدای شی چی د دوی تر مینځ اسلام حاکم وی ، که اسلام حاکم نه وی هر یوه یا څو تنو قدرت غوښتونکو نور قدرت غوښتونکی را ټول شوی وی ، د اسلام دحاکمیت نښه هم پکی نه ښکاري ، نه پکی اسلامی عدالت وی نه انصاف او نه ورور کوی ، او بیا پدی پلمه چی کوندی دا نور په خپلو مینغو کی په جنگ دی او سولې سوله راولو د قدرت د ترلاسه کولو لپاره لدی پاک نامه بده استفاده کوی .

ټول سره وروڼه یا خپلوان او یا د فساد او بی حیایانديو الان را ټول شوی وی نه د اسلامی است مشوره وی او نه پکی د نورو مسلمانانو رایه ، نو دا راز خلک له هغو نورو څخه زيات مفسدين دی باید مسلمانان یی په نرسو او غولونکو خبرو

او حرکتو تیر نه وخی . کوی چی خپل ټول انډیو الان
مسلمانان باید پدی برخه او خپلوان دواک په حساسو
کی تر هر چا زیات هوښیاروی، ځایونو کی را ټول کړی او چی
پدی لړکی باید بیا ایازمینت چا یی لید خیالات ځای ته گوته
ونکړی او نه هر ځل تیرو تنه ونيو له د لوی درجی دښمنانو
او پویدنه اجتهادی خطا او په لړکی یی ودروی . تیر
سهوه تعبیر کړی ، ځکه که د ژوند یی ټول دسی تیر کړی وی
سولی او روغی په نامه داسی چی په قدرت پسی یی مندی او را
کسان را ولاړ شی چی د اسلام مندی وهلی وی او بس . له
جرړی وباسی ، د ټولو پاکو انسانانو څخه یی پدی لیارکی
او سپیڅلو مسلمانانو تس نس د پل کار اخیستی وی
کولو ته ملاتړی ، دا به تیر د داسی پلوانو چی کله پری تیر
پخوانیو و خطرناک وی . شوی وی او گومان یی نوی چی
دا هیڅکله نشی کیدای چی بیا راتگی هم پری شته پملته یی
هغه کسان دی د سولی دا پاکه وهلی او وران کړی وی او په
دنده سرته ورسولای شی چی هڅه کی وی چی بل داسی
په خوځړ ځلو تجربو سره یی ثابته څوک پیدا کړی چی له هغی
کړی وی چی دی د قدرت او خوا تری استفاده وکړی ، د غیر
واک لیونی دی او له هری اسلامی نظامونو د فاسق او فاجر
وسیلی او وسیلی څخه یی د دی او حتی د کافر د مشر تابه په
هدف د ترلاسه وړاندی تفاوته وی. خوکه چی غوره او ښه دی ، بلکه دا د
کولو له پاره کار اخیستی د مسلمانانو د مشری خبره شی
وی ددرواغ یی خوی او عادت بی له ځان ، به بل څوک نه شی
وی وعدی او عهد ماتول ورته کریم پر مسلمانانو واجب کړیدی
هیڅ اهمیت دنلری او په اجتماعی (قاتلوا الی تبغی) له حد نه
روابطو کی د هغه چا په لور دا راز خلک هیڅکله هم تیریدونکی ډلی سره مقابله وکړی
ډیری مندی وهی چی د د کیدای نشی او که مسلمانان د دی جنگ په و جواب کی د
مشری او غوثالی د پایښت خدای مکړه د دا راز هستو او یی سره ندی کړی او نه صحابه
لپاره هلی ځلی کوی ، هڅه هدنو خلکو په چالاکي وغویدل کراسو (رض) د دی جنگ په
او د سولی او روغی جوړی پاتی په ۸۱ مخ کی

جنايتكاران در برابر

انتقام خداوندی

الله اكبر!

خدا بزرگست ، خدا بزرگست بگويد كه «من پروردگار بزرگ
از هر ستمگر متكبّر ، بزرگست شمايم» و به اينگونه حكومت
از هر ظالم سرکش ، بزرگست از ظالمانه اش را بر فرق مردم و
هر سفاكى كه خون صدها مليون اجساد مردگان به اجراء در
انسان بى گناه را بخاطر اشباع آورد .
جنون عظمت طلبى و ارضاء خدا بزرگست از جبا بر
طبيعت شرارت پيشه اش ، بزمين كرملين و فراغت قصر سفيد و
مريزد ، بزرگست از همه فرائض صهيونيست هاى تل ابيب ،
و طواغيتى كه مردم را ميكشند آناليكه گمان ميبرند به آنهائى كه
كه تا ايشان را از پرستش خدا ظلم مى كنند مدد گارى نيست
منصرف و به پرستش خود ها و آنهائى را كه ميكشند انتقام
نمي گيرند .

و ادارند و آزادى ، كرامت و گيرى نيست ، و اصلاً كسى
اراده اى را كه خداوند به ايشان نيست كه ازين همه جناياتى را
جهت آنكه بتواند حسب فطرت كه به حق بشريت روا ميدارند
ازلى زيست نمايند ، به ايشان باز خواست نمايد .
ارزاني داشته از آنها سلب ذليل اند اين گروه طواغيت
مى كنند ، بزرگست از هر جاهلى كرك مَش... ذليل اند اين
كه شيطانى و اداشته است تا گروهى كه از نوشيدن خون
خود را خدا بتراشد و بمردم مليونها انسان بى گناه تشنگى
چند روز قبل جاسوسكارى
كه براى مدت کوتاه در روسيه
حكومت كرد مردار شد ، آرى
مردار شد اما بعد از آنكه
امراض گوناگون نقش زمينش
ساخته بود كه تا بفهاند اينكه
آه چكر سوختگان و اشك
بيچارگان و فرياد يتيم ها را هم

تأثیر است و اینکه اینها و خونها پای که همانند سیل از اجساد ی گناهانی که خرس سرخ بچاک یکسانشان کرده است هرگز هدر نرفته است و اینکه انتقام خداوندی هرگز غافل نبوده با مستمکران حتی در دنیا هم به بسیار شدت و سختی محاسبه کرد نیست.

«ولا تحبب الله غافلاً عما يعمل الظالمون، انما يؤخرهم لیوم، تشخص فیہ الابصار، مسہطین مقنعی روسهم لایرتد الیهم طرفهم واندتهم هوا»

فلا تحسبن الله مخلف وعده ورسله ان الله عزیز ذو انتقام. و میبندار خدا را بی خبر از آنچه می کنند مستمکران جز این نیست که موقوف میدارد ایشان را برای روزی که خیره شوند چشم ها. شتاب کنندگان سرخود بردارندگان، باز نمی گردد به سوی ایشان چشم ایشان و دلای ایشان خالی است. پس میبندار خدا را خلاف کننده وعده خود با رسولان خود هر آینه خدا غالب صاحب انتقام است.

آری آندروپوف بعد از سر چار شدن به اراض فلج، شکر قلب و جگر که از مدت شش ماه به اینطرف ازش به سینه آمده بود مردار شد.

آندروپوف مردار شد اما از مرگ وی طواغیت دیگر پند

نگرفتند چنانکه آندروپوف از مرگ سلفش بریژنیف عبرت نگرفته برد، و این است حال طغات و مستمرانی که یکی بعد دیگری روانند و انتقام الهی را مشاهده می کنند که حلقوم رفقا و دوستان شان را میفشرد و ایشان را رسوا و ذلیل ساخته، و به آنانیکه دلی دارند و به حقایق عمیقاً گوش میدارند، درس عبرت میدهد، اما هر طاغوتی که بعد از زهر خاک شدن رقیبش به جای او می آید به عوض آنکه از وضع رفیق گذشته اش پند گیرد، هنوز هر چه بیشتر بظلم و دراندگی و وحشت دست برده و پروگرام دوست مغضوب و مقهورش را در اجرای قتل عام و کشتار افراد بی گناه و آزاد و به سر پیچی از عبادت خدا، و ویران کردن زمین و امثال اینگونه فجایعی که در عصر مارخ میدهد، عصری که بدروغ عصر تمدن و آزادیش مینامند، تکمیل مینماید.

در گذشته بسیار نزدیک یهودی صهیونیست، وحشی «میناخیم لیکن» به اثر ریخته شدن خون هزارها تن از مردان، زنان، اطفال و پیر مردان فلسطینی بالخاصه در خیمه گاه های «صبرا و شاتیللا» بمرض جنون مبتلا شد که متعاقباً از حکومت کناره رخت و عوض تروریست دیگری که بمراتب از وی در وحشت و ارهاب فوقیت داشت جانشین شد که

او نیز بهمان اعمال شیطانی چون غصب اراضی مسلمین، اتلاف حقوق آنها، قتل افراد بی گناه شان و اخراج آنها، دست آورد که کیش یهودیت و صهیونیت اش به او الهام میکرد. و لحظه هم به سرلشت گذشته گش که خداوند دچار جنون و رسوائی ساخته و گوناگون فضیحت شان کرده بود، نمی اندیشد و همچنان در گذشته نزدیک خرس پلید روسی (بریژنیف) مقبور مردار شد و به از آنکه هزارها فرزند افغانستان را زنده بچاک کرد، بچاک دفن شد... بریژنیف در حالتی مردار شد که قطرات خون از زخم های قابش که از ضربات لشکر اسلام ایجاد شده بود، می چکید، که پروردگار عالمیان، ناصر مظلومین بفریاد زخمی ها و اشک یتیم ها و گریه آواره ها پاسخ داد و خرس سرخ پلید روسی را در کرملین مردار ساخت که تا حساب میلیونها بنده مظلومش را در افغانستان بخون خفته با او تصفیه نموده و مرگ او را به جانشین اش درس عبرت سازد. که تا نپندارد که او برای همیش زنده خواهد ماند و بر روی زمین حکومت نموده بندگان خدا را به اسارت خواهد کشید، اما

بسیار بعید است که طواغیت پند گیرند و عبرت آموزند، آیا آندروپوف همان مردنه بلکه همان شیطنی نبود که در کودتای لنگین ثور نقش سهمی را بعهده داشت؟ و آیا او رئیس اداره (کا جی بی) خطرناکترین اداره جاسوسی دنیا نبود؟ آری او قبل از آنکه به کرسی قدرت بنشیند بیشتر از همه سخت دل و تشنه بخون بود و زلندی سیاه پر جنایت را به سر میکرد، آیا ممکن است که یک چنین جنایات پیشه از مرگ ربیقتش پند گیرد؟

اندروپوف مردار شد اما لعنت و نفرین بیوه ها، اطفال و یتیمان او را بدرقه میکرد او با آرزوی سیطره بر افغانستان قهرمان بجهنم رفت و رشته قدرت را چرنکو شیطان دیگری از شیاطینی که در مکتب کمولیزم تربیت یافته بود بدست گرفت، و آیا کسی میتواند بگوید که او شخص عاقل بوده و استعداد آترا دارد که از یک چنین مرگ ذلت باریکه یک شیطان بزرگی را از عشرتگاهش به جهنم برسد، پند و عبرت گیرد؟ هرگز نه... البته

بدلیل آنکه او نیز یکی از همان جنایتکارانیمت که همراه با بریزنیف و اندروپوف و سایر

طاغوت های مسکو، در تمام جرائیم و جنایاتی که بحق بشریت انجام گرفته است اشتراک داشته و دست های کثیف اش به خون افراد بی گناهیکه دست بریزنیف و اندروپوف آلوده بود، آلوده است، چرنکو نیز از جمله کسانیست که دلها شان از کثرت انجام فجایع و خون آشامی ها سخت و سخته گردیده است.

هیئات، خیلی بعید است که یک چنین دلهای سنگین و سختی که قلب هزار ها انسان

را خورن کرده خویش را بزین ریخته باشد پندپذیر شود.

و همچنین طاغوت ها و بالغه طواغیت عصر ما، ممکن نیست لحظه هم راجع به انتقام الهی باندیشند و فکر کنند اینکه دلهای زخمی و بدنهای پاره پاره و خونهای بزین چکیده هم خدائی دارد و آن خدا راضی نیست که بعضی از بندگانیش بعضی دیگری را استعباد و استعمار نماید، و اینکه ظلم و تجاوز گری ها حتی به انتقام «خدای منتقم» مواجه شد نیست...

این اندیشه ها هرگز در خاطر و آذهان طاغوت ها خطور نمی کند چرا؟ بدلیل آنکه ایشان

قبل از رسیدن به بلندای قدرت، آنقدر جنایت ها و فجایع را مرتکب شده اند که دیگر دیده و بصیرتی به آنها باقی نمانده است و حالتی را بخود گرفته اند که مرگ و فضاحت، طغات و فراغنه همثل شان را از نتیجه ظلم و پیداد گری ها به بندگان خدا، نمیدانند و نمیتوانند درک کنند که مظلوم و اعمال زشت آنها سبب بر چنین مرگ فضیح و ذلت آور شده است نه علل و اسباب مادی دیگر. اگر چنین نیست مرگ عبدالناصر جلاد مسلمانان در مصر بایستی درس عبرت به سادات میشد و مرگ تروکی مزدور عبرتی بر حفیظ الله لعین و مرگ صد ها مزدور روسی در افغانستان عبرتی به پیرک خاين، و بالاخره شاه ایران درسی به طاغوت سوریه.

و این از صلاحیت و توان چرنکو است که از سقوط و مرگ اندروپوف عبرت بگیرد. اما تا حال چیزی درین باره دیده نمیشود و طاغوت ها در مسکو، واشنگتن و تل ابیب و سوریه و...

همچنان بر اجرای سیاست های تجاوز گرانه علیه حق و پیروان آن پابند بوده و بر خونریزی ها،

ویرانگری ها و قتل عام ها ادامه میدهند. و با آنکه می فهمند که سر انجاشان نزدیک شده و مرگ امروز یا فردا ایشان را به نزد پروردگار شان برد نیست و البته این مرگ هم نسبت به آنها عادی نبوده بلکه به نهایت درد نا کثر، فجیعتر و ذلت آور است و کسی اگر باورم ندارد اینک پیشرویش مرگ شده ایرن قرار دارد که چگونه بعد از طرد و فضیحتی که بالاتر از آن فضیحتی نیست، بمرد، و روبرویش مرگ ترمی که چگونه شاگرد وفادارش حفظ الله لعین به هفتانش کشت، و پیشرویش مرگ حفظ الله لعین که ببرک کارغل بحالت رسوا مردارش کرد و پیش نظرش مرگ سادات مرگ بریزلیف و اخیراً پیشرویش مرگ اندروپوف، و امثال آنها.

اینهمه رسوائی ها در دنیا- ایشان است اما عذاب خداوندی در آخرت بمراتب بزرگتر و شدید تر است، زیرا خداوند تعالی در کتاب عظیم الشانش میفرماید:

«وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

آری! کسی که یک شخص مومن را میکشد جزایش این باشد، چه فکر میکنی راجع به کسی که میلیونها مسلمان را قتل می کند و شهرها و قریه ها خانه ها و مساجد را بر سر اهل ایمان سر نگون میسازد، چنانچه شیاطین روسی در افغانستان مسلمانها، و طاغوت سوری در سوریه، و تجاوز گران یهودی در فلسطین و لبنان و اشغالگران صلیبی در فلپین چنین کردند. بگذار ستمگران آنچه در قیامت شان است بحق بندگانشان عرض نمایند و بدارند و منتقمون».

جنایت کاران آنچه که میتوانند جنایت های طاقت زا و کوه جنبان را مرتکب شوند و به هر اندازه که میتوانند خون باشامند، ولی انتقام الهی دور نیست و البته ظالم در دنیا بیشتر از عملکردش قبل از آخرت سزا دیدنیست.

«وَسَيُعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِيَّاهُ»

قل سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين»

ومن اظلم ممن ذكر بآيات ربه ثم عثر شأن است بحق بندگانش

آنچه که بر قضاوت در فائق آید: صبر است
 آنچه که آدمی را ضعیف می دهد: کار است.
 آنچه که برای مردنگ است: غصه است
 آنچه که پیش از مرگ آدمیرا میکشد: نومیدی است
 آنچه که کنه اش بهتر است: دوست است
 آنچه که کمش زیاد است: دشمن است
 آنچه که از علم بهتر است: تجربه است
 آنچه که زیادش کم است: ایمان و جوهر است
 آنچه که هر قدر دراز باشد کوتاه است: عسر است

د فطرت تگلار

قيام الدين نشاني

پيغمبرانو عليهم الصلوة والسلام د انساني تاريخ په اوز، دو کی انساني نوعی ته د حق پیغام رسولی دی. په هر دور کی یی د عدل او انصاف - سولی او سلاشیا پیغام ورکړی دی. د حق د ملاتړ او طرفدارۍ او د ظلم، تیری او زور زبانی پر خلاف د پاڅون پیوړی یی کړیده. د حقیقی خالق له عذاب نه یی خلک ویرولی دی. له بدو چارونه یی منع کړیده او نیکۍ ته یی هڅونه کړیده. انسانانو ته یی دا تعلیم ورکړیدی چی خدای پیژند نه او مذهب ته اړتیا احساسول د فطرت تگلار او غوښتنه ده.

اوس راځو دی ته چی څوک چی دا تور پوری کوی چی د خدای د هستۍ او وجود مفکوره ځمکوالو، پانگوالو او د کارگری او زیارکښی طبقی ښکیلاک گرو رامیځ ته کړیده هغوی له انسانی تاریخ سره بیخی نا اشنا دی. د پیغمبرانو(ع) له جملی نه آیا څه کسان داسی وو چی کښی یی د زیار کښانو او کارگرو په ښکیلا ککرو پوری تپلی وی. له هغو نه آیا څوک داسی وو چی ځمکه والوته یی له زیارکښی طبقی سره د ناوړه سلوک کولو ترغیب ورکړ. آیا په دنیا کی کوم مذهب کتاب داسی شته چی د هغو قورونو او اوښتانو لو تصدیقوونکی وی چی د کمونیزم فلاسفه وود دین او مذهب پر ضد پوری کړیدی؟

د دی بر عکس پیغمبرانو عليهم الصلوة والسلام تل د حق ملاتړ وکړ، د ظلم او زور زبانی پر ضدی اواز پورته کړ. د اقتصادی عدل او انصاف سپارښتنی یی وکړی. انسانی نوعی ته یی اخلاقی قوانین وضع کړل چی د هغو بنیاد او اساس د خدای پر وجود باندی اقرار. له مجازات نه ویره او د مکافات هیله وه. دا د انسان یوه فطری اړتیا وه چی هغه خپل اود خپلواک جنسو حقوق و پیژندلای یوازنی چی د خدای د وجود له مفکوری نه د سختی کړی پیدا کولو لپاره هلی ځای کړیدی بلکی د خدای د وجود مفکوره یی

شی. د خپلو حقوقو ساتنی ترڅنک د نورو حقوقو ته له لاس غځولو نه ډډه وکړی. انسان د خود غرضی مجسمه نشی. د ټولنسی دوگړو لپاره گټه رسوونکی اوسی. په مجموعی لحاظ د توانی لپاره گټور شی. رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی: خیر الناس من یسفع الناس. په خلکو کی ډیر غوره انسان هغه څوک دی چی د خپلو گونډیانو - خپلو خپلوانو - خپل مور او پلار، خپل اولاد اوان اینده نسلونو لپاره مفید ثابت شی. د او هغه تعلیم چی پیغمبرانو عليهم الصلوة والسلام د ډیرو سختو کړ اوونو په زغملو - او د سر له خطر سره دځان په مخامخ کولو خلکو ته ورساو.

د کمونیزم لیبرانو نه یوازنی چی د خدای د وجود له مفکوری نه د سختی کړی پیدا کولو لپاره هلی ځای کړیدی بلکی د خدای د وجود مفکوره یی

دیره سخته غندلی ده. له دی کارنه د هغوی مدعا او مقصد داو چی پروانې ئی له توالو اخلاقی معیارونو سره خدای پامانی وکړی، چی هغوی ته پخپل پروگرام یعنی د زیار - کپټانو د کارگری سلطنت په ټینګولو کی هېڅ ډول خنډ پېښ نشی.

چیر ته چی د خدای د وجود د مفکوری موجودی وی هلته به زور زیاتی - رخه - کینه بی وجدانی نه وی. چیر ته چی د اخلاقو پابندی وی هلته به له وحشت او فحشاوونه اجتناب کیږی. جبر او ستم به نه وی. چیر ته چی د مذهب تر لارښوونو لاندی عمل کیږی هلته به عدل او انصاف برقرار وی. د خپاسریو پر ضد به مبارزه کیږی. پریوی طبیی به د بلی طبیی د مسطولو هڅه نکیري.

چیر ته چه دین د لارښود په توګه و منل شی هلته به نه د چا د سر خطروی، نه د مال - نه به د چا حیا او شرف په خطر کی لویری، نه د چا ناسوس. او که داسی څه اصول او قوانین وضع کړای شی چی هدف او مطلب یی د کومی

خاص طبیی راغورځول او پر هغی باندی د کومی بلی طبیی حاکمول وی او دغه هدف ته د رسیدلو لپاره چی له هری لاری چاری نه کار واخیستل شی هر څه وسایل چی ګټور واقع شی هغوی ته مشروع او روا وویل شی، یوازی مشروع او روانه بلکی ضروری تګلارمو ګڼل شی، ایا د غسی اخلاق د دی ور ګرځیدای شی چی د اخلاقو نوم ورباندی

کیښودل شی؟ همداد کمونیزم اخلاقی فلسفه ده. هغوی وائی اخلاق د پرمختګ په مخ کی خنډ دی. روا او نا روا او د یو او بدو نومونه انسانان په زړه کی ساتلی دی. خپل هدف ته د رسیدو لپاره چی هره وسیله په کار اچول کیدای شی که رواوی او که ناروا - د دروغو لاره وی که درختیا وو د بل چا په ضرر تما مچری

چیرته چی د خدای د وجود مفکوره موجوده وی هلته به زور زیاتی - رخه - کینه بی وجدانی نه وی. چیرته چی د اخلاقو پابندی وی هلته به له وحشت او فحشاوونه اجتناب کیږی. جبر او ستم به نه وی.

او که په ګټه، باید په کار واچول شی همدغه اخلاق دی. اخلاق کوم ثابت اصول نلری.

همدغی اخلاق هره ورځ تغیر او بدلون موسی د هر چا خپل مزاج د هغه لپاره اخلاق ګڼ نلاره ټاکي. د همدغی بی مابهیته او غیر معقولی فلسفی پر اساس - د همدغی غیر فطری تګلاری پر اساس، د کمونیزم نظر او عمل بنا دی. د عقیدې په ساحه کی د هغوی - تګلاره داده چی وائی خدای نشته - انسان مسؤول مخلوق ندی -

د انسان پر سر بل کوم قدرت نشته - کوم شی چی قدرت لری هغه باده ده. مرګ او ژوند په طبیعی شکل میخ ته راځی - د عمل په ساحه کی وائی: تفاوتونه انسانانو مینح ته راوپړیدی، باید همدی یی له مینحه یوسی - او کومه طبقه چی لوړه ده هغه باید ټیټه شی - ټیټه طبقه باید حاکمه او برلاس شی د دغه بدلون راوستلو لپاره که هر څومره ویني توبیږی دانه یوازی کومه بده خبره نه بلکی دیره ضروری ده چی شور انقلاب دویو بېولو له لاری بری ته ورسول شی، اشراف عاطل موجودات دی، باید له ساخه یوړول شی - د دوی موجودیت د کار ګری انقلاب - په مخ

فَدَن خُدا ^{جل جلاله}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُكَاهِدُونَكَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَائِمَةً ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

صدق الله العظيم

سائده - ۵۴

ترجمه

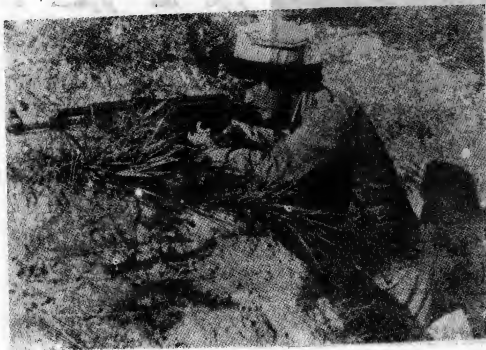
ای گروهیکه ایمان آورده اید هر که از شما از دین خود مرتد شود بزودی خدا
قومی (بسیار) دوست دارد و آنها نیز خدا را دوست دارند و
نسبت بمؤمنان سراگنده و فردتن، و کافران سرافراز و مقتدرند. به نصرت
اسلام برمی آئیند و که در راه خدا جهاد کنند و در راه دین از تلویش و ملامت
اصدی پاک ندارند این است فضل خدا بر که را خواهد عطا کند و رحمت او
رحمت وسیع نامتناهیست و بر احوال هر که استحقاق آنرا دارد و اناست.

معنا دا جي يو کمونست که به هره سطحه کی وی چی د خپل بادار او آس له خواهش سره سم کار ونکړی پای ونکړای شی د هغه په تبدیلی او عوض کولو اکتفا نکړی او نه یی تیر خدمتونه او وفاداری په نظر کی نیول کيږی، بلکی د هغه یوازی علاج وژل دی - وژل هم په ډیره بی شرمانه توگه، هر کمونستانو چی کله مجبوریت او تګسره راشی نو د خپلی عقیدې او مسلک پر خلاف د دین او دیانت خبری هم کوی او له دی کارنه یی هدف دا وی چی گوندی داسی کسان به هم پیداشی چی د دوی پدغو غټو درواغو په و غولیری - حال دا چی د دوی خپلو عملونو دوی دومره رسوا کړی او شرمولی دی چی هیڅوک ورباندی نه غولیری.

کی خنډ او د زیار کښانو لپاره کيږی باید ویی منی - دانشی ویلی سر - خویر دی. څنگه چی چی دغه اقدام زما خویش ندی - د کمونیزم شیطانی عقیده د دروغو د بربنست ولاړه ده یعنی له خدایه انکار - له اخذت نه انکار - له اسمانی وحی نه انکار - له رسالت نه انکار - له دین او مذهب نه انکار، هدا رنگه یی دژوند چاری او عملونه هم د سرا پا دروغو پر بنسټ سر ته رسوی - د رواج ویل په کمونیزم کی کار کړه وساله ده - له خپل ورور سره

د عقیدې په ساحه کی د هغوی (کمونستانو) تگلاره داده چی وای خدای نشته - انسان مسئول مخلوق ندی - د انسان پر سر بل کوم قدرت نشته - کوم شی چی قدرت لری هغه ماده ده. مرگ او ژوند په طبیعی شکل میخ تلم راخی.

ده - دا څنگه چی په کمونیزم کی درایي او نظر ازادی نشته - د نه منم یانکوم فارموله نشته - د کمونیزم مؤسس وائی: کارگر د نابریکی د ماشین د پرزی حیثیت لری چی تر کومه پوری ماشین کار غواړی هغه به چلوی او هره پرزه چی له گرځیدونه پاتی شی د هغه ایسته کول او پرځای یی د بلی اچول ضروری دی. د خنډ او د زیار کښانو لپاره کيږی باید ویی منی - دانشی ویلی سر - خویر دی. څنگه چی چی دغه اقدام زما خویش ندی - د کمونیزم شیطانی عقیده د دروغو د بربنست ولاړه ده یعنی له خدایه انکار - له اخذت نه انکار - له اسمانی وحی نه انکار - له رسالت نه انکار - له دین او مذهب نه انکار، هدا رنگه یی دژوند چاری او عملونه هم د سرا پا دروغو پر بنسټ سر ته رسوی - د رواج ویل په کمونیزم کی کار کړه وساله ده - له خپل ورور سره د رواج او نیرنگ - له خپل ملگری سره دروغ او فریب - له خپل امر سره درواغ او پامه، له خپلو عسکرو سره درواغ او له خپلی ټولنی اوولس سره درواغ، له زیار کښانو او مزدوری پاتی سره وعدی کوی چی دغه نظام ستا سی دی - دغه انقلاب ستا سی دی، دغه امریت ستا سی دی - پدې رژیم یی ټوله واکمنی او اختیارات ستا سی دی او دغه شنه او سره باغونه ستا سی دی، خو په عمل کی دا یو شی هم و نه لیدل شول، څه چی لیدل کيږی هغه دادی چی کارگر او مزدور باید له بل هر چا نه مخکی د مرگ خولی ته واړندی شی - هره قومانده چی ورکول

داستان حسرتناک

مردم فلسطین

ترجمه ناصرالدین (متین ششکمانی)

اندازی مینمایند ... داشت و این واقعیت در سراسر سپاهیان بریطانیوی از مناطق جهان افسانه شده بود، امروز یهودی نشین گذار میکردند آنها خود را مالک و حکمران از آنجائیکه مدارس، تعلیم - میدادند ... عساکر که ها و معابد بسیار بریطانیوی همچنان یکی بعد از قدیمی و افسانوی وجود داشت. دیگری سرکها و کوچه ها را طی رجال موسفید و بزرگ محاسن و بریطانیا دست اقتدارش را از یهودی که در آنجا مصروف بودند سر فلسطین بر میداشت. و این سر از دریچه ها بدر نموده گذار آخرین روز تخلیه عساکر عساکر بریطانیوی را از کوچه ها بریطانیوی از اورشلیم بود. هنگامیکه آخرین گروپ عسکری و دانشمندان «تالمود» از رخساره از آنجا میگذشت اتفاقاً راه خود هایشان احساس میگردید از اینکه را تغییر داده و از نزدیکی یک ایشان بعد از قرنهای مالک یک معبد قدیمی یهود ها عبور نمود. سرزمین، یک ریاست، یک در یک اطاق تاریک معبد حکومت و بالاخره مالک اورشلیم «ری مارکدنی و ینگرتن» همیشه گردیده بودند و زندگی این در کنار کتابها و رسایل قدیمی خود می نشست او شخص غالم، بانفوذ و معزز همین منطقه بود، او امروز بعد از ظهر در

در یکی از پگهان ماه «می» ۱۹۴۸ - ۲ - عساکر بریطانیوی گروه گروه، کوچه و سرک - های اورشلیم «بیت المقدس» را می میکردند، و تیم موزیک در پیشاپیش آنها با سرودن موزیک عسکری راه میرفت، اورشلیم قدیمی ترین شهری که با دیوارهای بزرگ احاطه شده منظر عجیبی را بخود گرفته بود عساکر بریطانیوی گروه گروه وصف کشیده مارش می کردند، گروپی که در عقب تیم موزیک قرار داشت در حالیکه تنگ های بنام «اشتنگن» را حمل مینمودند تشویش واضطراب از چهره هایشان هویدا بود، شاید ایشان ازین بیم میداشتند که همین حالا مردم از روبرویشان برمی آیند و علیه ایشان شروع به سنگ

اطاق نشسته بود که در آنجا از «ربی و ینگرتن» دست های همه بیشتر کتابها، نسخه جات قلمی و نوادرات قیمتی آن وجود داشت، او لیجد مضطرب و نا آرام به نظر میرسید و از نهایت بی صبری بار بار به همان نسخه ها و کتب قدیمی اش نظر اندازی میکرد، او در حالی که دستانش گرفته میشود که آنزمان ریولت را بهم میسایید با تمیز از جا و برهنن های معابد، بخاطر از برخاست - واسکت سیاه به تن دست رفتن کلید دروازه های و در چشمانش عینک های زرد - هفتگانه شهر اورشلیم، رو به آسمان آهسته آهسته در صحن بزرگ معبد داخل شد.

وزن عیسائی عرب نیز صدای شلیک گلوله را شنید اما او دهشت زده و حراسان نشد بلکه رفتارش را سرعت بخشید، اواز دهکده خاموش و ویران فاصله میگرفت و بمنزل خود نزدیک و نزدیکتر میشد - خانه او یکعمارت شش طبقه ای بود از سنگ و بنام «کنگ دیود هوتل» . . . و بیشتر ایام زندگی این زن عیسائی عرب «آسیه حلبی» در مشغولیت بهمان عمارت پسری شده بود . او اولین زن اورشلیم بلکه فلسطین بود که درپوری را آموخته بود، او در زمان اقتدار بریطانیا بجوانی رسید و به سمت مامور در یکی از دفاتر مهم مقرر گردید . امروز همه حکام و افسران بریطانیوی که با او بود از اورشلیم روان شده اند، افسر میگفت، هژده قرن بعد این قدیمی ترین کلیدیست که بدست یهودان قرار میگیرد .

«ای خدا! امروز حافظ این کلید ها تویی»

و حالا بعد از سپری شدن هژده قرن یک افسر بریطانیوی همان کلیدها را به «ربی و ینگرتن» تقدیم میکند و میگوید! رابی زده را برایش پیش کرد . او یک کلید بود، آری کلید دروازه شهر اورشلیم، شهر هفت دروازه ای که با دیوار های بلند احاطه شده! از سال ۷۰ عیسوی تا هنوز هیچگاه چنین اتفاق رخ نداده بود که کلید یکی از دروازه های اورشلیم بدست کدام یهودی قرار گرفته باشد - و در حالیکه افسر میگفت، هژده قرن بعد این قدیمی ترین کلیدیست که بدست یهودان قرار میگیرد .

«ربی و ینگرتن» دست های لاغرش را که لورزش شدید در آن نمایان بود، بطرف افسر دراز کرد و کلید ها را تسلیم شد . در سال ۷۰ عیسوی هنگامیکه «تائیتس» شهنشاه رومی تمام معابد را به تباهی کشیده بود و در حالی که دستانش گرفته میشود که آنزمان ریولت را بهم میسایید با تمیز از جا و برهنن های معابد، بخاطر از برخاست - واسکت سیاه به تن دست رفتن کلید دروازه های و در چشمانش عینک های زرد - هفتگانه شهر اورشلیم، رو به آسمان آهسته آهسته در صحن بزرگ معبد داخل شد.

«ای خدا! امروز حافظ این کلید ها تویی»

و حالا بعد از سپری شدن هژده قرن یک افسر بریطانیوی همان کلیدها را به «ربی و ینگرتن» تقدیم میکند و میگوید! رابی زده را برایش پیش کرد . او یک کلید بود، آری کلید دروازه شهر اورشلیم، شهر هفت دروازه ای که با دیوار های بلند احاطه شده! از سال ۷۰ عیسوی تا هنوز هیچگاه چنین اتفاق رخ نداده بود که کلید یکی از دروازه های اورشلیم بدست کدام یهودی قرار گرفته باشد - و در حالیکه افسر میگفت، هژده قرن بعد این قدیمی ترین کلیدیست که بدست یهودان قرار میگیرد .

«ربی و ینگرتن» دست های لاغرش را که لورزش شدید در آن نمایان بود، بطرف افسر دراز کرد و کلید ها را تسلیم شد . در سال ۷۰ عیسوی هنگامیکه «تائیتس» شهنشاه رومی تمام معابد را به تباهی کشیده بود و در حالی که دستانش گرفته میشود که آنزمان ریولت را بهم میسایید با تمیز از جا و برهنن های معابد، بخاطر از برخاست - واسکت سیاه به تن دست رفتن کلید دروازه های و در چشمانش عینک های زرد - هفتگانه شهر اورشلیم، رو به آسمان آهسته آهسته در صحن بزرگ معبد داخل شد.

«ای خدا! امروز حافظ این کلید ها تویی»

و حالا بعد از سپری شدن هژده قرن یک افسر بریطانیوی همان کلیدها را به «ربی و ینگرتن» تقدیم میکند و میگوید! رابی زده را برایش پیش کرد . او یک کلید بود، آری کلید دروازه شهر اورشلیم، شهر هفت دروازه ای که با دیوار های بلند احاطه شده! از سال ۷۰ عیسوی تا هنوز هیچگاه چنین اتفاق رخ نداده بود که کلید یکی از دروازه های اورشلیم بدست کدام یهودی قرار گرفته باشد - و در حالیکه افسر میگفت، هژده قرن بعد این قدیمی ترین کلیدیست که بدست یهودان قرار میگیرد .

«ربی و ینگرتن» دست های لاغرش را که لورزش شدید در آن نمایان بود، بطرف افسر دراز کرد و کلید ها را تسلیم شد . در سال ۷۰ عیسوی هنگامیکه «تائیتس» شهنشاه رومی تمام معابد را به تباهی کشیده بود و در حالی که دستانش گرفته میشود که آنزمان ریولت را بهم میسایید با تمیز از جا و برهنن های معابد، بخاطر از برخاست - واسکت سیاه به تن دست رفتن کلید دروازه های و در چشمانش عینک های زرد - هفتگانه شهر اورشلیم، رو به آسمان آهسته آهسته در صحن بزرگ معبد داخل شد.

«ای خدا! امروز حافظ این کلید ها تویی»

و حالا بعد از سپری شدن هژده قرن یک افسر بریطانیوی همان کلیدها را به «ربی و ینگرتن» تقدیم میکند و میگوید! رابی زده را برایش پیش کرد . او یک کلید بود، آری کلید دروازه شهر اورشلیم، شهر هفت دروازه ای که با دیوار های بلند احاطه شده! از سال ۷۰ عیسوی تا هنوز هیچگاه چنین اتفاق رخ نداده بود که کلید یکی از دروازه های اورشلیم بدست کدام یهودی قرار گرفته باشد - و در حالیکه افسر میگفت، هژده قرن بعد این قدیمی ترین کلیدیست که بدست یهودان قرار میگیرد .

«آسیه حلی» از دیدن این منظر به حیرت مانده بود که افسران بلند رتبهٔ بریتانیا رفتند و هوئل «کنگ دیود» خالی و ویرانه باقیمانده است. چند طفل خورد سال و تعدادی از افسران بریتانیوی که هنوز انتظار رفتن را داشتند نهایت پشیمانی، هراسان، و دهشت زده به نظر میرسیدند، «حبی» بیشتر از همه برین تعجب میکرد که غیر از ایشان هیچکسی از ساکنین و باشندگان اورشلیم جوت وداع در آنجا حضور نداشت همه چیز به نظر «آسیه» مجبول مینمود، او یک زن تعلیم یافته و متدین عرب عیسائی مذهب بود و پتین اش نمیشد انگیز که از سی سال به اینطرف بر فلسطینی ها حکومت نموده است بتواند که یکایک آنجا را تخلیه نماید، او نمیدانست خلای که بعد از رفتن افسران بریتانیا ایجاد شده بود چه گونه پرخواهد شد... او درک کرد که افسران برتانوی جبراً حالت تبسم آمیزی را بخود گرفته اند و در پایان این تبسم و خنده ها ماتم و پریشانی هائی نهفته است. هنگامی که موتر حامل افسران که روانهٔ میدان هوائی بود به آسیه نزدیک شد آسیه زود، زود دست بلند کرد و بموتر سوار

شد. ایشان در بیرون رفتن ازین خطه که عنقریب به جهنم تبدیل میگردد نهایت عجله میکردند. «آسیه حلی» وقتی که با قلب متحیر و گشای استوار به خانه اش رسید پیام تحریری برادرش انتظار او را داشت، برادرش نوشته بود که «او هرچه زود تر خودش را بمناطی مسلمان نشین اورشلیم برساند که تنها در سرزمین مسلمانان میتواند خود را از غضب یهودان سالم نگه دارد» آسیه حلی بعضی ضروریات و چند جوهر لباس اش را در بکس گذاشت و از الهاری کتانی را برداشت و بعد از ملاحظه کوتاه کتساب را نیز در بکس گذاشت. و با خود فکر کرد که این کتاب ضرورت بمطالعه دارد نام کتساب «بیداری سیاسی اعراب» بود. رئیس توپ خانهٔ شاهي انگلستان و آخرین نمایندهٔ بریتانیا در فلسطین «سرایلن کنگهم» که لباس یونیفارم تازه را به تن داشت از رهايشگاه دولتی خود بیرون آمد، جائیکه بعد از آن لحظه، گاهی هم به آنجا برنگشت، این رهايشگاه در یک منطقه کوهستانی قرار داشت، سرایلن از آنجا بطرف شهری که با دیوار ها احاطه شده بود نظر اندازی میکرد، دیگر خیالات و سرو سواد فامیلی و خانوادگی، در خاطر وی راه نداشت، او بعد از اداء رسومات و عنغنهٔ آخرین لحظات اقتدار بریتانیوی، پائین آمد و به سواری موتر، خود را بمیدان هوائی رساند، آنجا یکپروند طیارهٔ مسافر بسر انتظار او را داشت که تا واپس او را به بریتانیا برساند، او درین لحظات کوتاه همه کسری ها و ناکامی هایش را بیاد آورد، و با خود میگفت که: بی مان: من همان شخصی ام که باسن اقتدار بریتانیا در فلسطین اختتام مینماید، تبسم تلخ در چهرهٔ پر چین اش ظاهر گشت که: آری! اقتدار بریتانیا بد نبال خود بحران خوفناک و یک جنگ احتمالی را بورئه اش باقی خواهد گذاشت، «سرایلن» درک کرده بود که پائینتر کوه ها یک لک و شصت هزار ساکنین اورشلیم انتظار رفتن او را دارند که بارتقن وی آغاز به جنگ می کنند. «سرایلن» پائین آمد، و یکتعداد عساکر و منصبداران نظامی و چند نامه نگار انتظار او را داشتند. او فوراً درک کرد که درین اشخاصی که به وداع حاضر شده بودند هیچ یک از ساکنین اورشلیم به چشم نمیخورد -

اقتدار بریطانیا) بر سر مسئله فلسطین ایجاد شده بود، حل کند.

و بخاطر اینکه این راه حل به قسم یک نقشه طرح شده عرضه گردیده بوده به بکعه خپله طرح مناسب و از نظر عده دیگر، بدترین فیصله ای بحساب میرفت، و مطابق این تجویزی که قبلاً پلانریزی شده بود هفتاد فیصد از سر زمین، به یهودان سپرده میشد، ایشار بدون در نظر داشت اینکه: آنجا سرزمین اصلی عربها و ملکیت بیشتر از نصف آن را دهقانان و زمینداران عرب در اختیار دارند، چنین تصویری را اتخاذ نموده بودند. سرزمینی که حالا به یهودان سپرده میشود بیشتر اراضی آن از ملکیت آبائی و اصلی اعراب است. و از لحاظ نفوس تفوق یهودان بر اعراب صرف یکهزار است و بس.

ملل متحد و قتیکه اجندای مسئله فلسطین را دا بر میگرد مهمترین بخش آن این بود که: در اورشلیم اختیار و اقتدار به هیچ یک از اعراب و یهود نباید تعلق گیرد.

و کمیته خصوصی که جهت حل مسئله فلسطین تشکیل گردیده بود چنین تجویزی را عرضه که: بنا بر معتقدات مذهبی انسانهای

بازی و مسابقات «آیس اسکنتگ» (حتیج) صورت میگرفت، حالا در آنجا (۷۶) گروهی از نمایندگان ملل متحد گرد هم آمده اند که قاراج به سرزینی فیصله صادر کنند که از نظر پیروان سه مذهب بزرگ جهان (یهودیت، عیسویت و اسلام) یکسان مقدس و متبرک است این گروه بخاطر تعیین سر نوشت فلسطین اجتماع کرده بودند...

تا هنوز طی تاریخ کوتاه ملل متحد هرگز بر سر هیچ موضوعی به این حد سخنرانی ها و بیانات پرشوری ارائه نشده بود که بر سر مسئله فلسطین نمایندگان ملل متحد ارائه داشتند. حالا تجویزی که در پیشدست ملل متحد قرار داشت این بود که بایستی این سرزمین با ستانی را بدو حصه تقسیم نمود که در یک بخش عرب و در دیگری ریاست یهودیان تشکیل گردد. و راه حل دیگری غیر از این، راجع به این مسئله نژد ملل متحد وجود نداشت. و این حل از کرشمه فطانت و هوشیاری کمیته مشورته ملل متحد بحساب میرفت، این

«سر ایلن» اشاره کرد و صدای موزیک عسکری بلند شد، و همونا با آن پرچم بریطانیوی که در زیر آسمان نیلی اورشلیم به اهتزاز بود پائین و پائینتر میشد. سر ایلن بنگاهای خیره و حسرتبارش انحصاط آخرین نشانیهای اقتدار بریطانیوی را ماننا میکرد و برین حقیقت فکر میکرد که بریطانیا پس از سی سال حکمرانی بر فلسطین، چیزی از خود بجا نگذاشته که از آن یاد آوری شود.

او با اشاره دست به سرعت سلام کرد و بموتوش سوار شد به موتوری که صدر اعظم بریطانیا خاص بخاطر حفاظت وی از لندن برایش فرستاده بود. آروز روز (چهار دهم) ماه می (۱۹۴۸) بود که صبحه تاریخ در آن سرزمین عوض میشد، تسلط یک حکومت اختتام میافت و حکومت جدیدی عرض وجود میکرد که سبب تباهی امنیت در شرق گردیده و سراسر دنیا را متأثر سازد.

روز (۲۹) نومبر (۱۹۴۷) در کمیته خصوصی بخاطر این یک قصر سفید رنگ، نیویارک تشکیل یافته بود که: میتواند دست و پاچی به نظر میرسد، نزاع و کشمکش های سیاسی را یکزمانی در سالون بزرگ آن قصر که درسی سال گذشته (باوجود

تمام دنیا، تولیت و سرپرستی شهر مقدس اورشلیم را بایستی به ملل میجد تفویض کرد.

یهودان راجع به این بخش اجنداء شدیداً اعتراض نمودند، زیرا ایشان این مسئله را منافی مقاصد خود میپنداشتند و آنها تصور میکردند که قبلاً در فلسطین حکومت آنها برقرار بود و حالا این حکومت بدون اورشلیم، همانند روح بدون جسم به نظر میرسد.

ایشان از دو هزار سال به اینطرف قبضه و اقتدار بر اورشلیم را خواب میدیدند. و این جمله را نسل به نسل ورد زبان خود کرده بودند که: «اورشلیم! من هرگز ترا فراموش نخواهم کرد.» - یهودان در دو هزار سال گذشته بخاطر یاد بود از اورشلیم چنین عنقه را پراه انداخته بودند که: هرگاه کدامیک از ایشان از دواج میکرد، داماد در آتش یک گیلان شیشه ای را به زیر پاهایش نهاده ریزه ریزه میکرد که این عمل چنین حاک بود که دو هزار سال قبل وقتی اورشلیم تها گردیده بود او هنوز درین حالت سرور و خوشی هم فراموش نکرده است. سپس به حق اورشلیم و صهیونیها دعا

مینمود و از همه بزرگتر، این خیال را بدماغ میپرورید که شاید روزی خود را رقص کنار در اورشلیم بیند...

کشورهای امریکای لاتین که تحت اثر کلیساها کاتولیک و واتیکن بود پاپ بزرگ چنین هدایت داده بود که ممالک کاتولیکی در آنصورت به تقسیم فلسطین رأی میدهند که تسلیم سرپرستی اورشلیم به ملل متحد، شرط قرار داده شود. تصمیم یهودان

بسیار خطرناک و مبتنی بر مقاصد خیلی دور دست آنها بود، ایشان بهر حالت خواهان تقسیم فلسطین بودند، چنانچه که بخاطر حصول رأی مذبوحانه تلاش نمودند، ایشان به حمایت و پشتیبانی ممالک لاطینی سخت ضرورت داشتند. اما ممالک امریکای لاطینی که تحت اثر پاپ قرار داشت براین اصرار میکرد که آنها راجع به مسئله فلسطین رأی نخواهند داد، و منظورشان این بود که یهودان را در برابر خود و ادار به تسلیم سازند، اما یهودان که بدون موجودیت اورشلیم نمیتوانستند حکومت واقعی را برای خود تصور نمایند، به هدف پاپها پی برده نزد خود فاصله کردند که بایستی بطور عارضی و موقت سر تسلیم را به

آنها خم نمایند.

یهودان به نهایت اضطراب و تشویش به سرمیبردند از اینکه همه ملل دنیا آنها را چنان خوار

و ذلیل ساخته بود که زخم آن در دل ورثه هر یهودی هنوز تازگی داشت، از قرنهای به اینطرف باوجود آنکه عیش همه دنیا را با ملوث کردن خود به سازشهای گوناگون، به قبضه داشتند باز هم خود را مظلوم پنداشته و از بصد آوردن کوس مظلومیت شان گاهی هم خسته نمیشدند.

قوم یهود در دنیا قوم عجیبی بوده اند - در زمانهای گذشته نخستین بار آباء و اجداد ایشان که از نسل عبرانی بودند از «میسو پوتیم» فراری شدند قرنهای همچنان به آوارگی زیستند و در دنیا هیچ پناه گاهی به آنها وجود نداشت، ازینکه ایشان در برابر دین خداوندی از غرور و خیانت کار گرفتند، قوم یهود آنگاهیکه نزد خداوند قوم پسندیده و برتر محسوب میشدند، نسبت کردار زشت شان خداوند ایشان را لعنت کرد و از درگاه خود رانید، که بالاخره همگی تحت قیادت حضرت موسی (ع) جمع شدند و سپس از مصر فراری شده و چهل سال تمام در جنگها و

بیابانها بسر گردانی و پربشانی به سربردند و سرانجام وقتی به مناطق کوهستانی «دیا» رسیدند و در آنجا برای نخستین بار ریاست خود را قایم کردند. در زمان رسالت حضرت داود و حضرت سلیمان علیهما السلام ریاست آنها با بسیار مشکلات برای ملت یقرون بحال خود باقی ماند. ایشان در شاهراه بین یورپ و آفریقا چنان یک ریاستی را تشکیل نموده بودند که هر دولت خود را مجبور میدانست که تا آنجا را فتح نماید، شاهان و حکمرانان شامی، بابلی، مصری، یونانی و رومی هر کدام بار بار به این سر زمین حمله ور شده آنجا را فتح کرده بودند در بین سالهای ۵۸۶ ق-۵۳۹ ق. عیسوی افراد غیر نظامی دو مرتبه آنجا را تاخت و تاز نموده و یهودان را مجبور ساختند که تا آنجا ترک گفته به (مونت موریه) جاگزین گردند.

یهودان از همان آوانیکه از اورشالم فراری شده و در سراسر دنیا منتشر گردیدند، دیگر در هرجا رو میکردند لعنت و عذاب دائمی به استقبال آنها میشتافت. از همه بیشتر هواداران مذهبی که به یهودان ظلم و ستم را روا میداشت، عیسائی ها بود.

مبلغین، علماء و بزرگان مذهب عیسائی ها به پیروان خود چنین می گفتند که: یهود مخلوق یهودی نمیتواند یک عیسائی را رانده شده خداست، بناء رغبت به ملازمت شخصی استخدام دوستی با ایشان گناه است. «تئودوسیوس دوم» این نظریات را به شکل یک قانون منظم در نشین اقامت گزیند. در سال آورده و یهودان را یک قوم سفله ۱۲۱۰ عیسوی با شرکت تمام و پست قلمداد کرد، پادشاه فرینکس «دا گوبرت» آنها را با جبر و ظلم از مناطق «گال» بیرون راند. در «اسین» اطفال یهودان به جبر و اکراه به عیسائیت فرا خوانده میشد. «باز نیطنی» شهنشاه هیراکلیس چنین دستور داده بود که اگر در کشورش مراسم عبادت یهودان به چشم بخورد شدیداً جزا داده خواهد شد. جنگجویان مذهب عیسائی به هر جا که یهودان را میدیدند بقتل میرسانیدند.

در بسیاری از کشورهای دنیا قوانینی وضع شده بود که به اساس آن خرید اراضی را به یهودان ممنوع قرار داده بود. در قرون وسطی انتظامات وسیعی رویدست گرفته شده بود که بمطابق آن یهودان نمیتوانستند به حرفه تجارت بپردازند و قانوناً شرکت یا ملازمت ایشان در ادارت و مراکز تجاری ممنوع

گردیده بود. کلیسای عیسائی ها چنین دستور داده بود که هیچ یهودی نمیتواند یک عیسائی را به ملازمت شخصی استخدام نماید و نیز هیچ یکفرد عیسوی مذهب نمیتواند در مناطق یهود نشین اقامت گزیند. در سال ۱۲۱۰ عیسوی با شرکت تمام فرقه های عیسوی مجلسی منعقد گردید که در آن چنین فیصله بعمل آمده بود که: باید هر یهودی بخاطر شناخته شدنش نشان مخصوصی را در سینه اش بیاویزد و این نشان در بریطانیا نقل از همان تخته های سنگی بود که به حضرت موسی علیه السلام اعطاء گردیده بود. و در فرانسه و جرمنی علامت آویخته شده در سینه آنها حرف (او O) بود که در بین ستاره زرد رنگ نوشته شده بود. و بعد ها پادشاه بریطانیا «ایدورد، اول» و «فلیپ» حکمران فرانسه بر این هم راضی نشده ایشان را از ملک و سرزمین خود بیرون نموده و تمام املاک و دارائی هایشان را ضبط کردند. البته که این اقدام حکومت نامبرده بلا دلیل نبود ازینکه در آنوقت از مرض «وباء» هزاران عیسائی بسلامت رسید، که این مرض، آسمانی نبود، بلکه از

نتیجه خیالت یهودان و سازش کاری آنها بود زیرا ایشان به چشمه سارها و آب خوره حیوانات عیسائی ها زهر انداخته بودند ، که این دوی مسموم کننده را از پاهای بته و عنکبوت تمهیه نموده بودند . ایشان پاهای این دو جانور را بعد از سوختاندن به شکل پودر در آورده از آن به چشمه سارها پرتاب نموده بودند . وقتی عیسائی ها از این عملکرد شوم آنها اطلاع یافتند یکباره به دو صد قبیله یهودیان حمله ور شده همه را نیست و نابود کردند .

خلاصه در تاریخ دو هزار ساله یهود کسی که با آنها از روش و سلوک نیک کار گرفته است تنها و تنها مسلمانان بوده است . یهودان در «اسپانیا» تحت حکومت مسلمانان با بسیار امن و عافیت به سر میردند و بخاطر ترقی و پیشرفت شان همه امکانات لازمه فراهم شده بود . در بین مسلمانان نامی از تعصب مذهبی وجود نداشت ، ایشان یهودان را انسان و بدمه خود میپنداشتند - یهودان در دولت مسلمانان چنان به آسایش و رفاه زندگی میکردند که در طول تاریخ هرگز چنین زندگی

برایشان میسر نشده بود . در ۱۴۹۲ ع هنگامیکه حکومت عظیم الشان اسلامی در اسپانیا سقوط کرد حکمرانان جدید عیسائی زندگی را به یهودان حرام دانسته آنها را از آن سرزمین بیرون راندند . . .

وبا اعطاء لقب (HETTO) که لفظ انگسی است یکنام آنها دوشد - این لفظ نام یکی از علاقات پسانده و غلیظی بود که در آنجا عموماً افراد غریب زیست میکردند و حکومت «وینس» این نام را به یهودان بخاطر آن نسبت داد که ایشان را در آن منطقه گرد آورده بود و نمیگذاشت در جانی دیگری مسکن

گزیند . هنگامیکه «کاسکون» در پولیند آغاز به چپاولگری نمود ، ایشان در ظرف کمتر از ده سال بیشتر از یک لک یهودی را بقتل رسانیدند .

و وقتیکه روسهای تزار خواهان توسیع سرحدات کشورش شد ، بالای بزرگی برای قوم رانده شده نازل گشت که ایشان یهودان را از ۱۲ ساله الی ۲۵ ساله جبراً به خدمت نظامی کشانیدند . چون یهودان گوشت ذبیحه (کوشر) را میخوردند تزار روس به گوشت های آنها تکس

تعین نمود همچنان به شمع های که در سعابد شان می افروختند تکس تعین گردید . زنان یهودی بخاطر زیست در شهر های بزرگ مجبور بدیاریافت اجازت نامه خصوصی شدند و این اجازت نامه یک تکت زرد رنگی بود که هنوز هم دولت روس بزنان فحش کار داخل شهر ها توزیع مینماید . و در سال (۱۸۸۰) میلادی هنگامیکه الکساندر دوم روس تزار کشته شد نظامیان بدستور تزار های جدید یهودان را با آتش سوزی ها بقتل رسانیدند . آوانیکه هیتلر بر سر قدرت آمد ، صدها هزار افراد این قوم رانده شده از درگاه را زنده به کوره های ذوب آهن سوختانند .

اما یگانه ملتی که یهودان را طی تاریخ هزار ها ساله آنها منحیت انسان قلمداد نموده و به حقوق انسانی و آزادی مذهبی آنها قایل گردیده بود ، مسلمانان بود که یهودان بجای سپاسگذاری با ایشان از در مخالفت و دشمنی پیش آمدند .

در جنوری ۱۸۹۰ م - واقعه ای رونماید که از آن صهیونیت تولد گردید و یهودان را تنظیم بخشید ، در فرانسه مقدمه برخلاف «کمیته در یغوس»

بجریان افتاد که از اثر آن در سر
تاسر یورپ امروزی غوغا بر
پاشد، عده از نویسندگان یورپی
به این موضوع دلچسپی نشان
داده و جهت اثبات بسی گنگاهی
«در یفیوس» تلاش ها کردند،
بطور مثال از «زولا» میتوانیم نام
ببریم که موصوف بخاطر حمایت
از «در یفیوس» حتی تبعید از وطن
را هم قبولدار شده بود، و
حقیقت هم این بود که «در
یفیوس» تقصیری نداشت - اوطبق
ادعای «پرونده» اسرار عسکری
را بدشمن نرسانده بود، و هر
عملی که برخلاف او انجام یافته
بود، بخاطر آن بود که بالعموم
ساکتین یورپ و نیز تعدادی از
فرانسوی ها در آنزمان از یهودی
ها نفرت میکردند - و جرم «در
یفیوس» فقط یهودی بودن او
شد،

همزمان با آن در پاریس در
«شائزی دی مارس» مظاهره ای
براه افتاد که طی آن «در یفیوس»
را محکوم نموده و بر او دشنام
میکردند، آنجا یکتا از نامه
نگران «دی آنا» بنام «تیسود و
هرزل» نیز حضور داشت، او
یهودی بود، و هنگامیکه به «در
یفیوس» دشنام و ناسزا گفته میشد،
هرزل چنین برداشت میکرد که

دشنام ها بخود او راجع میشود،
در حالیکه مردم قریاد میزدند
که: «در یفیوس خایزن را
بکشید، یهودی را هلاک کنید»،
هرزل که قبل ازین، راجع به
قوم و مذهب خود چندان اندیشه

و التفاق نداشت از دیدن این
اجتماع ملا متغیر شد و از تذلیل
قوم خود احساس حقارت کرد و
این احساس او چنان شکلی را
بخود گرفت که بالاخره به تقدیر
و اعزاز یهودی ها انجامید،

«هرزل» بود که صهیونیت را
طرح ریزی کرد و مقاله را
عنوان «ریاست یهودی» که
مشتمل بر یکصد صفحه بود
نوشت، دوسال بعد از تقدیم این
مقاله «هرزل» در کانگرس جهانی
صهیونی واقع در «سویتزر لند»
اشتراک نمود، به اساس فیصله
این اجلاس که در یک تار خانه،
صورت گرفته بود، صهیونیت
یک تحریک جهانی قلمداد شده و
«هرزل» بحیث ناظم و سرپرست
آن انتخاب گردید. و بخاطر
جمع آوری سرمایه، کمیته ای
تشکیل شده و یک نمایندگی بانکی نیز
افتتاح گردید و چنین فیصله شد
که بایستی بخاطر این بانک از
موقعیت مناسبی زمین خریداری
شود که بتواند در آنجا ریاست
یهود قایم گردد، آن جای

«هرزل» به یهودی ها مشوره
داد که: حالا لازمیست که
ایشان به فلسطین رو آورند،
آنزمان که از تاریکترین لحظات
تاریخ یهود به شار میرفت -
یهودان به اشاره «هرزل» به
فلسطین روی آورده و شروع به
اعمار و آبادی نمودند، گرچه
عیسائی های اورشلیم، اجازه
اعمار و ساختن منازل رهایشی را
به یهودی هاندادند اما باوجود
آنها یهودان از هر طرف خود
را به فلسطین میرساندند.

مسلمانانی که در فلسطین
حکمرانی داشتند، بردبار،
متحمل و انسان دوست بودند -
خلیفه دوم حضرت عمر رضی الله
عنه هیچگونه تکلیفی به یهودی
ها نرسانده بود و هنگامیکه صلاح
الدین ایوبی فلسطین را فتح کرد
به یهودان اجازه اعمار و آبادی
را داده بود همچنان در زمان
حکومت ترک های عثمانی اینان
از هرگونه آزادی برخوردار
بودند،
در سال ۱۸۶۰ - عیسوی،

«مثنوی فیسور» در حوالی دیوارهای قدیمی اورشلیم عراق را بنام نموده بود که زاپیرین یهودی شب را در آنجا سپری میکردند که «مثنوی فیور» در آن زمان بخاطر کرایه یک شب یک پوند از ایشان میستاند. بر عدم تعصب و انسان دوستی مسلمانان نمیتوان بالاتر ازین مثالی ارائه داشت که: هرزل آنگاه که به یهودان هدایت رفتن به فلسطین را داده بود آنوقت در پنجاه هزار خانه اورشلم سی هزار آن افراد یهودی بود. و یهودیانی که در آن زمان از روسیه اخراج میگرددند به فلسطین می آمدند و به تحریک صهیونیستی میپیوستند، اینها کسانی بودند که بعدتر قیادت و رهبری یک جمهوریت مستحکم و متشدد را تسلیم شدند، درین یهودی هائیکه از روسیه آمده بودند یکی بنام «ریون شاری» نیز وجود داشت که اودر «کریعیا» سمت وکالت را بعهده داشت، رئیس درهزن موسیقی مهارت داشت، موصوف از دوران ابتدائی اعمار فلسطین یاد آور میشود که:

من که د پلوم قانون را بدست داشتم اما در فلسطین گندگی جواهرها پاک میکردم و زخم که به هنر موسیقی کلاسیک مهارت داشت، پیشه خود را ترک گفته به شیر دوشی گاوها پرداخت و به این ترتیب ما به ترقی ملک و کشور جدید خود توجه و اهتمام داشتیم... درین همین مردم جوان ۱۹ ساله پولیندی نیز وجود داشت که پدرش وکیل بود، و نام این جوان «دیود گرین» بود او از همان جوانی با طرفداران صهیونیت شروع به نشست و برخاست نموده و به بحث و گفتار زیاد اهمیتی قایل نبود، او خواهان کار عملی در جهت صهیونیت بوده و زنده ماندن را صرف بخاطر این تحریک آرزو داشت.

در دوران ابتدائی فلسطین «دیود گرین» دچار مصیبت های بزرگی از قبیل امراض بسی اشتباهی و مالاریا - گردید اما باوجود همه مشقات و تکالیف جسمی بخاطر بهبود وضع یهود کز میکرد این جوان راجع به این مسئله خیلی میاندیشید که: یهودان در فلسطین بزبانهای مختلف حرف میزنند که حتی بیشتر از نصف ایشان چنان است که نمیتواند مطلب خود را بدیگران بفهاند، او فکر میکرد که تا وقتی درین ما یهودان یک زبان ملی و اجتماعی بوجود

نماید، تا بدانگاه اتحاد و همبستگی ماضعیف بوده، نمیتوانیم که به لایحه عمل خود جامه حقیقت بپوشیم، تا وقتی که زبان و احدی درین قوم نبوده باشد، تا آن فرصت هیچ قومی نمیتواند به تمام معنی یک ملت مذهب و جدید را تشکیل دهد.

او در فلسطین مدیر یکی از نشرات تجاری یهودی مقرر گردید. حالا بزرگترین هدف از زندگی اش را این میدانست که بایستی زبان عبرانی قدیم یهودیان را دوباره احیاء نماید. و تئیکه بر مقاله اولین شماره نشریه را نوشت و میخواست در پائین آن امضاء نماید متوجه شد که در نام او (گرین) از عنصر عبرانی چیزی وجود ندارد، او فوراً تبدیلی ناشی را قیصله نموده و دستخط جدیدش را به اسم «دیود بن گورین» جاری ساخت، او «گرین» را بزبان عبرانی تبدیل نموده «گورین» ساخت که در لغت عبرانی معنی «شیر بچه» را افاده میکند، و بعد ها به این نام جدید شهرت جهانی کسب کرد.

(ادامه دارد)

شعارها

رضای خداوند (ج) هدف ماست .
 حضرت محمد ﷺ رهبر ماست .
 قرآن شریف قانون ماست .
 جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
 شهادت در راه خداوند (ج) از اهداف بزرگ ماست
 آزادی عزت ماست .
 حجاب شرعی عفت ماست .

از نشرات کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

سال دوم - شماره ۵-۶ - جمادی الاولی ، جمادی الثانی ۱۴۰۴

مطالب این شماره

مضمین	صفحه	مضمین	صفحه
۱- پیغام	۴	۱- امام ابوحنیفه	۴۰
۲- اندروپوف و میر	۵	۱۱- د افغانستان د مسلمان ملت . . .	۴۴
۳- د اسلامی سرمشرانو کنفرانسونه	۹	۱۲- معاهده دوستی و وطنفروشی	۴۸
۴- نظری بر اصول اجرائیه جهاد	۱۲	۱۳- جهاد د قرآن او احادیثو په رڼا کی	۵۱
۵- علایق افغانستان و هند بعد از . . .	۱۵	۱۴- طریق انتخاب خلیفه	۵۶
۶- د مسلمانانو خپلمنځی نښتی	۲۰	۱۵- د مسلمانانو د تنزل لاملونه	۶۰
۷- جنایتکاران در برابر انتقام خداوندی	۲۴	۱۶- محمدی لمرڅرک	۶۳
۸- د فطرت تگلار	۴۸	۱۷- تحقیق	۶۶
۹- داستان حسرتناک مردم . . .	۳۱	۱۸- بخون خفتگان راه حق	۷۶

امام اعظم (ابوحنيفه)

د جهاد او اجتهاد امام

(۱۲)

په تېر پېښي

څخه پوښتنه وکړه ، بيا ماته راشه او د هغه فتوی راته بيان کړه .
 ښځه ورغله او حجاج (رح) په ځواب کې ورته وويل :
 «سپړه دې خپلې ښځې ته له حيض څخه د پاکوالي (طهر) په وخت کې چې جماع (کور والی) يې نوی ور سره کړی یو طلاق ورکړي ، بيا دې پرېږدي چې له لوسونې حيض څخه وروسته دوه حېضه نور پری تېرشي .
 نوکله چې له وروستۍ حیض څخه پاکه شوه او غسل يې وکړ ، له بل چا سره يې نکاح روا کيږي .
 دغې ښځې د حجاج دغه فتوی ماته را ورسوله او بيان يې کړه .
 دلته مې له ځانه سره وويل چې : نور نو زما علم کلام ته کوم ضرورت نشته ، او خپلې ځپلې مې را واخيستي او حماد ته کيناستم او دده در سونو ته مې غوږ کښېد ، او دده خبری به مې زده کولی ، بيا به سبا ته

د امام د زده کړې پيل :
 اسلام لومړی ځل د عقائدو او دين د اصولو په زده کړه پيل وکړ او د علم کلام له يادولونه وروسته ئې له ملحدينو او بې لارۍ کسانو سره ډيري مناتشي کړې او په همدې خاطر ډير ځلي بصری ته تللی او د دين له اصولو او اسلامي شريعت څخه ئې دفاع کړېده . ده ډير ملحدين ، معتزله او خوارج او غالی شيعه قانع کړي او د دين سمې لارې ته ئې را اړولي دي .
 او د توحيد او يکتا پرستي بيرغ يې اوچت او زياتند ساتلی دی . امام (رح) لاشل کان وچې په علم کلام (عقيدې) او د اسلامي شريعت په اصولو کې يې د وسره شهرت وموند چې ټولويه ورته گوته پرغاښ نيوله . او د همدې علم د تدريس او تعميم لپاره يې د کوفې په مسجد کې يوه قلعه پرانستله ، او له دې

لپارې څخه يې ډيرو کسانو ته

خبر ورسيد .

د فقهې د علم په لور راگرزېدل :

امام (رح) په علم کلام کې

د يوې لنډې مودې له تيرولو څخه

وروسته د فقهې علم ته مخ را

واړاوه . امام زفر (رح) پدې هکله

داسې وايي :

ما له امام ابوحنيفه (رح) څخه

واورېدل چې ويل يې :

زه د علم کلام (د اسلامي

عقائدو او اصولو) په څېړلو او

مناقشه کې دومره پرسخ ولاړم

چې خلکو به تحسین را کاوه .

او زما د تدريس حلقه د کوفې په

جومات کې د شيخ حماد بن

ابي سليمان تر څنگ جوړه وه .

يوه ورځ ماته يوه ښځه راغله او

پوښتنه يې راڅخه وکړه :

که يو څوک وغواړي چې خپله

ښځه په مستونه طريقه طلاقه کړي

نو څو طلاقه به ورکوي ؟

نو ما ورته وويل چې له حماد

را علم ده به خپل درس تکرار کړی دی، چی د اسلامی عقائدو په هکله نوڅرنګه چی هغوی داکارنسی کړی زبسا به یادو خود نورو ملګرو د خلکو ذهنیت پاک او وچه نو ما هم پرېښود - **و الله الحمد** به یاد نه و؛ نویسه ورځ یی وساتم ...
 وویل:

زما مخی ته دی له (ابو وکړ او دا می وویل چی: نو ستونکو توجه دلته دغه ټکی ته حنیفه) څخه پرته څوک نه کښینی. د حضرت پیغمبر ﷺ اصحابو راګرزوم چی امام ابو حنیفه (رح) د او د حضرت امام اعظم ابو حنیفه (رح) د تعلیمی ژوند یواړخ چی له علم کلام څخه د فقهی په لور دده د راتګ او راګرزیدو داستان پخپله د امام په ژبه مونږ ته راښی. بېځایه به نه وی چی له علم کلام څخه د فقهی په لور درا ګرزیدو په هکله د موفق مکی په سند د امام ابو حنیفه (رح) هغه خبره په لنډه توګه را نقل کړم چی دده د ژور بصیرت او د قرآن او سنتو او د سلف صالح پر لار د تګ او له رښتینسی تقوی او - پرهیزګاری ترجمانی کوی:

«زه داسی سړی وم چی خدای د تعالی په علم کلام کی قوی متقدمینو او سلفو خبره نه منی او نه منطق او د کلکی مناقشی او جدل استعداد را ښیلی و. یوه اوږده زړونه کلک او قاسی دی، تقوی زمانه می پدی مسلک کی تیره کړه او د بصری په سفرونو کی می له ډیرو کسانو سره مناقشی او سوال وځواب وکړ ... او ما له ټولو علومو څخه د کلام علم ډیر غوره ګڼه او ویل به می چی همدا د دین اصل او بنسټ

نود همدی تصور له مخی می د کلام علم او مناظرو ته شا کړه او هغه څه ته را وګرزیدم چی سات پکی مشغول وو. او داسی راته ښکاره شوه چی د علم کلام او جدال خلک د تعالی په علم کلام کی قوی متقدمینو او سلفو خبره نه منی او نه منطق او د کلکی مناقشی او جدل استعداد را ښیلی و. یوه اوږده زړونه کلک او قاسی دی، تقوی زمانه می پدی مسلک کی تیره کړه او د بصری په سفرونو کی می له ډیرو کسانو سره مناقشی او سوال وځواب وکړ ... او ما له ټولو علومو څخه د کلام علم ډیر غوره ګڼه او ویل به می چی همدا د دین اصل او بنسټ

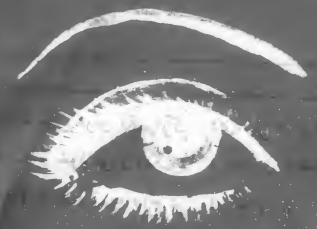
۱- په دعا کی به یی تر ټولو مخکی. له مور او پلار سره یوځای یاداوه.
 ۲- کور ته به یی چی ورځی، خو به چی پخپله را و نه ووت دروازه به یی نه ور ټکوله.
 د احترام په خاطر به یی اوه

۱- په دعا کی به یی تر ټولو مخکی. له مور او پلار سره یوځای یاداوه.
 ۲- کور ته به یی چی ورځی، خو به چی پخپله را و نه ووت دروازه به یی نه ور ټکوله.
 د احترام په خاطر به یی اوه

۱- په دعا کی به یی تر ټولو مخکی. له مور او پلار سره یوځای یاداوه.
 ۲- کور ته به یی چی ورځی، خو به چی پخپله را و نه ووت دروازه به یی نه ور ټکوله.
 د احترام په خاطر به یی اوه

اشکی چکیده بود!

اشکی چکیده بود
در پای کوچه ها...
در آن کناره ها...
در گوشهٔ بلای زده درد و سوز و آه
در لا بلای ظلمت شبهای جانگداز
در سایهٔ چراغ فرو رفته در سکوت
اشکی چکیده بود...
اشکی برنگ خون، بر گونه های زرد
بر چاکهای دامن چرکین بیوه ها
بر نقش بویا...
بر خشت و خاک کلبهٔ ویرانهٔ یتیم
بر سنگران سرخ
بر دامن شپید دفاع از حریم حق
بر چوبه های دار، بر کشتزار ها
در بین شعله های بم و توپ و تانکها
بر پای آستانهٔ زندان هولناک
تا چشم دید تو
آلدر محیط ما
اشکی چکیده بود...

امانشد کسی که کند پاک چهره اش
یا شاد سازد آندل در خون طهیده اش
ای آنکه میتوانی وهم زنده هنوز
این چشم تر بخون شده در انتظار تست
بنشته ای چرا؟!
در کنج عالیت...
ترسمت از عذاب فراغت بد گوشه
و نظاره میکنی -
فریاد کردنش، بسمل طپیدنش، در شعله سوختنش
ترسم که لذت تو ازین دیدن تو است
اما عزیز ناز!
بی لطف نشسته آئی
برخیز یا نوای دلش نوحه سر بکش
قلب ستم شکاک
کاخ جفا بریز
امروز روز دیدن و خفتن گذشته است
درد است و مرگ دیدن و خفتن درین زمان
برخیز و اشک دیده مظلوم صفا بکن
کین چشم تر بخون شده در انتظار تست
تعیین راه لافله در اختیار تست

چشمه های انقلابی

ای مسلمانان بیایید محفوا باشیم ما
از برای رونق میوهٔ خدا باشیم ما
بس درخشید آفتاب انقلاب در آسمان
اتحاد آمد میان تاکی جدا باشیم ما
تا یکی این تیرگی در آسمان ابر انگند
نوبهاران شد خنجرهای جان فدا باشیم ما
ماها در تحت اندوه و غم بودیم و بس
از تشت ملت ابرام شما را سود نیست
یک صف آراییم و باهم همصدا باشیم ما
ای (جمالی) اتحاد آمد کتون ابر در میان
لطف احسان خداست دست دعا باشیم ما

نُورِه

مولیر مسلمانان مجاهدین د حق لپنکر جوروو
وطنه ستا په دیمنانو به محشر جوروو
وطنه ستا غیرتی غیرتی لوییدلی یو مولیر
ستا په زانگو د آزادی کی زنگیدلی یو مولیر
تا د شرف په پاکه غیبه کی پاللی یو مولیر
له موتی خاوری به دی مولیر لعلو کوهز جوروو
وطنه ستا اصیل پچیانو انگریزان شری
ستا د حریت د آزادی بی دیمنانان شری
تر نیه ورک دی له دنیای په ارمان شری
انگریز پرنگ نه، د روسیانو حال بدتر جوروو
وطنه تا تبه بد نظر که فن روسیان لری شه
د بخارا او سمرقند په تاگومان لری شه
په زرو به بی باقی شی داغونه، که ارمان لری شه
هره دره دی دیمنانو ته سقر جوروو
وطنه ستا د هسکو غروئو سرد روشنی خار
ستا د سربازو تنکیالیو شاه خلمو خنی خار
د دوی غیرت د دوی همت او کارنامو خنی خار
د دوی د ننگ له کارنامو تاریخ دفتر جوروو
وطنه دیر مولیر ته په زرونو کی الفت لری ته
گرده نوی کی د غیرت نبیان اوچت لری ته
خدای دی ازاد لره بدمام بیه حریت لری ته
مولیره به ستا د آزادی نیکی اختر جوروو
وطنه مینه کی دا ستا سرخاریدل به کورو
خو چی ژوندی یو په اخلاص مینه پالل به کورو
ستا د دیمن مقابله به هر مرچل به کورو
د غروئو سرکی «اسلام جار» سره سنگر جوروو
عبیدالله «اسلام جار»

د افغانستان مسلمان ملت

جهاد ته يوه کتنه

له د غسی وحشت او استبداد سره سره همدغه اندروپوف ته چی د افغانستان قبضه په غاړه کی پریوته، او کله نیکه چی د افغانستان د مسلمان ملت د جهاد او مقاومت ځواک په مخه کی ود وید پخلسه میاشت یی نړی ته شاو گرځوله. اندروپوف په (۱۹۴۵) کال کی د سره پوځ له خوا د هنکری په نیولو کی چی په هغه هیوا د کی یی د سفارت وظیفه غاړه در لوده قاطع رول لو بولی و او د پوره سابقی او تجربی خاوند هم و، خو د افغانستان پیښو ته یی نه سابقه ټینگه شوه او نه تجربه. هیله ده چی د افغانستان د جهاد په برکت به د سره ښکیلاک دستر چارو (سکتیرینو) عمر نور هم لنډیږی.

دنړی د راډیو کانو او آژانسونو په حواله د ټاکنډ روپوف دخپلولو په سرانسمو کی به دروستی نوی حاکم (کسټینټاین

اود تکبیر چیغو زاره چا ودی کړ او د اقتدار عمری دا سی وړلند کړ چی پخلسه میاست یی دگور دمارانو او لپمانو میلمه کړ.

تر اندروپوف روسی بریژنیف پخلس کاله د ملتونو په سری منگولی خبیی کړی وی خو پر افغانستان له پوځی تیری وروسته په دوه دریو کالو کی له داسی حوادثو او سختیو سره مخامخ شو چی بیای مرگ هم پرده و نشوای ساتلی.

اندروپوف هم پخلس کاله د کی چی بی د خونړی شپکی مشری په غاړه در لوده د روسی په دننه کی چی پدغه موده په هر سری د آزادی فکر و هغه پر ځمکه رغړیده - او په هر ستونی کی چی د آزادی چیغه وه په هغه به خونړی منگولی خبیی وی او په هر زړه کی به چی د خپلواکی جذبې اوا حساسو هغه به غلبیل غلبیل پروت و.

په تیر وکتو کی مو په افغانستان کی دروان جهاد په ځینو اړخونو څه نا څه رڼا واچوله - دا دی ددغه بحث په پای کی غواړو په لنډه توگه د تیرو بحثونو نتیجه او هم دروستی په دننه او بهر کی ددغه پیچلی جهاد په بهیر او شپو هم یو څه خبری وکړو.

که څه هم د افغانستان مسلمانو مجاهدینو د خپل برحق جهاد په اوږدو کی دا سی اتلولی اوسنری کارنامی سر نه رسولی چی د هغو حق او کیفیت په څو مقالو او لیکنو کی نشی ادا کیدی او لکه چی ښای هغه ډول به انځور شوی نه وی، خو لدی سره بیا هم دغه نیمگړی لیکنی له گټی او مزیت څخه بی برخه ندی، و دا کړننی دا سی مهال لیکم چی اندروپوف هم د خپل سلف په څیر زموږ د مسلمان ملت د جهاد، مقاومت

چربینکو) د حرکت پر وخت په همدارنگه د اندروپوف د مرګ نور و تکیه کوله، د وینا په وخت له ورځی (پنجشنبی) نه تر سه شنبی داسی معلومه چی د سالن د پای پوری د هغه د مری ساتل او په تکلیف ولخته وی داسی چی پرځای یی د قائم مقام د تاګلو د خبرو ارتباط یی نشو ساتلی. او د مودی او پدوالی هم د دغه نه یی شوای کولی چی خپل لاسه اختلافاتو او کشمکش یوه بله د پیروزی! د علامی په توګه بیا لکه ګڼل کیږی. ویل کیږی پورته ونیسی. چی د چربینکو په تاکنه کی د

د قدرت نیونی په سر په سیاسي بیرو نژدی نیماي غړو روسیه کی له ډیری پخوا پته مخالفت ښکاره کړی ؤ او د مسابقه روانه وه، خرو سچف، صدر اعظم (تیتخنوف) د تاګنی او پداسی اقداماتو یی لاس پوری کاسیکین او پودګورنی او نور ډیر

د همدغه مسابقاتو قربانیان دی د بریژنف له مرګه وروسته هم د قدرت نیونی په سره د اندروپوف او چربینکو د پلویانو ترمنځ مسابقه روانه وه چربینکو چی د بریژنف

نژدی ملګری ؤ هغه وخت دغه پلوی ؤ.

مسابقه پایلوده. او اندروپوف ورور

خپل ملګری په حساسو پوستو او دولتی دستگاه په د ننه کی

ټاکل او داسی بریښیده چی ښایي اختلافاتو هغه وخت یو څه اوج

د روسی ځوان نسل سیاسی قدرت وینو چی په افغانستان کی یی

ته ورسیږی او بیا چی د هغه سابقې خپله پاته او رسوائی ولیده، اوله

ګډونکی اندروپوف خپل سر وخور قضی نه دو لارو شو یو په پیښو او رشوت یی دربان

دغه اختلافات نور هم زور وینو. ستونزو، د سلامتیا او مسؤولیت نشی کیږی.

د اندروپوف دخپلو په بارنی په یو، او بل غورځا وه په اوسنیو حالاتو کی په

سرا سموکی د بهرنیو چارو د وزیر دغه اختلاف په تیره بیا د پوځ سلوکی له ۱۲ څخه تر ۱۴ پوری

ګرومیکو او د دفاع وزیر مارشل او کی یی تر ښځ زیات د روسی نا خالص عایدات په

استیونف د ویناؤ څښکی سیاسی محسوس ؤ. فوځیانو له پخوانه په سلکی د دی په مقابل کی په نظامی

مصدرو د دغه اختلاف د ثبوت سیاستمدارانو ځانونه او چت ګڼل ساحه کی د امریکالګښت اوه فیصده

او شدت دلائل ښوولی دی،

په افغانستان کی روسی عساکر په خورا سختو شرایطو کی ژوند تیری، د هغوی یو لوی مشکل دا هم دی چی نه پوهیږی کله پری حمله کیږی.

کد څه هم دکمونست ګوند زیات، دجنرالانو دخوشاله ساتلو

هغه وکړه او د هغوی جیبونو ته یی دپیښو لاره پرانستله، خود

د افغانستان کی یی افغانستان بهران او کشاله د

فوځیانو د سرداسی خوږ دی چی په پیښو او رشوت یی دربان

نشی کیږی.

په اوسنیو حالاتو کی په

د دی په مقابل کی په نظامی

ساحه کی د امریکالګښت اوه فیصده

د دی په مقابل کی په نظامی

ساحه کی د امریکالګښت اوه فیصده

د دی په مقابل کی په نظامی

ساحه کی د امریکالګښت اوه فیصده

د دی په مقابل کی په نظامی

ساحه کی د امریکالګښت اوه فیصده

د دی په مقابل کی په نظامی

له جنوبی کوریا سره د مسکو غله پیرو دلی ده چی پدی معامله تجارتی اړیکو د شمالی کوریا او د روسی اقتصاد څلور بلیونه مسکو ترمنځ روابط څه پر کړیدی. دالره کسر زغملی دی. د همدغسی روسی ته متشایل عربی زبانو نوله پلوه روسی تیر کال هیوادونه د اسرائیلو د تیری په (۲۰۰) تنه طلا خرڅه کړه. مقابل کی د لازمی مرستی د نه چی همدا اوس (۸) بلیونه دالره کیدو ناراضه کړځول. په تیره بیا د غرب پور وی هم ده. سوریه په جنگ کی د روسی وسلو سره لدی چی بریښتی د نه مؤثریت له مخی له کرملین (۳۰۰) بلیونه دالر په زراعتی څخه زیاته زړه پدی معلومبیری ساحه کی ولگول خو د دولت له

ناخالص عاید تشکیلوی. پداسی حال کی چی د روس ناخالص عاید د امریکا په پرتله په سلوکی (۵۰) لږ ښودل شویدی چی دا پخپله د روس په اقتصاد کی چی اندروپوف د خپل اقتدار پخپل سیاستی له هغه نه سر ټکاوه یو د رڼ پتی گڼل کیږی. د سیاسی مبصرینو دا نظر دی چی اندروپوف دخپل حکومت پخپل میاشتی د بریښتی له سیاستونو څخه له راولاړو شو وستونزو سره لاس او گریبون و خو هغه هم د دغه ویجاړ سیاست او اقتصاد په ترسیم کی پاته راغی. د دریمی نړی زیات شمیر هیوادونه ورڅ په ورځ له روسی څخه لری والی غوره کوی، صو صال خوله حبشی سره د مرستی له امله په بشپړه توگه له روسی نه مخ وگرځاوه او دادی اوس حبشه هم د روسی له خوا د لازمی مرستی د نه کیدو له امله له مسکو څخه ناخوښه انگولا د خپل مات کیدو اقتصاد د سمبا لښت پخاطر د غرب لوری ته مخه کړیده او د سیاسی مبصرینو دا ټکل له مخی ښای د غرب له خوا (۸۰۰) ملیونو دالرو مرستی د پیشنهاد له مخی (۱۹۰۰۰۰) کیویایي عسکر هم له خپلی خاوری وباسی.

یوه سوری جنرال ویلی دی پروکرا مونو سره د بزگرانو د نه «روسیه موږ ته داسی وسلی را کوی علاق له امله پدی لاری کوم چی زری او په اوسینو شرایطو پرختگ ندی شوی. پداسی حال کی پخپله د روسانو له خوا د کی چی له روسی سره تړل شوی استفادی وړنه وی. د تایم مجلی په یوه گڼه کی لیکلی دی: (روسیه دریم بحرانی کال او په دغه هیوادو کی تولیدات تیروی. روسی په همدغه کال کی نور هم د کمښت پرخواروان دی. له غرب نه (۴۶) ملیونه تنه د دغو سیاسی او اقتصادی

کرکيجونو او ستونزو په سرکي پر افغانستان د روسانو پوځي تيري دځي چي د روسانو په سپاست او اقتصادي ناوړه سيوري غورځولي دي ، او هم يې : د روسي په عوامو په تيره د منځي اسيا په مسلمانانو کي اسلامي ، ملي او آزادي غوښتونکي جذبات راوپارول او ترابرو لاندې سپر منځي يې تازه کړلي د دغه بحران شدت او پراختيا داسي مرحلي نه رسيدلي چي په روسي څيړونو کي يې هم په ډير زور سره پورته کړي دي .

د روسي (د سوويتيا) جريدې په يو ښکته کي د خپل خبريال له خولي ددې تصديق کړي چي په افغانستان کي روسي عسکر په خورا سختو شرايطو کي ژوند تيروي ، د هغوی يو لوی مشکل داهم دی چي نه پوهيږي کله پري حمله کيږي . د جگړې وخت اوښه هغوی ته بده څرگنده ، پدې ډول هغوی هميشه ناراضه او عصباني او سپري ، خبريال د خپلو سترگو ليکلي حال هم ليکلي چي څه ډول يو روسي ټانک د مجاهدينو تر حملې لاندې لغړي او يو بل ټانک د مين پواسطه و بجاړ کړي شو .

د دغه روحي ناراستي او عصبانيت د آني تسکين او آرامتيا پخاطر نژدې ټول روسي عسکر د مخ په

موادو په استعمال عادت شويدي ، مبصرينو د روسي عسکرو دغه حالت په ويتنام کي د امريکايي عسکرو وضعي ته ورته بللي چي امريکايي عسکر د عصبي ناراستي د تسکين لپاره مخدره مواد استعمالول .

د مسکو راډيو منلي ده چي په افغانستان کي ټيټيرو څلورو کلو په جگړو کي له (۱۸۳۱) څخه زيات دولتي و داني له منځه تللي دي .

اندرېوې په (۱۹۴۰) کال کي هم د سره پوځ له خوا د هنگري په نيولو کي چي په هغه هيواد کي يې د سفارت وظيفه غماړه درلوده قاطع رول لوبولی ؤ .

د کابل راډيو اعتراف وکړ چي «حکومت ! ته له (۲۴) بليونو افغانيو څخه زيات مالي تاوان رسيدلی . دغه تاوان له عسکري او پوځي خسارې پرته په نورو ساحاتو کي اټکل شويدي» د هيواد په دننه کي خو مجاهدين د خداي (ج) په فضل بريالي پريښ روان دي د سړي ژبي له سختي يخني سره سره د مجاهدينو فعاليتونه او عمليات خورا گړندي روان دي ، په ولسواليو او ځينو ولاياتو په مرکزي خود مجاهدينو بالفعل حکومت دی او

خلک خپلي ورځني چاري د مجاهدينو له خوا په جوړو شو اسلامي محاکمو کي فيصله کوي .

د هيواد په غربي واشرقي جتوبي او شمالي سيمو کي روسي پوځونو له بيا بيا حملو او وحشيانه بمباريو سره سره ، ونه شوای کولی چي د مجاهدينو سنگرونه ونړوي او يا آزادي شوي سيمي ونيسي بلكي له هري برخي روسي پوځونه مات سر او گوډي پښي کابل ته راستانه او په بارکونو ننوتل چي هلته هم د محاصري دغه کړي ورځ

په ورځ پوري تنگيږي ، داسي چي روسي سفارت ، بالاحصار ، د دفاع وزارت ، راډيو ، تلويزيون ، د دارالامان قصر او داسي نور دولتي اماکن او تاسيسات خوځوړه د مجاهدينو تر برید ونو لاندې راغلي او دښمن ته خورا درانده ځاني او مالي زيانونه او بېټي دي .

د مجاهدينو په وړاندې د داسي پرله پسې ماتو له مخي مسکو خوځله دکو ډاکمي حکومت په تيره په دفاع وزارت کي تبديلي راوستل او د هغه وزارت تشکيلات لکه د کنېگاريمې قبر تراوسه هيڅ ندي ټينگ شوي . اوښايي چي مسکولدي هم په لوړه سطحه د خپلو غلامانو په تغير او تبديل پاتې په ۸۱ مخ کي

معاهده دوستی و همسایگی خائناند کریملن و باند های خلق و پرچم

دستگاه های دروغ پراکنی رژیم های نظامی و پولیسی روسیه و کابل در این اواخر بیشمارانه و رذیلانه به تبلیغات وسیعی درباره تحلیل از عقد معاهده دوستی !! همکاری !! و همسایگی نیک !! میان مریالست های قصر کریمین و نوکران وفادار شان در قصر شاهی پرداختند و آرا سند مسمی در امر اشغال افغانستان و تسلیم مدهی آن به امپریالیزم سرخ روس قلمداد نمودند.

به منظور ارج گذاشتن به این سند ننگین ، مخالف دروغین و فرمایشی در بعضی از موسسات تشکیل دادند و هیأت های از مسکوبه کابل و از کابل به مسکو اعزام شدند. در ارتباط به این همه سرو صدا ها و دهل زدن ها ، هر انسان آگاه به این پرش بر

خواهد خورد که چرا از این معاهده بی اعتبار نزد مردم افغانستان تا این حد تحلیل بعمل میاید و بر نقش در اضمحلال نیرو های مقاومت و اشغال عام و تمام افغانستان قهرمانان تاکید صورت میگردد ؟

پاسخ این پرش بر همگان یا حداقل برای آنانی که از نتایج تطبیق این معاهده مطلع اند روشن و بهرن است. زیرا مسوده این معاهده دوستی ، همکاری و همسایگی نیک میان قصر نشینان عیاش و لجام گسیخته و و نفروش کابل از طرف ستراتیژیست های توسعه جو و هوسوخت روس با در نظر داشت ستراتیژی یک قرونه و یا چند قرونه امپریالیزم سرخ روس در منطقه و جهان تهیه گردیده بود که در آن از

هیچوم قوای غارتگر سرخ روسیه به افغانستان در موقع لازم جهت حمایت و استقرار نظام کمونستی خائن به مردم و وطن و سرکوبی نیرو های آزادیخواه و مجاهد پیش بینی شده بود. تروکی، این جاسوس و گوداکی معلوم الحال جنایتکاران کریمین که از سالیان ستمداری انتظار چنیت فرصتی را درست بجهت ستراتیژیست کودت و ناخورد و خائن حزب ساخته و پرداخته نظامگیران و دسپسه کارن روس یعنی حزب به اصطلاح خلق افغانستان ، ضمن مسافرت خائنانه اش به قصر کریمین در پای این معاهده قوطه آمیز و تعرض آلود آگاهانه و بیشمارانه امضا کرد و بر سنده قباله وطن را در مردان مجاهدان خداپرست و آزادی دوست افغانستان

ز دیلانه صبح گذاشت. تعهدات خود به بادران جنایتکار
 به اساس همین قبالة ننگین و جاه طلبش پرداخت بلکه دستور
 بود که این ستراتیژیست ملحد و های معاهده وطن فروش،
 تا توان به شکل مفتضحی مردار جنایتکاری و همسایگی خائنه
 شد و شاگرد خائنش جهت میان قصر نشینان کرمان و قصر
 سرکوی نیروهای قهرمان و با نشینان مزدور کابل را در سرلوحه
 دیانت و مسلمان و هموار بشی چاگری اش قرار داد.
 ساختن زمینه تهاجم نیروهای این معاهده ننگین نه از
 اشغالگر روس به افغانستان، نظر مردم قهرمان و مجاهدیت
 به قدرت رسانیده شد. برای تسریع سر بکف و خدا پرست افغانستان
 پروسه اشغال افغانستان حقیقت الله و نه از نگاه موازن بین المللی
 ناامین، این قوماندان وطن فروش دارای اعتبار و ارزشی میباشد.
 کودتای خونین هفت ثور، چاکر زیرا آن اقلیت مزور و خائن به
 دیگر گوش بفرمان روس بزودی وطن و مردم که به نام باند خلق
 سرنگون ساخته شد و یکی دیگر و باند پرچم در نتیجه تطبیق
 از جاسوسان و چاکران وفادار پلان کودتای نافرجام و خونین
 هژ موستان خود کاسه و هفت ثور به قدرت رسانیده شد
 متریالست کریمین توسط قوای باوجود ادعا های دروغین سر
 سرخ به اریکه قدرت رسانیده دسته های چپاولگر، عیاش و بی
 ناموس این باند های آدکش
 همین رهبر خائن پرچمی هرگز از مردم افغانستان و
 های ردیل و بی بند بار بود که خواست و اراده بر حق مجاهدین
 به پیروی از شاه شجاع خائن با خدا پرست افغانستان نمایندگی
 ساز و برگ نظامی و قوای کرده نمیتواند و این معاهده
 جنایتکار و غارتگر سرخ روس از خائنه که به نمایندگی از مردم
 شمال به کابل اعزام شد و به افغانستان زدیلانه و خود سرانه
 تطبیق ستراتیژی روس اشغالگر عقد گردیده است هرگز اعتبار و
 و توسعه طلب زدیلانه ولی قانونیتی ندارد. زیرا ترهکی
 صادقانه آغاز کرد. این ببرک جاسوس که در نتیجه کودتای
 کاغذی، این ماکیا ولیست قرن روسی هفت ثور به قدرت رسانیده
 تنها با پستی و حقارت به ایفای شد صرف از یک اقلیت کوچک
 کمونستان فریب خورده نمایندگی میکرد نه از ملت قهرمان و آزادی
 خواه افغانستان. او وجانشینان تباه کارش یکی بی دیگری در نتیجه
 کودتای شرم آور و خونین به قدرت رسیدند نه از طریق
 انتخابات و رای گیری و ریفرندم، لہذا معاهده مفتضح دوستی همکاران
 و همسایگی نیک بین قصر نشینان و مسکو و چاکران وفادار و بی
 شرم خانی و پرچمی شان نه از نظر مردم افغانستان و نه از
 نگاه موازن اصول بین المللی دارای اعتبار است و قانونیتی
 ندارد ولی نکته قابل توجه و تا حدی گفته شده اینست که تمام
 این حوادث از قبیل به رسوائی کشته شدن ترهکی کودکان و
 جنایتکار و نا امین قصاب و ددمنش و به قدرت رسیدن ببرک
 کاغذی این وطن فروش فاسد و عیاش مخصوصاً تجاوز مسلحانه
 و خائنه قوای غارتگر و چپاولگر امپریالیزم جهانخوار روسیه به
 میهن قهرمانان قرن (مجاهدیت خدا پرست) اگر از یکطرف
 مصیبت ها، رنج ها و قربانی های زیادی همراه داشته است از
 جانب دیگر پروسه پیروزی انقلاب اسلامی و آزادی سرزمین
 ملت خدا پرست و مسلمان

دلوی خدای پید نامه

پ د کومو بشپړ کولو له امله چې پاک خدای (ج) اسلام پر عربی وگړو د هغوی د فطری استعداد له مخی لورولی دی ته الحمد ، هغه بشپړی گردی زمونږ په مجاهد اولس کی پیاوړسته پیری شید . له عملي کبله وچي د افغانستان مجاهد اولس د نورو مسلمانانو او لسونو پر عکس نه یواځی د اسلامی بنی په پیل کی اسلام په خوبه ومانه ، لاجی د دغه سپیڅلی ښن د خپراوي او پیاوړتوب په لار کی یی له هیڅ راز ربه او کړاونه هم غاړه ونه غږوله ، ان چې زمونږ د اولس دغه اتلولی د عرب هغوی پر عکس په کوم ځانگړی پیر او پیری (عصر او قرن) پوری نښتی پاتی نشوی .

او زور زیاتی نه د دغه پرون ابل پروت چې یی د سیکانو او پر نگیانو له يرغل د ژغورنی لپاره «ترواره سلیمان» ډگر ته راودانگل ، او دادی نن بیا ملا د ایمان په ملا وستنی توی د کمونیسم د سره يرغلگر لښکر د تیری په وړاندی د جهاد تاوده ډگر ته راتوی دی ، چی پخپل دغه پرمین جهاد سره یی یی کچه اتلولی په یاد پریښوی .

د خپلی خپلواکی او خپلواکۍ پر گټه سر پیره یی د بیت المقدس او ټولو ایملو او حکومتو اسلامی او لسونو د خپلواک کولو تمناهم په گوډه کی غورځنگونه وهی .

شرنگه چی د اولسونو او ټولسو د انقلابونو په لیریا لیبوب کی (لښی جهاد) او فرهنگي مبارزه اړخښتن گټه شی . پکار ده د خپل پرمین

افغانستان را تسریع بخشیده است. ملت متدین و مسلمان افغانستان در نتیجه این بازیهای سیاسی و نظامی روس و روسیه و جواسیس و اجنت های خود فروخته آن چنان شعور سیاسی و نظامی یافتند که در سراسر کشور، با شجاعت و مردانگی و به آنکای نیروی ایمان نیرو مند و خداوند متعال (ج) و آئین مقدس اسلام و ارزش های دینی و ملی خود به نبرد مسلحانه و برحق خود علیه نیرو های جنایتکار و چپاولگر روس، دشمنان دین و وطن خود، قهرمانانه آغاز کردند و در مدت اندک زمان به پیروزی های گنج گزیده ای دست یافتند این جهاد مقدس و برحق علی رغم توطئه ها و دسایس دشمنان واقعی دین و وطن ما چنان با دلاوری و قدا کاری پیش می رود که اسباب حیرت تمام ملت های جهان، مخصوصاً ترالیست های سلیبیست را فراهم نموده است این مجاهدین افغانستان هستند که با سلاح ایمان به خدا (ج) با دست و پای برهنه و شکم گرسنه در برابر بزرگترین ابر حیوان قرن، این دشمن هیبتی کشور های

مسلمان و رو بازنشاف قهرمانانه می رزمند و برای قربان شدن، در راه خدا و اسلام کمر بسته اند.

در قبال این قهرمانی های بی نظیر و بی سابقه، با اطمینان کامل میتوان اظهار کرد که عقد هر گونه پیمان و قرار داد خانمانه و ردیلاته از این قبیل در

مجاهدین افغانستان در پروسه انقلاب اسلامی افغانستان.

بگذار نیرو های شیطانی معاهدات ردیلاته و خائنانه را عقد کنند.

بگذار دشمنان مردم قهرمان افغانستان بر ناکامی های خود پرده افکنند.

پیروز باد جهاد بر حق مجاهدین افغانستان.

سر بلند باد شمله مجاهدین شیور و مسلمان افغانستان.

بر افراشته باد بیرق اسلام و آزادی بر قتل شاخ هندوکش مرگ بر قصر نشینان جنون زه کریمین و چاکران خلی و پرچی شان.

اراده آهنین مجاهدین افغانستان و ایمان نیرومند آنان خالی وارد نخواهد کرد. زیرا پیروزی از مجاهدین با ایمان و خدا پرست و مردم آزادیخواه افغانستان است و هر گونه نیروی تجاوز گر و اجنبی هرگز به اهداف شوم و پلید خود نایل نخواهد شد. این است واقعیت انکار نا پذیر جهاد

جهاد و قرآن

او احوال د شریعہ ربنا کتب

جهاد په لغت كې هغه هاند او هلو ځلو ته وايي شى، چې د يوه ځانگړي هدف لپاره ترسره كېږي. او په اصطلاح كې هر هغه مالي او ځاني كوښښ، چې د خداى (ج) لپاره د خداى په لار كې د اسلامي است د پايښت او ټينگښت لپاره وشي، جهاد كلمه په قرآن كې په گڼو ځايو كې كله په لغوي او كله په اصطلاحى معنا راغلي ده چې په دغه لړ كې له نفس سره جهاد په احاديثو او د اخلاقو په كتابونو كې جهاد اكبر گڼل شويدي، مگر تردى په څرگندو ټكو كې جهاد د اسلام يوه ټولنيزه فريضه ده او د دغه راز عبادت ترسره كول گردى هغه هلى ځلى را اخلي، چې له عامې مجاهدى نه واخله داسلامي است په ټولو اجتماعي چارو كې د ټاكلو ښكړو او مصالحو لكه د حق لوړ اوى، د خداى (ج) د كلمې او چټوالى د ښمن، دچونډو او تگ راتگ دوسايو نيولو له مخى كيږي. چې مخنيوي هم د جهاد په اړت او قرآن كريم او نبوى احاديثو ې براخ مفهوم كې ځاى لري. لارښوونه كړيده.

لدى تعريفاتو او حقايقونه

دا په ډاگه كيږي، چې جهاد جوړى ارځښت، پر كړو تړولونو يواځى او يواځى لكه چې ځينى كلك ودرېدل، له ښځو، كوچنيانو ي گڼي د جنگ جگړې نوم لږى. او زړو سره نيك چلند، د عبادت بلكى د اسلامي است د بقا او ځيو د زناوى، ملي شتمنى پايښت لپاره هر اقدام (لكه مخي ژغورل، له نيول شوو دښمنانو موچي ووييل) د جهاد په تعريف سره نرسي او داسى نورى چاري. كې يو ارځښتن ټوكى دى. جهاد د دى خبرى پخلى كوى. چې وسله وال پاڅون هم دى. خو جهاد هغه جنگ دى چې تعميرى هر جنگ جهاد گڼل كيداي او د حدو بريد رعايت پكې شوى نشي، جهاد د مقصديت او وي. ځكه خو په اسلام كې د نصب الدين نه مخى يواځى د جهاد هر ډول د ژوند د سويلو او خداى (ج) د كلمې د لوړاوى يو مهم ټوكى او عبادت گڼل او داسلامي ارځښتونو د ژغورنى او شويدي.

ساتنى لپاره وي. او له فكر او د اسلامي احكامو او مقرراتو غور نه پرته په پټو سترگو له مخى د جنگ مطلب او غايه جنگ جگړه كول ندى؟ بلكى د يواځى د مخالفينو وژل او هغوى است د عالي اهدافو د ترلاسه زيا تفنول ندى بلكى خالى د كولو لپاره يو اصولى جنگ دى. هغوى شر او فساد شتهول او چې د ټاكلو اصولو په پام كې پايته رسول دى.

قرآنی ارشاد دی :

وی یا د هغه چا پر خلاف چی

وړلو او پر مسلمانانو (له اسلامه تری د فساد او شر ویره وی . پرتنه) د بل نظام د راوستو لپاره

فتنة ویكون الدين لله فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين) د دی لپاره اسلام د (فی سبیل الله) وشي . بلکې قرآن کریم په ډاگه اصطلاح وټاکله، لکه جهاد چی

د لغت او معناله مخی یواځی زیار، په زور سره د انسانی حقوقو د (البقرة - ١٩٢)

یعنی : او تر هغی ورسره هڅی او کوښښ ته وایه شی ،

مقاتله وکړی او ورسره وجنگیږی خو څرنګه چی هڅه او هاند

د ښو لپاره هم کیدای شی او د بدو لپاره هم ، نو ځکه یی

ورسره د فی سبیل الله قید ونښلایو. چی پدی توګه د خاوری نیولو،

له چا نه د ذاتی کسات او انتقام اخستلو او د مال او شتو یاواک

ګټلو کوښښ او هلې ځلې پکې را نشی . او یواځی هغه کوښښ

او غورځنی پرخي تری مراد شی چی یواځی او یواځی د خدای (ج)

د رضا او خوښی لپاره وی . اسلام د سولی او امنیت دین

دی . پدی باب د قرآن کریم تعلیم دا دی چی که څوک موبد

غواړی او دښمن موهم وی ، تر ښه و سه پری سترګی پټی

کړی ، او د بدو ځواب یی په نیکی ورکوی .

قرآن کریم په چاروکی د زغم او تحمل تعلیم ورکوی ،

مګر داسی برید او یرغل هیڅکله نشی زغملای او نه یی لاریښوونه

کوی ، چی د اسلام د له منځه ظالمان ښه نه ګڼی ، او وژنی فی

وړلو او پر مسلمانانو (له اسلامه تری د فساد او شر ویره وی . پرتنه) د بل نظام د راوستو لپاره

فتنة ویكون الدين لله فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين) د دی لپاره اسلام د (فی سبیل الله) وشي . بلکې قرآن کریم په ډاگه اصطلاح وټاکله، لکه جهاد چی

د لغت او معناله مخی یواځی زیار، په زور سره د انسانی حقوقو د (البقرة - ١٩٢)

یعنی : او تر هغی ورسره هڅی او کوښښ ته وایه شی ،

مقاتله وکړی او ورسره وجنگیږی خو څرنګه چی هڅه او هاند

د ښو لپاره هم کیدای شی او د بدو لپاره هم ، نو ځکه یی

ورسره د فی سبیل الله قید ونښلایو. چی پدی توګه د خاوری نیولو،

له چا نه د ذاتی کسات او انتقام اخستلو او د مال او شتو یاواک

ګټلو کوښښ او هلې ځلې پکې را نشی . او یواځی هغه کوښښ

او غورځنی پرخي تری مراد شی چی یواځی او یواځی د خدای (ج)

د رضا او خوښی لپاره وی . اسلام د سولی او امنیت دین

دی . پدی باب د قرآن کریم تعلیم دا دی چی که څوک موبد

جهاد د مقصدیت او نصب العین له مخی یواځی د خدای (ج) د کلمی د لږوای او د اسلامی اوځښتونو د ژغورنی او ساتنی لپاره وی . او له فکر او غور نه پرته په پټو سترګو جنگ جګړه کول ندی ؟ بلکې د است د عالی اهدافو د ترلاسه کولو لپاره یو اصولی جنگ دی .

چی چیرته موو موندل ، او له وی تر هغه دی اراسیری نه . هغه ځایه ئی وباسی چی تاسی ئی اسلامی فقه حکم کوی چی پر ایستلی وی ، او کفر له وژلوڼه اسلامی هیواد د حملی په ترڅ ډیر سخت دی ، او د مسجد کی هر هر مسلمان د لمانځه او الحرام تر څنګ ورسره جنگ روژی د انفرادیت په څیر ځان مکوی ، مګر که دوی درسره ځانله دفاع فرض او قطعیت پیدا جنگ وکړی ، نو که یی جنگ کوی .

درسره وکړ ، نو جنگ ورسره دغه د کافرانو جزا ده ، مخی ، انسانی ژوند او وینه ډیره او که منع شول ، نو خدای (ج) ځای پر ځای په ډیر اغیز منښت د بلی . حرامی میاشتی په بدل کی ده او دغه راز ټول حرمت یو تر بله سره برابر دی .

که چا پر تاسی زیاتی وکړ ، تاسی پری هم همغومره وکړی او له خدایه (ج) وو پیری اوو پوهیږی چی خدای (ج) له کړ (ژوند ئی وروباښه یا ئی د ژوند ټیروولو وسایل ورته چمتو کړل) نو ټول خلک ئی ژوندی کړل (المائده ۳۲ - آیت . دغه مطلب بل ځای داسی فرمای :

(او هغه نفس نه وژنی چی پاک خدای (ج) یی وژنه حراسه کړی وی) (الفرقان ۶۸ - آیه لدی نه دا جوته شوه چی انسانی نفس په دوو حالتو کی وژل پکار دی ، یو دا چی په ناحق څوک ووژنی (قاتل) او د ډین د حفاظت او اسلامی خاوری د ژغورنی دا حکم دومره سخت دی ، چی که څوک د اسلامی حکومت د شنډولو او اسلامی نظام د له منځه وړلو په ټکل برید وکړی ، نو پر گردو مسلمانانو قطعی فرض شی ، چی خپلی ټولی چاری شاته وغورځوی او د جهاد په نیت له هر څه سره میدان ته را ودانګی ترڅو پوری ئی چی اسلام او اسلامی نظام له ور پېښ خطر نه ژغورنی نه

که څوک د اسلامی حکومت د شنډولو او اسلامی نظام د له منځه وړلو په ټکل برید وکړی ، نو پر گردو مسلمانانو قطعی فرض شی ، چی خپلی ټولی چاری شاته وغورځوی او د جهاد په نیت له هر څه سره میدان ته را ودانګی .

بل هغه انسان چی پر ځمکه د فساد او ټولنیزو ناوړتیا وو په خورولو بوخت وی ، لدی پرته په بل هیڅ صورت کی انسانی نفس وژنه نه یواځی لویه گناه ده لا چی وژونکی د خدای (ج) په وړاندی د گردی دنیا قاتل ګناه شی . په توبه سورت کی د جنگ او قتال وروستی برید جزیه (باج) ورکول ښودل شوی دی :

(تر هغی دی ورسره جنگ وشي ، چی جزیه ورکړی (وښی) او ذلیل شی ، او غاړه کیږدی) داسی ښکاری چی که کفار جزیه اداء کړی او د اسلامی احکامو په تطبیقولو خوښمن شی ، نو بیا ورسره جنگ زیاتی دی او د قتال د تحلیل او روا والی ټک ویرید بند شی .

دغه راز په نبوی (احادیثو کی هم داسی ارشادات شته چی پکی یی گناه وښی تویولو ته ډیره سخته گناه ویل شویده .

حضرت انس (رض) فرمای:

چی رسول الله (ص) په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس

(غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل

نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ

د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی

ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

په لویو کناهنوکی ستره گناه له خدای (ج) سره شریک پیدا کول ، د نفس (غیر حق) وژل ، د مور او پلار نه منل او دروغ ، د یو بل نبوی حدیث یوه برخه ده چی : «..... د قیامت په ورځ د خلکو په مخکې لوړې فیصله د خون (نا حقې وژنې) د دعوی ده . د خپل تیر بحث په رڼا کی وبلې شو چی د جهاد فریضیت

(تعهد) ماتول ، غدر ، او مناققت .

• د دښمن له لوری د فتنې او فحشا وو خورول .

په ځایي مواردو کی د انسانیت تر ټولو ستر خدمت دا دی ، چی د ظالم او بلسوسگر

لاس له تیری نه لنډ کړای شی چی له مفسدينونه د خدای (ج) ځمکه پاکه کړای شی او د

خدای مظلوم او بی وسی مخلوق یی له شرمه ښخه کړای شی .

د جنگ دا مصاحبت لوی خدای (ج) د حج سوری پدی ټکو کی ښکاره کوی .

(دوی هغه کسان دی چی له خپلو کورونه (پدی گناه) ایستل شویدی چی وایی الله (ج)

زمونږ رب دی . او که پاک خدای (ج) ځینی خلک په ځینو

نورونه وای دفع کړی ، نو نه به (د راهبانو) عبادتځی له لړیدو

پاتی وای او نه د مسلمانانو هغه جوړماتونه ، چی پکی د خدای (ج)

ذکر کیږی ، پاک خدای (ج) به له هغه چا سره مرسته کوی ،

چی د ده (خدای (ج)) له دین سره مرسته کوی ، رښتیا چی

پاک خدای (ج) ډیر قوی او بر لاس دی . (۱۴۶ آیت)

پدی مبارک ایت کی یواځی د مسلمانانو د جوړماتونو د ړنګیدو او لړیدو گواښ او اخطار ندی شوی ، بلکی د نا مسلمانو

اولسونو (عیسویانو ، مجوسیانو صایبانو او یهودیانو ، د عبادتځیو ړنګیدو هم پکی راځی) که پاک خدای (ج) ظالمان په عادلانو نه وای سره دفع کړی ، نو د ځمکی

پرمخ به دومره اخلاق مفاسد او فحشا ، خوری شوی وای چی ان جوړماتونه ، کلیسای او خانقارای به هم تری نه وای بهی شوی .

د اسلام په وړاندی د یوه قوم په دښمنی او بیرځنی کی د هغوی معبدونه زیانمنول او ړنګول ډیر سپک کار گڼل شوی دی .

د جهاد لومړنی فرمان د قران کریم پدی ارشاد سره صادر شو :

«هغو کسانو او (مسلمانانو) ته چی جنگ ورسره کیږی اذن او اجازه ده (چی جنگ وکړی)

ځکه پر دوی ظلم شویدی ، او رښتیا چی پاک خدای (ج) ددوی او هغو کسانو ښه مرستیال دی

چی له خپلو کورو په زور (غیر حق) ایستل شویدی ، (په هم دومره وینا) چی الله (ج) زمونږ

رب دی» . (حج ۳۹-۴۰)

پدی مبارک ایت کی یواځی د مسلمانانو د جوړماتونو د ړنګیدو او لړیدو گواښ او اخطار ندی شوی ، بلکی د نا مسلمانو

اولسونو (عیسویانو ، مجوسیانو صایبانو او یهودیانو ، د عبادتځیو ړنګیدو هم پکی راځی) که پاک خدای (ج) ظالمان په عادلانو نه وای سره دفع کړی ، نو د ځمکی

پرمخ به دومره اخلاق مفاسد او فحشا ، خوری شوی وای چی ان جوړماتونه ، کلیسای او خانقارای به هم تری نه وای بهی شوی .

د اسلام په وړاندی د یوه قوم په دښمنی او بیرځنی کی د هغوی معبدونه زیانمنول او ړنګول ډیر سپک کار گڼل شوی دی .

د جهاد لومړنی فرمان د قران کریم پدی ارشاد سره صادر شو :

«هغو کسانو او (مسلمانانو) ته چی جنگ ورسره کیږی اذن او اجازه ده (چی جنگ وکړی)

ځکه پر دوی ظلم شویدی ، او رښتیا چی پاک خدای (ج) ددوی او هغو کسانو ښه مرستیال دی

چی له خپلو کورو په زور (غیر حق) ایستل شویدی ، (په هم دومره وینا) چی الله (ج) زمونږ

رب دی» . (حج ۳۹-۴۰)

د اسلام له دېمنافو سره پوری فتنه او فساد پایته رسېدلې چېک لږی امله ندی لازمی نه وی او الهی دین پر ځمکه شوی ، چی گڼی له مسلمانانو خور شوی نه وی .

سره په مذهبی یو رنگی کی شریک ندی ، او نه یی د هغوی د سرو سینو او سمسورو ځمکو په لوړ سترگی دی ، بلکی یواځی د ظلم او تیری لامله ورسره مسلمانان نیلی ، او لدی امله چی بی گناه خلک له کورو وباسی ، او پدی موخو د اوږدېدو له امله پری وینا (چی خدای (ج) مو خالق زیات نه غږیږو .

او پروردگار دی) ژړیږوی ، چی پداسی حالاتو کی له مستضعفینو او مظلومانو سره مرسته او د مستکبرینو له منگولونه یی ژغورنه د مسلمانانو د عقیدوی توکی او اجزا وو معنا لری . په النساء سوره کی په دی باب ارشاد دی :

(او پر تاسی څه شوی ، چی . د خدای (ج) په لاری د هغو مستضعفینو د ژغورنی لپاره نه چنگیری چی «سپین پوړی» سړی ، بیخی او کوچنیل دی ، او وایی چی : خدایه موده له دی کلی نه چی استوگن یی ظالمان دی و بایه . او سونډ ته له خپل لوری څوک خوا خوژی او مرستیال پیدا کړه .

لدغه راز خلکو سره ترهغه وخته دجنگ حکم دی چی ترڅو د اسلام له دېمنافو سره پوری فتنه او فساد پایته رسېدلې چېک لږی امله ندی لازمی نه وی او الهی دین پر ځمکه شوی ، چی گڼی له مسلمانانو خور شوی نه وی .

سره په مذهبی یو رنگی کی شریک ندی ، او نه یی د هغوی د سرو سینو او سمسورو ځمکو په لوړ سترگی دی ، بلکی یواځی د ظلم او تیری لامله ورسره مسلمانان نیلی ، او لدی امله چی بی گناه خلک له کورو وباسی ، او پدی موخو د اوږدېدو له امله پری وینا (چی خدای (ج) مو خالق زیات نه غږیږو .

او پروردگار دی) ژړیږوی ، چی پداسی حالاتو کی له مستضعفینو او مظلومانو سره مرسته او د مستکبرینو له منگولونه یی ژغورنه د مسلمانانو د عقیدوی توکی او اجزا وو معنا لری . په النساء سوره کی په دی باب ارشاد دی :

اسلام د خپل فطرت له مخی ، انسانی ژوند او وینه ډیره اړخپښته گڼی

له حضرت عبدالله بن مسعود نه روایت دی ، د خدان (ج) په وړندی ډیر اړخپښتن اعمال پورخت لمونځ ، له مور او پلار سره ښه چلند او د هغه (ج) په لار کی جهاد دی .

حضرت ابن عباس (رض) روایت کوی (پر هغو سترگو د دوزخ اور حرام دی :

یو پر هغو چی د خدای (ج) له ویری او بښلی وی . او بل یو چی

حضرت ابو ذر (رض) روایت کوی چی رسول الله (ص) فرمایلی دی : تر ټولو غوره عمل پر خدای (ج) ایمان او د هغه (ج) په لار کی جهاد کول دی .

د رسول الله (ص) گران ملگری او د اسلام دریم خلیفه حضرت عثمان (رض) روایت کوی چی پیغمبر اکرم (ص) به فرمایلی :

چی (د اسلامی حکومت) د سرحد د چاونیو یوه ورځ څوکی کول د

نقل از: تاریخ الامم الاسلامیه

تشریحی بگذاریم.

جسد پاک رسول الله ﷺ هنوز

دفن نشده بود که دو نظر مختلف

وظیفه دوم پیامبر که به امت

عرض الیام کرد، اول: عدم

انتقال می کند برای همه مسلمانین

تخصیص خلافت به خانواده

معنوم بود و ضرورت آنرا میدانستند

و هیچ فردی از آنها متکبر

و ششمنی پیامبر نبود، پس در

خانواده بخصوص، نظر دوم هم

صد تعین جانشین برآمدند. مگر

بد و قسمت تقسیم شده بود: یکی

آن که خلافت مربوط بقریش

است و تفاوت بطون و قبایل آن.

دوم اینکه خلافت از نزدیکترین

نزدیکان پیامبران اسلام است.

در وقت وفات پیامبر اسلام

نزدیکترین مردم از لحاظ قربانیت

اصحاب کرام در هیچ چیز آنقدر

به اختلاف مصاب نشده اند که

در امر تعین خلیفه دچار کشمکش

و اختلاف شدند.

محور اختلاف اصحاب در امر

خلافت دو چیز بود:

۱- خلیفه از کدام خانواده

باشد؟

۲- خلیفه چگونه انتخاب شود؟

خانواده خلافت:

برای همه ثابت است که

قرآن کریم هیچ رمزی و اشاره ای

در باره خلافت به خانواده ای

و یا قبیله، فیصله ای نکرده

است. مگر از رسول الله ﷺ

روایت است که میگوید: (الاثمه

من قریش) و اینهم از وی روایت

است که میگوید: (اسمعوا و اطیعوا

وان امر علیکم عیسیٰ حبشی کائن

راسه زبیه).

جسد پاک رسول الله ﷺ هنوز

دفن نشده بود که دو نظر مختلف

عرض الیام کرد، اول: عدم

انتقال می کند برای همه مسلمانین

معنوم بود و ضرورت آنرا میدانستند

و هیچ فردی از آنها متکبر

و ششمنی پیامبر نبود، پس در

خانواده بخصوص، نظر دوم هم

صد تعین جانشین برآمدند. مگر

بد و قسمت تقسیم شده بود: یکی

آن که خلافت مربوط بقریش

است و تفاوت بطون و قبایل آن.

دوم اینکه خلافت از نزدیکترین

نزدیکان پیامبران اسلام است.

در وقت وفات پیامبر اسلام

نزدیکترین مردم از لحاظ قربانیت

اصحاب کرام در هیچ چیز آنقدر

به اختلاف مصاب نشده اند که

در امر تعین خلیفه دچار کشمکش

و اختلاف شدند.

محور اختلاف اصحاب در امر

خلافت دو چیز بود:

۱- خلیفه از کدام خانواده

باشد؟

۲- خلیفه چگونه انتخاب شود؟

خانواده خلافت:

برای همه ثابت است که

قرآن کریم هیچ رمزی و اشاره ای

در باره خلافت به خانواده ای

و یا قبیله، فیصله ای نکرده

است. مگر از رسول الله ﷺ

روایت است که میگوید: (الاثمه

من قریش) و اینهم از وی روایت

است که میگوید: (اسمعوا و اطیعوا

وان امر علیکم عیسیٰ حبشی کائن

راسه زبیه).

طریق

تمهید

رسول الله ﷺ دو وظیفه مهم و اساسی را برای امت خود انجام میداد، نخست اینکه به حکم و مفتضی پیامبری خویش پیغام های الله تعالی را برای مردم میرسانید که ازین جهت آنحضرت ﷺ را مشرع و یا صاحب شرع گفته میشود. دوم: اینکه امام و مرکز تجمع و سمبول وحدت مسلمانان بود، مردم را بخیر توجیه میکرد و از شر دور شان میداشت و در میان شان بر حسب وحی الهی قضاوت میکرد و این قضاوتها را خودش تفهید هم مینمود وظیفه نخستین با مرگ پیامبر اسلام پایان یافت و دین مکمل شد، جریان نزول تشریع خاتمه یافت، بعد از آن برای هیچ کسی حق تشریع نباشد و آنچه میتواند بکند نیازمندیهای احکام را بر قواعد کلی تشریع تمام شده بناء می کند و از آن استنباطات میکند، این عمل را امت میتواند انجام دهد و ممکن است برای ما که نام این صلاحیت را خلافت

انتخاب

خلیفه

بوی سه تن بودند - یکی عباس بن عبدالمطلب کاکیش و علی و عقیل پسران ابوطالب پسران کاکیش. مگر علی از میان شان به چند چیز امتیاز داشت در اسلام سبقت داشت و در همه غزوات پیامبر علیه السلام همراهش حضور داشت و دخترش فاطمه را به نکاح گرفته بود.

مگر امتیاز عباس به یک چیز بود، اگر خلافت میراثی باشد یگانه وارث پیامبر خواهد بود، زیرا عم در میراث مقام بر پسر عم است.

مگر انصار به این نظر بودند که خلافت به هیچ کسی و هیچ

خانواده ای و قبیله ای خاص نیست به این اساس آنها خلافت را برای خود میخواستند، زیرا آنها از چند لحاظ دارای قضایای بودند: با اسلام و پیامبر علیه السلام نصرت کرده بودند. مسلمانان را جای داده بودند، و مساعدت های بزرگی با مسلمانان و پیامبر علیه السلام کرده بودند. و اگر با این قضیلت خلافت از آن شان نشود پس باید که دو خدشه باشد یکی از انصار و دیگر از مهاجرین.

در زمانهای بعدی ضوابط خوارج از نظر انصار پیروی کردند، آنها در طول تاریخ برعلیه خلفاء قیام کرده اند، خوارج می گفتند مقصود از خلافت توحید مسلمان است بسوی خیر و صلاح و دور داشتن شان است از شر و در میان شان روش بر حسب دین اسلام است اگرچه برآورده شدن این مقصود از خانواده خاص نباشد - آنها می گویند: چیزی که برای برآوردن این مقصود مراعات میشود قدرت و کفایت در شخص خلیفه است و هم آنها به یک قاعده ای که قرار است وضع کرده است استناد نموده اند: (ان اکرمکم عندالله اتقیکم) فکر تخصیص خلافت به قبیله قریش در آنوقت نظر جمهور

مسلمین بود زیرا ابوبکر صدیق برای مردم حدیث فوق را روایت کرده بود و هم ابوبکر صدیق عدت باعث این تخصیص را چنین بیان نموده بود، امر خلافت اگر برای قبیله اوس داده شود خیزب با ایشان معارضه می کند و اگر برای خزرج داده شود اوس با ایشان معارضه می کند. از جهت دیگر اعراب از ناحیه احترامی که به قریش دارند برای کسی دیگر منقاد نمیشوند. فکر تخصیص خلافت به قرابت و خویشاوندی رسول الله ﷺ داشت خود را مستحقتر از همه میدید، چنانچه در برخی از گفتگو هایش با ابوبکر صدیق بر این نظر خود تصریح هم نموده است، چون مؤید نظر خویش کسی را نیافت تسلیم به نظر جمهور شد. نظر تخصیص خلافت به قبیله قریش بر افکار حاکم شد و نظر تخصیص آن بقرابت پیامبر اسلام ﷺ خاموش گردید و هیچ محرک و طرفداری نداشت مگر در اواخر عهد خلافت عثمان (رض) در بلاد بزرگ و دور دست اسلامی محرکین و داعیان برای نظر آخر پیدا شدند که مردم را بسیار میساختند و مخالفین این نظر را تقبیح مینمودند که چگونه اینها اقربای پیامبر ﷺ را از خلافت محروم میسازند؟ و این شعارها بر احساسات امت پیامبر اسلام تأثیر زیادی داشت، پس در زود ترین فرصت احساسات مردم بیدار شد و منجر به حوادث و مصائب بزرگی شد، چنانچه که خلیفه سوم عثمان رضی الله عنه قربان آن شد. مگر همه امت اسلامی برای خلیفه چهارم حضرت علی بن ابی طالب (رض) تسلیم نشدند، بلکه نصف امت اسلام در مقابل اش از طرف شمال (شام) برآمدند که هیچ تأثیری از دعوت به استقرار خلافت در نصاب خانواده پیامبر ﷺ نداشتند، اینجا برخورد های در میان این دو نظر مخالف صورت گرفت، که در نتیجه آن قوت و سیاست رأی عدم تخصیص خلافت به خانواده غالب آمد و تصادم ها به پیروزی معاویه بن ابی سفیان رضی الله عنه انجامید و او مردی بود از بنی امیه نه از بنی هاشم.

اینجا فکر و نظر طرفداران علی بن ابی طالب رضی الله عنه ظاهرآ تضعیف گردید، مگر در فرصت های امید به هیجان می آمد، چنانچه در فرصت های خطرناک به امید مستقبل درکین میزیست. اولاد علی بن ابی طالب رضی الله عنه همیشه حق خلافت را برای

مشهور به (السفاح).

جنگ در میان خانوادگی های علوی و عباسی در گرفت تساوت و بی رحمی بر آل علی (رض) از طرف بنی هاشم بیشتر از تساوت بنی امیه بر آنها بود، بسیار کشته شدند، تبعید شدند علی الخصوص در عهد خلیفه منصور و رشید و متوکل اولاد عباسی در دولت بنی عباس تنها اتهام مائل بودن به یکی از اولاد علی کفایت می کرد که هلاک شود و اموالش مصادره گردد. چنانچه این امر در مورد یکی از وزراء و برخی دیگر به واقع پیوست.

مگر این تساوت ها و بی رحمی ها نتوانست این فکر را خاموش کند که حق خلافت از اولاد علی است و بر آنها ظلم صورت گرفته است و حق شان غصب شده است، بنابراین در هر فرصتی برضد بنی عباس قیام می کردند آنطور که بر بنی امیه قیام می نمودند مگر در نتیجه کشته می شدند، مثله می شدند و تبعید میگرددند. درین هنگام برای برخی از اولاد علی فکر پیدا شد که به سرزمینی بروند که بر آن آل عباس دسترسی نداشته باشند و برخی دیگر از آن ها در سرزمین مشرق بر چیزیکه در نیت و دل خود داشت مجبوراً ساکت خاموش

خود میراث میدانستند و هر که درین حق با ایشان معارضه کند از خود میدانستند.

و با آنرا از آنها عقب کند او را ظالم می گفتند، طرفداران علی (رض) (شیعه) همیشه متعنی بودند که اولاد علی با این حق خود نابل شوند لذا پیهم یکی از ایشان را بعد دیگری برضد بنی امیه بر می انگیزند و نتیجه آن میشد ده کشته و مثله میشدند، مگر در هر پیروزی بر اولاد علی (رض) دست می آوردند، چاقوی شیعه دسته میشد و آتش خشم مردم را ترازو میکردند و دلها را متاثر میساختند و چشم های مردم را به گریه در می آوردند. خصوصاً آن اشعار مأثور را برای مردم میسرودند که جسد خون آلود امام حسین رضی الله عنه را در کربلا بعد از تشنه ساختن و اهل بیت اش را که قسم اسیران به پای تخته های شاهان ظالم دشانده میشدند و کشته و مثله میگرددند تمثیل میکردند تا دعوت شان مورد قبول آنها گردد و حق را به اعلش تسلیم کنند.

هیچ کسی از مردم در میان اولاد علی (رض) و اولاد عباس (رض) در مورد استحقاق خلافت تفاوت قائل نبود، مگر اولاد علی (رض) این حق را از جهت امتیازاتیکه

علی بر عباسی کاکی خود داشت بعد از آنکه ابوهاشم بن محمد بن علی وفات یافت و از خود خفی نگذاشت اولاد عباس این حق را از خود میدانستند زیرا آنها مدعی بودند که ابوهاشم مذکور این حق را برای محمد بن علی بن عبدالله بن عباس سپرده است، و آنها بر آن علاوه می کردند که عباس مقدمتر در میراث پیامبر اسلام است زیرا کاکا مقدمتر از برادر زاده در میراث است. پس بنی عباس در کار خود مهارت بخرج دادند، داعیانی که در دولت بنی امیه داشتند برای شان بقسم سری فعالیت می کردند چنانچه ابو مسلم خراسانی نیز با بنی عباس تماس قائم کرد و مردم را بسوی محبت با اهل بیت می خواند مگر بنام شخص مورد نظر خویش تصریح نمی کرد و نه از نسب آن چیزی می گفت زیرا مردم توجه تام بسوی علی داشتند نسبت به بنی عباس. چون کار به کاسیانی انجامید و دولت بنی امیه سقوط کرد نام شخصی مورد نظر را برای مردم اعلان کرد و آن عبارت بود از عبدالله بن محمد بن علی بن عبدالله بن عباس،

د ۴۱ مخ پتی

نښتند .

پهین طور در سنت نیامبر

امام اعظم ابو

حنیفه (رح) . . .

کوخی لری (په خپل کور کی)

دده دکورپه لورپتی نه غځولی.

۳- د خپل استاد هر خدمت

ته په حاضر و: تردی چی د پومی

دانی، د بازار سودا او داسی نور

خدمتونه په پی و رته کول .

«موفق مکی» لسه استاد سره

دده دا دب په هکله داسی شعر

وینل دی :

نعمان کن ابر الناس کهم

بوالدیه وبالا حماد

بامدرجلیه یوسانحو منزله

ودونه سکک سدک طواد

یعنی نعمان له خپل پلار سره

او استاد حماد سره تر ټولو خلکو

زیات د پیگیری خاوند و او یوه

ورځنۍ هم دده د لور په لورپتی

ندی غځولی که څه هم د غرونو

پشان اوه کوخی بی ترمینځ

وی . نوربیا

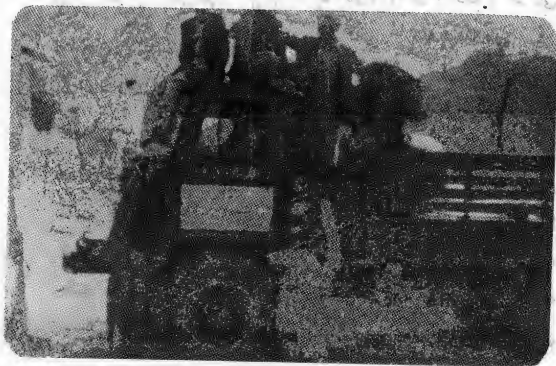
آن عده از اولاد علی که به قاره افریقا رفته بودند ، پیش از رفتن شان با آنها داعیانی برای خود فرستاده بودند که در اثر آن آنها چند دولت علوی تأسیس نمودند و تفوق می ترسانند .

که در تاریخ بخوبی یاد می شوند مانند دولت های فاطمی و دولت های ادریس ها و غیر آن . اما آن عده از علوی ها که در بشرق زمین بودند برای خود شیعه و گروه های داشتند که بفتح شان دعوت های سری می کردند و دلها را بسوی شان مائل می ساختند و میگویند که همین فعالیت های آنها بود که سبب سقوط خلافت عباسی شد زیرا مردی بنام ابن علقی که وزیر معتصم و از غلاة شیعه بود در باره تسلط تاتار بر بغداد مساعدت نمود . این بود امر اختلاف بر سر خلافت که باید از چه و کدام خانواده باشد ؟

حالا نوبت آن رسیده که بمطلوب پردازیم و بگوئیم که مسلمانان در تاریخ چه راه ها و کدام طریقه ها را در عمل برای انتخاب خلیفه پیموده اند ؟

مراجعه شود به شماره های بعدی

در قرآن کریم امر صریح و واضح در مورد شکل انتخاب خلیفه وارد نیست ، چیزیکه در کتاب الله درباره خلافت آمده است اوامر عامی است که خلافت ها و غیر آن را شامل است چنانچه درباره مدح مسلمانان می گوید : (و امرهم شوری بینهم) .

وسله وال جهاد غوندې غلیم ته په دې برخه کې هم غاښ ماتی
 کوزارونه ورکړو .
 که څه هم (قیام حق) مجلی او نورو انقلابي خپرونو موزونو د مؤمن
 مجاهد اولس د اذهاندو د رنولو او د غلیم د کرغېړنو استعماري ننچو
 د برابرولو په لار کې د ستاینې وړه څه او هاند او نه هیریدونکي هلی ځلی
 کړېدی ، مگر له دې سره سره بیا هم د یوه پیاوړې او آر (اصیل) اسلامي
 فرهنگ د انځورنې (تطبیق) او رامنځته کولو لپاره لا نور زیار او سنبود
 ته اړیو .

نو ځکه د مسلمان او انقلابي افغانستان او ورسره د خپل ویاړ
 انقلاب له ټولو خواخوږو لیکوالو نه په کلکه هیله من یو ، د دغه متر
 رسالت د تر سره کولو په لار کې به موځانله نه پرېږدی .
 مالا به مو ضرور تری اولمن به نه رانه راکاږی :
 هو !
 د لوی خدای (ج) اسره او د ټولو روڼ السو او منورو لیکوالو
 رسالت د تر سره کولو په لار کې به موځانله نه پرېږدی .
 د لوی خدای (ج) اسره او د ټولو روڼ السو او منورو لیکوالو
 رسالت د تر سره کولو په لار کې به موځانله نه پرېږدی .
 د لوی خدای (ج) اسره او د ټولو روڼ السو او منورو لیکوالو
 رسالت د تر سره کولو په لار کې به موځانله نه پرېږدی .

د مسلمانانو د تنزل لاملونه

خداى (ج) هم نه بدلوى حال
د هغه قوم
خوك چې نه بدلوى خپل
حالت پخپله
دا واسونو لوړتيا او خوړتيا
د يوې ځانگړې وجهې له مخې
وې ، چې اېن خلدون ي
په عصبيت سره پياوړى او

**د مسلمانانو د خوړتيا بنيادي
سبب د نظر په يوښت كې بدلون
او ، پاچايي ته د خلافت اړول
او ليردونه ده ،**

ترڅو چې هغه قوم د نظر دغه
يوښت وساتلاى شي ، تر هغې
ي لوړتيا په برخه وي . او چې
كه تړى غاړه وغړول شي ، نو
د قوم خوړتيا پيل شي ، چې د
دغه سرغړاوى د څرنگوالى او
كثيفت له مخې د قوم د خوړتيا
موده ټاكل كيداى شي ، ځينې
وخت خود قومونو هم د دنيا
له (تاريخ) نه لري كړاى شي ،
قرآن كريم ډير داسې قوسونه
يادوي چې نوم او نښه قدرې ي

د ابن خلدون وينا ده ، چې
د انسانانو په څير دواكمنيو او
سلطنتو عمر هم طبيعي وي ، او
دا چې دواكمنيولورتيا تر ډيرو
قرونو يعنې (۱۲۰) كاو پورې
پاتې كيږي ، لدې امله ده چې
پدې موده كې ديوه اولس خوي،
يوى او مزاج يو مخې بد كيږي،
كيداى شي د ابن خلدون لدې
ښودلى مودې سره مخالفت وشي،
خود مشاهدې له مخې دا وينا سمه
ده چې ، انسانى ژوند چې څنگه
له طبيعي ټاكلو اصولونه اغيزمن
كيږي دغه راز دا واسونو لوړتيا
او خوړتيا هم تر ټاكلو اصولو
لاندې كيږي ، كه كوم اولس
لوړتيا ترلاسه كړي ، ي وجهې
به نه وي او كه مخ پر خوړ
ځي هم ي سببه نه وي ، پاك
خداى (ج) تر ننه د يوه اولس
حالت هم تر هغې ندې بدل
كړى ، چې تر ځوي پخپله دخپل
حالت د بد لورې زيار ندې
اېستلاى .

هم نده پاتې له سبب
د قومونو د لوړ وځوړ تاريخ
ليكونكي چې كله د يوه قوم خوړتيا
ښي ، نو ډير عوامل ي را اخلي ،
خو خبره داده چې آر (اصل) لامل
ي يووى ، او هغه له هغه بنيادي
اند دود او نظر نه سر كښي ده
چې قوم پري را منځته شوى او
زغيدلاى وي . او نور گړد
عوامل په دو يعنې او ناوړى
د زرخ كې راځي .

د مسلمانانو د خوړتيا هم بيلار
بيل عوامل ښودل شويدي ، چا
علماء تورن كړيدي چې د دوى
له بې خوندي او فساد نه
مسلمانان مخ پر خوړ شول ،
چاپا چاپان او واكمن مسئول
ښودلى دي او چا اولس ، مگز
خبره داده چې داد ټولنى مختلف
ډلې دي ، او د دوى ټولو د
بيلارې ، يو بنيادي سبب او
لاامل دي . او هغه شاه ولي الله
دهلوي رحمه الله عليه ښودلى
سبب دي ، چې د مسلمانانو د

خوږتيا بنيادی سبب د نظر په
يوښت کې د بدلون او ، باچايي
ته د خلافت لړول او لير دونه
ده ، که دا ادعا تحليل شي :
نو له حقيقته يې سترگې نشي
پټيدای . د دې لپاره ضروري
ده چې سونډ د دواړو ونظريو
(خلافت او باچايي) ځانگړتياوې
او خصوصيات په پام کې وساتو .
د خلافت بنسټ (ان الحكم
الا لله) وي ، په خلافت کې
ټول طاعتونه ، منبتي او واک
د خداي (ج) لپاره تخصيص
کيږي ، په خلافت کې د عدالت
او برابري دوره را منځته کيږي ،
او چوک پکې د چارې نه وي
نو مقصد تېري داسې ، چې د
ځمکې مخ دظلم او دښمن پرځای
په عدالت او د فساد او فتنې
پرځای په سوله ، د سرکښۍ
او ويني توپيوني پرځای په سيند
او پالوالي (وفاداري) ودان شي ،
او د پټ او عصمت ، نېکي ،
سولی ، رښتوني او رښتيا ووسکه
وچليږي .
د باچايي د شخصي او ځانگړي
حکومت نوم دی ، چې د يوه
کس له خولي وتلې وينه پکې
قانون وي ، او د هغه (يوه کس)
له خوښۍ سره سم د هغه په
کورنۍ پورې د حکومت د نامه
محدود ولونوم د حکومت

اصول وي ، ملوکيت او تېري
يو له بل سره نه ايليدونکي وي
له ظلم او تېري پرته د باچايي
نظام اټکل او تصور قدری نشي
ديدای ، واک چې که د اولس
له عامو وگړونه واخيستل او
په يوه وگړي يا کورنۍ پورې
وتړل شي ، نو بيا حکومت د اولس
نه بلکې د هغه ذاتي او کورني
شتمني شي ، د حکومت ټولې
ذريعي او وسيلې پر عامه چارو
دلگښت پرځای د باچا د
لوښت ، ځواکمنۍ ، او پرتم
لپاره لگول کيږي . قانون د

په شخصي حکومت کې ديت .
المال اټکل قدری نشي کيدای ،
بلکې ملي شتمني شخصي گرځي
چې تيځپي په باچايي کورنۍ کې
د مزو چرچو ، تن آساني او فسق
او فساد په بڼه را ښکاره شي ،

انساني سوکلي لپاره نه پکې
د باچايي کورنۍ د تېنگښت لپاره
جوړول کيږي ، په دين او شريعت
کې د باچايي مصلحتونو او ښکړو
لپاره د ټولو تاويلونو او غولونو
ور پرانيستل کيږي . باچا د
اولس خادم نه چې ورو ورو
مالک کيږي او انسان يې مري
او تالي خټي شي . د فکر او
رای ازادي ترې واخيستل
شي ، حق ويني او بې پروايي ته

يې د بغاوت نوم ورکول کيږي ؛
چې د له منځه وړو لپاره يې د سزا
گانو او وېرونو نوي نوي لاري
را ايستل کيږي ، د شان و شوکت
او پرتم له پلوه باچا د ځمکې
وروکي خداي کيدل غواړي
او د ملي شتمنيو زياتره برخه پر
باچايي باغونو مانپو او تفريح
ځايونو لگول کيږي . اوس نو
د دواړو نظريو د ځانگړتياوو
او خصوصياتو توپريژند و وروسته
وگوري چې د مسلمانانو خوږتيا
له څه نه ده ؟
ترڅو پورې چې مسلمانان پر
(ان الحكم الا لله) ولاړ وو ،
اسلامي امت د رنگ ، نسل ،
حسب ، نسب ، سيمې او وطن ،
واکمنۍ او پرتم ، او د چارو د
ارزښت له مخې د لوړې او ټيټې
طبقې له بيلتون نه پاک وو ، هر
څوک د (ان اکرمکم عند الله
اتقاکم) په رڼاکې د خپل حکومت
او خلافت د تېنگښت ژمن او
متعهد گڼل کيده او هر چا د
اسلامي نظام تبليغ ، پرځاښ
واجب گڼه ، د مسلمان د ژوند
هره سا د الهي حکومت د قيام
او پاينښت او د اسلامي دين
دواکمنولو او پرلاسي لپاره وه .
خو ، چې د الهي خلافت
پرځای باچايي را منځته شوه ،
ورو ورو په مسلمانانو کې دې

د مسلمانانو د ټولنې د عیش پرستی اندازه لدی نه لگیږی چی د ماسون الرشید په زمانه کی یواځی په بغداد کی (۶۵) زره حمامونه وو، له تن اسانی او عیش خوښی له و دی سره ټولنه د خورتیا په لوړ روانه وه، ځکه لودړی خو یی لگښت او خرڅ تر ګټی زیات و، پاجایانو د خپلو لښتوونو د پوره کولو لپاره د محصول او ټکس په زیاتولو د ټولنی وګړی زندی کړی وو، له دغه راز پریشانیو نه د ژغورنی لپاره به اړوو، د ځناورو او څارویو په څیر رښ او زیارو ګلی، خود ګټی او عائد زیاته برخه به یی له شاهي خزانی څاریدله، په علمی یا صنعتی څېړنو کی یی برخه نشوه اخیستلای، ځکه په حکومت کی د دغه راز کارونو څه ارزښت نه و، خلکو په عمومی توګه پر هغو کسبونو او صنعتونو ځانونه بوختول، چی د امیرانو او پاجایانو د عیش د وسائلو او لوازمو د برابرولو لپاره پکار وو، او پدی توګه د ټولنی زیاتره وګړی، د ښکلو هنرونو د لذت په تأسیس او د عیش و عشرت لپاره د نو ولاړو په را منځته کولو بوخت وو، او یا

پاتی په ۸۲ مخ کی

دغه ستری واکمنی ړنګی او رالنکوری شوی، چی سره لدی چی د ښکاره ځل بل او ډول ډال یی څه کمی هم نه و، ایرانیانو او رومیانو پیری پیری واکمنی وکړه او مزی چو چی یی ژوند ګانه، آخرت یی شاته کړ او شیطنت پری زورور شو، بس د ژوند ګټه او محصول یی پر عیش او چرچو منګولی ښخول شول، هر یوی پرېا ښکوالی او شتمنی وپاړیده، د قوم منخور یی پدی لټه کی وو چی څنګه د عیش و نوش په وسایلو کی تر نورو زیاتیدای شی، او یوه بو پرېل ملنلوی او وپاړ کوه. ان چی امیرانو او شتمنو به دا عیب او شرم ګانه چی پر سر به یی تریولکودر هموکم خول یا لونګی وه، یا به یی اسمانڅکی (آسمانخراشی) مانی چی پکی د رو او بوډنه، تاو ده ساره لمباڅی بی ساری بڼ او تړان تیارباتی قیمتی سوری، نوکر او چاکر، ښکلی او پېمڅی وینڅی نه وی، سبا او بیګاه پکی د نڅا او سرود ټنواز او محفلونه وو، له ارغوانی شرابو ټک جامونه، او د عیاشی ټولی هغه سامانی چی له ننیو عیش مینو با چایانو او واکمنو سره هم لیده کیږی، موجودی و.

احساس غځونی وکړی چی له هیواد او حکومت نه د ګټی اخیستو یواځینی ځواک او مرکز با چا او دغه کورنی ده، او کرد حکومتی نظام د الهی قوانینو د تر سره کولو او انځورنی لپاره نه، لاجی د یوه کس او کورنی د ګټو لپاره وی؛ نو پدی صورت کی مسلمان په فطری توګه ورسره د مسئولیت احساس کوی او ځان د یوی ځانګړی کورنی ځانګړی نوکر انگیری، چی د روزی د ګټلو لپاره دواکمن حکومت د اوامر ومنل خپله پاڼه او رسالت ګټی، او حیثیت یی د پاجایانو د یولوبنی او کار دالی شی، چی پدی توګه تری د ټولنی نور پاتکی بی اغیزه نشی باتی کیدای. په شخصی حکومت کی د بیت المال اټکل قدری نشی کیدای؛ بلکی ملی شتمنی شخصی ګرځی چی نتیجه یی په با چا یی کورنی کی د سرچېړو، تن اسانی او فسق او فساد په بڼه راپنځه شی، او د (الناس علی دین ملوکهم) له مخی یی اغیز پرتالی حقو او د رباریانو او ورو ورو د ټولنی پروګروپیوڅی.

شاه ولی الله (رح) د دی خبری د لاڅرګندونی لپاره د ایران او روم مثال ورکوی، چی څنګه

مُحَمَّدِي لمرخړك

د محمد آصف صميم ژباړه

د «سکي» ځمکې او هسک^(۱) وړانکې لوني^(۲) ،

په ورېښمين باد کې يې د عطرو څپې نعنېښي ،

د ژوند هيله په هر څيز کې ايشيدله ،

د پسرلي هوا کې گله وو د ژوند عطر ،

خو بولي او راز منه غوندې شپه وه ،

د خواږه يار پر زانگو ،

د آسمان پېغلي خندلې ،

شومه دم «ام القرى» خوب کې موسکې وه ،

د وړنگن ، رانه ، زرغون آسمان له بڼ نه ،

په شيبه شيبه په ستوري غوړېدل ،

سترگکونه هسک وهل .

د تحميد او تهليل خوږ آواز ،

وېريونو ته ورغاړه .

«آمي» په بې سدي کې وليده چې :

پر بلې يې يو بهير د نور ورپېړۍ ،

الکر پک شو ، له رنگينو ، وړنگن ستورو ،

د قدرت کړووکو کړه ،

اريا له هېښه .

د ياقوتي بېکوي ، يوه مرغې وليده ،

زمردي سپوکه ،

له بلي والوله ،

الکر کې کيناسته ،

ورېښمينې بلې يې ، پردرد څپلې ټيځې ومنلې ،

درد يې ورځلې کړ .

«آمنه» لږه شيبه ، د اسيد شپول ته څير شوه ،

چې ساه ، صورت شوه ،

په زړه کې يې وځليده ، د خداي (ج) انواز ،

هميشنې لطف او ، د کون ، مکن حاصل يې وځا که ،

ستري يې وېرېښيدې ، بړېښانده مخ يې چې ، د «احمد» وليده ،

د آسمان دستورو زړونه په رڼا وو ،

د خلقت د بېوال لاس ،

زغولی د خلقت د بڼ «گلپاني» .

څه اريان غوندې يوکور «ام القرى» و ،

چې انتظار يې د څه پېښې کاوه ،

توره تياره او ستمکاره شپه وه ،

له یوی سره د زروکوزه ، زمردی لوبنی نه بی سره
 بله سپوږمې غونډی ورېښمین ټوکړ په لاس وه .
 د مرغلي په څیري ، محمد عليه السلام ووله (۲) ،
 د خدای (ج) په نوم یی تری خولگی واخېسته .
 د قدرت لاس یی له لستونی وایست ،

د خدای (ج) له نوری ، ورباندي وواهه ،
 د ولومڅ کی ، د «آبوت مېر» ،
 سپینو ورېښموکی یی ونغېسته .
 د «اسمان نجونی» تری ، د «عرش» په نورلای .
 همدغه شپه وه ، چی ایرانی کیسه دوران خبر شول
 په مداین کی «نوشیروان» ته یو څوک سور راغی ،
 ویلی با چا !

چی له پدرو مو بلیده د «آزرگشېب» اورتون ،
 نن شپه ناڅاپه ومړ .
 په «پېر» کی «یهودی» پرکلا جگ شو ، غیبي وکړ
 نن شپه یوکل ستوری پیدا شو ،
 دغه روڼ ستوری ، د «عبدالله» زوی دی ،
 د خدای (ج) استاخی دی ،
 او بر میالی انسان .

یو بیا بانگرځی بیدیان عرب .
 «ام القری» ته راغی ، داشعرب ولوسته :
 «یگاویده وی» ، د مرگ په خوب ملگرو ،

له تاسی چا ولیده ، د آسمان بله ډیوه ،
 کوم یو «سکي» ولیده ، هاغه ورېښمین سپوږمې ؟
 د «سکي» ځمکی ، اسمان ، لیکشیندلی وړانگی ،
 د پسرلی هوا وه گډه ، له رغانده (۱) عطرو ،
 ځان می ، یواځی په بیدیاکی ولید ،
 له هر لوری وریدل ستوری پرځمکه ،

بوی له هر لوری یی کړل ، محمدی عليه السلام عطر .
 وای وریده دغه ، وحی ته ورته وینا :
 ای «آمنی» ! ای د خاتم پیغمبر موری !
 خونه دی اوسه ، د توحید ټاټوبی .
 لیکمرغی مله شه ، د محمد عليه السلام او ستا .

ورته بېنلی مودی ، ای «آمنی» ای د تقوی موری ،
 د «داؤد» خوږ غږ ، د «دانیال» مینه ، د «یحیی» پت .
 مونږ وربښلي دي د ټاټوبی ته ،
 حوله دی اوسه ، د توحید ټاټوبی .
 لیکمرغی مله شه ، د محمد عليه السلام او ستا .

ورته بېنلی مودی ، ای «آمنی» ای د تقوی موری ،
 د «داؤد» خوږ غږ ، د «دانیال» مینه ، د «یحیی» پت .
 مونږ وربښلي دي د ټاټوبی ته ،
 د «خلیل» کړه ، د «اسماعیل» وینا ، د «یوسف» ښکلی
 څیره ،
 د «موسی» زغم ، د «عیسی» پت او زهد .
 ورته بېنلی مودی ، د «آدم» خوی ، د «نوح» قوت او
 د «یونس» طاعت ،

د «الیاس» وقار ، او د «ایوب» بی کچه صبر ،
 ستا زوی دی ځانله (۱) وی ،
 د زرگی سردی ، اوسه (پرهچا) گران ،
 سپین ، سپیڅلی ، نازولی .

«آمنه» غوږ ، غوږ وه ، د خدای (ج) پیغام ته ،
 سترگی یی ښخی وی ، د محمد پرېلو سترگو ،
 ناڅایه یی پام شو ، د «اسمان نجونو» ته ،

بید می دیند ، سپهر می ، نروله یی ، چی له خایه ،
 به بیدیا کی له هر لوری ، بوی د مشکو ،
 عطر و ، عود ، و .
 یوزه وم ، یو بیدیا وه ، یو سپهر می وه زړه رابینکونکی
 یوزه وم ، یو بیدیا وه ، راسره ستوری وو بیکي .
 بیدیا رازونه لرل ،

خو ، نه د ښار رازونه ،
 وه انځورگره ، بیدیا ، خونه ښاری انځورگر ،
 تاسی چیرته وی ملگرو ! ؟ !
 چی بیکاکړه اسمانوالو ، د «مکی» ځمکه گلبی ؟
 خو گل نه و ، د گولو خای یو ستوری و ، نیولی ،
 د «مکی» پر هسک او ځمکه ، وریدلی بیگا وړانگی ،
 د پسرلی هوا وه ، گله ، له رغانده عطر و .

وه نیولی خلکو گوته د عرب پر شهر پر غاښ .
 په عربی تال تولو شعر ولوست ، :
 «بیکایده وی ، د مرگ په خوب ملگرو ؟ !
 له تاسی چا ولیده ، د آسمان بله ډیوه ؟ !

کوم یو «مکی» ولیده ، هاغه ورینیمینه سپهر می ؟
 خان می ، یواځی په بیدیا کی ولید ،
 له هر لوری وریدل ، ستوری پر ځمکه ،
 ښه می ولیده سپهر می ، نروله یی چی له خایه ،
 په بیدیا کی له هر لوری ، بوی د مشکو ،
 عطر و ، عود ، و ،
 یوزه وم ، یو بیدیا وه ، یو سپهر می وه زړه رابینکونکی
 یوزه وم ، راسره ستوری وو بیکي ،
 بیدیا رازونه لرل ،
 خونه د ښار رازونه ،
 وه انځورگره بیدیا ، خونه ښاری انځورگر ،

تحقیق

نمایشنامه اسلامی

قسمت ، آخر

صحنه چهارم

شکنبه

کارگردانان صحنه :

هر چهار جوان :

باز پرس

کل اذا

منگل

پیکر

شکنبه گران

مکان : شکنبه گاه وزارت داخله

صالونست بزرگ و روشن

دروسطش ماشین بزرگی بخاطر

آویختن زندانیان ، در بالایش لوله

متصل به شیر دهن تل آب ،

و صحن صالون التباشته از سیم های

برق و هر طرفی پراکنده و پشته

های از چوب باحجم ها و طول

های مختلف ، دو الماری بزرگ

دو چوکی مقرر چوبین ، روبروی

ماشین چهار مرد ، یکی آن رئیس

که باز پرسى جوانان را عهده

دار بود ، و بقیه انسانهای عیوسی

و با چهره های گرفته که در

اولین دیدار بیننده درک میکنند

ک او شان چه وظیفه دارند.

باز پرس : باید اعتراف

کنند. فهمیده شد ؟

«هرسه نفر بیک صدا» باید.

باز پرس: اگر اعتراف کردید

همه تان مستحق جائزه خواهید

شد. از شدت کارگیری و رحمی به

این خرابکاران و اشرار جنایتکار

نمائید.

یکی از آنها : درست می

فرمائید اینجا بارکای رحمت نیست

اشب باید همه چیز پایان

پزبرد ، نفر شماره «۶» را حاضر

کنید. «یکتن از شکنبه گران

بدون صدا برون میشود، وچندی

بعد یکجا با خالد داخل می گردد»

باز پرس : خالد ! اکنون

باید همه چیز را بگوئی نشرات را

باز پرس : انکار فائده ندارد

فقط چند دقیقه وقت داری ورنه

وسائل مدرن در انتظار تو است.

خالد : من آگاهی ندارم.

باز پرس : پیکر ، ازین

مصیبت نجاتمان ده.

«یکتن از شکنبه گران به سوی

خالد میدود. و به مشت های گره

کرده دسرو صورتش می کوبد

و سپس بابوتهای سنگینش او را

لگد مال می نماید و خالد درزیر

پاهای او غلت می زند»

باز پرس : اعتراف میکنی یانه

«خالد زوزه می کشد و لب

به اعتراف نمی کشاید»

باز پرس : کل آغا ! درچوکی

پشانش و بیست چوب تاراش کن.

«پیکر و شخص سومی می

مهدی : قبل از دو سال .

باز پرس : کی تو را به سازمان

دعوت کرد .

مهدی : زاهد .

باز پرس : همه‌تنه زیر سر

زاهد است . آیا مربوط هسته

او بودی ؟

مهدی : بلی .

باز پرس : در یک هسته

چند نفر بودید ؟

مهدی : چهار تن

باز پرس : نامهایشان ؟

مهدی : خودم ، زاهد ،

هاشم ، و خالد .

باز پرس : دیگر کسی همراه

تان نبود ؟

مهدی : نه .

باز پرس : از ماکسی راپنهام

نکن .

مهدی : بجز ما چهار نفر

دیگر کسی نبود .

باز پرس : از اعضای سازمان

دیگر کی را می شناسی ؟

مهدی : سازمان ما بسیار

سری و مخفی است ، هیچکسی دیگری

را نمی شناسد ما فقط کسانی را

می شناسیم که باهم جاسه داریم .

باز پرس : زاهد باکی ارتباط

داشت .

مهدی : نمی‌دانم

باز پرس : آیا نزدت نشرات

پیگیر چشمک می زند ، پیگیر ،

مهدی را دوسیلی خیلی محکم

می زند .

پیگیر : سک ! در برابر

جناب رئیس با ادب ایستاد شو .

باز پرس : سک بهتر از

اوست به مقام شامخ سک تو همین

نکن ، او خائن به خلق است ،

در حالیکه یک مشهور به وفاداری

است .

پیگیر : آقایم اجازه ده

تا گوشتش را بخورم .

باز پرس : مهدی یا اعتراف

کن یا اینکه به پیگیر اجازه میدهم

تا با رچه پارچه ات کند ، بدانیکه

او جنگلی است .

پیگیر : بلی جنگلی ، تشکر

رئیس صاحب . ها ها ها !

«در حالیکه بطرف خالد ،

با آن حالت اسفبارش می نگرد .

مهدی : به چه اعتراف

کنم ؟

باز پرس : چند چیز است

که باید اعتراف کنی نخست اینکه آیا

عضو سازمان آخوانیه هستی ؟

مهدی : بلی .

باز پرس : معلوم میشود که

نرم شده ای مثلا اقرارهای

(چوبهای) تحقیق ساخت جنت است

ها ها ها ! از چه وقت به عضو

یک سازمان درآمده ای ؟

آیند و خالد را بالای چوکی مقعر

میکذارند پاهای خالد بالا میشود .

کل آغا چوب بزرگی را بر میدارد

و شروع به زدن میکند و با صدای

بلند شماره می گیرد ، یک ، دوسه

و خالد زوزه می کشد ، قبل از

اینکه به بیست برسد خالد سکوت

میکند .

کل آغا : رئیس صاحب !

تکمیل شد .

باز پرس : خالد اعتراف کن

«خالد بی حرکت افتاده»

کل آغا : از چهره اش پیداست

که بیهوش شده ، بچه های

«شیر و پراته» خیلی از دانه اند

در بیست چوب بخواب می روند

ها ها ها .

باز پرس : کل آغا ! کویدنت

به قهرمانان مشابعت دارد . لوله

را چالان کن تا به هوش بیاید .

«کل آغا شیر دهن تل را

باز میکنند و با لوله (پسپ) روی

خالد آب می پاشد ، چندی بعد

حرکت می کند و زوزه می کشد»

باز پرس : بگذاردیش تا

قداری آرام کند ، و شماره (۱۳)

را حاضر کنی .

«مردیکه خالد را آورده

بود برون میشود و پس یکجا

با مهدی می‌آید» رئیس بطرف

سازمان است. هاشم : استفاده کرد ، هشتم ! آشنایت را به چیزی دعوت کرده که خودش مهدی : نخیر. بین «هاشم در حالیکه در زمین باز پرس : نزد زاهد است. افتاده حال زار خالد را می نگرد» مهدی : نمیدانم. اگر به سؤالات ما پاسخ صحیح باز پرس : معلوم میشود که نکوفی ، کل آغا را خدمتگارت از ما پنهان می کنی. خواهیم ساخت . مهدی : وقتی که ندانستم میگویم نمیدانم ، اطلاع نداشتیم. پنهان کاری سعی نمیدهد. باز پرس : بهر حال باتو امکان تقاضا موجود است . تحقیق را بعدا باتو تکمیل خواهم کرد متکل ، او را ببر و برایش طعم بده که خیلی گرسنه است. هستی ؟ هاشم : آری. چندی بعد می آید. متکل : برایشان گفتم برایش طعام خواهند داد . «متکل برون می شود و چندی بعد هاشم را میاورد. سرش را تکان میدهد» خیلی خوب شماره (۱۴) را بیاور باز پرس : «اشاره کنان به کل آغا» مهمان جدید. «کل آغا خیزی زندو لکد همگی درران و پهلوهای هاشم میگوید و او را به زمین می افکند» کل آغا : در حالیکه زبانش برآمده» خوش آمدی . باز پرس : کسیک بخوبی ننهیمید باید از روشهای دیگر

استفاده کرد ، هشتم ! آشنایت را به چیزی دعوت کرده که خودش مهدی : نخیر. بین «هاشم در حالیکه در زمین باز پرس : نزد زاهد است. افتاده حال زار خالد را می نگرد» مهدی : نمیدانم. اگر به سؤالات ما پاسخ صحیح باز پرس : معلوم میشود که نکوفی ، کل آغا را خدمتگارت از ما پنهان می کنی. خواهیم ساخت . مهدی : وقتی که ندانستم میگویم نمیدانم ، اطلاع نداشتیم. پنهان کاری سعی نمیدهد. باز پرس : بهر حال باتو امکان تقاضا موجود است . تحقیق را بعدا باتو تکمیل خواهم کرد متکل ، او را ببر و برایش طعم بده که خیلی گرسنه است. هستی ؟ هاشم : آری. چندی بعد می آید. متکل : برایشان گفتم برایش طعام خواهند داد . «متکل برون می شود و چندی بعد هاشم را میاورد. سرش را تکان میدهد» خیلی خوب شماره (۱۴) را بیاور باز پرس : «اشاره کنان به کل آغا» مهمان جدید. «کل آغا خیزی زندو لکد همگی درران و پهلوهای هاشم میگوید و او را به زمین می افکند» کل آغا : در حالیکه زبانش برآمده» خوش آمدی . باز پرس : کسیک بخوبی ننهیمید باید از روشهای دیگر

هاشم : زاهد. باز پرس : زاهد خرابکار خطرناک و از اشرار بزرگ است. هاشم او گناهی ندارد ما را

باز پرس : باز همان را اختیار نموده. هاشم : حقیقت همین است. باز پرس : شما به شستشوی مغزی ضرورت دارید تا قابل زندگی در قرن بیست شوید. هاشم : اگر رسیدن به سویه عصر هدفش این باشد که به آنچه تو ایمان داری ، ما هم ایمان بیا وریم مشکلیست که حل ندارد. باز پرس : حل ندارد ؟ نه حل دارد «به سوی کل آغا اشاره میکند» حلتش نزد کل آغا است. کل آغا : بی بادار ! «به سوی هاشم می رود و بادو دست و پا به است و کوب اوسی بردازد» باز پرس : کل آغا خود را پیبوده مانده نساز. کل آغا : «از لت و کوب باز می ایستد» خوشبختم که این جنایتکار را لت و کوب می کنم. چون را بر میدارد و به لت و کوب هاشم می بردارد ، گاهی دردستپاش و گاهی در پهلواش و گاهی هم در پاهایش می کوبد و هاشم بخاطر نجات خود ، این طرف و آنطرف خود را می زند وزیر ضربات وحشیانه

کل آغا غلت می خورد» باز پرس: تو شاهد شو. «رئیس سیلی محکم به گونه
برایت مکافات نقدی میدهم و از اش مینواز، سپس شکنجه گران
و کل آغا آرام میشود و از زندان هم رهايت می کنیم. آماده میشود و تانیرودارد با
زندان باز می ایستد» هاشم: امکان ندارد شهادت دست و لگد مشت های کره کرده
باز پرس: بر میگردیم به دروغ بدهم. «باز پرس: تو بسیار دیوانه هوش می رود و بزمن می افتد»
موضوع اصلی، مسئول شما کی بود؟ فی «با صدای بلند» کل آغا! چوب هاشم: باز پرس: کافی است آویزش
هاشم: «نفسک زنان و با را بردار. سنگل و پیگیر به کمک کنيد. هاشم: باز پرس: کافی است آویزش
صدای ضعیف جواب میدهد» کل آغا می شایند او را در شکنجه گران او را در
گذاشتن هاشم بالای چوکی متعمر حالت مدهوشی بر همان ماشین
باز پرس: همراهیت نشرات یاری میدهند، پس کل آغا به می آویزند و دستها و باهایش را
تفخیز امر بادار میبرد دازد و بیست بکشاده بسته و کفرش را نیز
هاشم: نه. چوب برپاهای هاشم میکوبد و با ماشین می پیوندند. باز پرس: نزد زاهد نشرات
است؟ هاشم: فریاد می زند» باز پرس: هوشیار کنيد
هاشم: نمیدانم. کل آغا: بیست پوره شد. تا لذت برد پیگیر لوله آب را
باز پرس: کافی است. بهلولی بر روی زاهد پاش میدهد،
باز پرس: میدانم به همه آشنایش بگذاریدش. در تاق بدش تر میشود، چشمانش
تان یک جواب را تقین کرده اند» هاشم را بر میدارند و در باز میگردد، نظری به حاضرین
چنین نیست؟ بهلولی خالد می گذارند، صحنه می افکند، و به همگرانش ژرف
هاشم: از دیگران خبر ایست قابل ترجم، دل سنگ آب
ندارم، آنچه را میدانستم گفتم. می شود اما شکنجه گران...» باز پرس: میدانی در کجا
باز پرس: آیا حاضر هستی هاشم: باز پرس: جنایتکار شماره
که ضد زاهد شهادت بدهی و ما «v» را حاضر کنيد و همه در
در عوض پول برایت بپردازیم؟ استقبالش شرکت ورزید و بدرقه
هاشم: به چه شهادت اش کنيد. هاشم: باز پرس: میدانی در کجا
بدهم؟ «سنگل چند دقیقه نا پدید
باز پرس: به اینکه نزد او میشود سپس یکجا با زاهد داخل
نشرات است؟ «سالون شکنجه میشود» هاشم: باز پرس: خیر مقدم به
هاشم: چه طوز به چیزی باز پرس: خیر مقدم به
شاهدی بدهم که خبر ندارم؟ رهبر بزرگ!

اندروپوف و مر

روسی مشران ترهڼی تقاعد نکوی، مگر چی سره شی

مسکو - ۱۹۸۴ فروری :

په روسی تلویزیون کی د المپیک لوبغاړو تمرین ښودل کیده ، چی ناڅا په خپرونه بنده کړای شوه ، تور پوښ اناستاس اعلان وکړ چی :
«په ډیره خواشینی د روس کمونسټ گوند او ټول روسی اولس خبروو چی یوزی ولادیمر ایلیچ اندروپوف د اوږدی ناروغی لامله د (د دلوۍ ۲) فروری د نهم ما ښام په ۵۵-۶۰ بجو مړ شو» .

دی لنډه شان اعلان هغه اوږده ډرامه پایته - ورسوله چی له ۱۷۶ ورځو راسی د ماسکو پر ننداریځ (سټیج) ښودل کیده .

ډرامه دروان کال د اسد په ۲۷ پیل شوه .

د بریژنف تر مرګ وروسته د اندروپوف په را منځته کیدو د لویډیزو ډله ایزو مفاهمو وسایلو پخپل ځانګړی انداز کی د روسی قیادت ناروغی پټول پیل کړل ، مگر په عامو مراسمو کی د ده نه ګډون پخپله دغه راز خبرونه ترڅه حده تردیدول . . .

د اسد په ۲۷ (د اګست ۱۸) د امریکائی سناتورانو یو هیئت په ماسکو کی له اندروپوف سره وکتل ، له هغی راسی بیا ونه لیدل شو ، مگر - چی مړی یی د وروستی ننداری لپاره کیښود شو .

روسی ډاکټرانو د اندروپوف د علاج لپاره هر ډول زیاتره لاس وچاوه ، له امریکا ، فرانسې ، لویډیزالمان او جاپان نه یی دارو درمل او د علاج سامان الات راوغوښتل ، خو څه تری جوړ نشول او هغه سترګی چی د ځمکی په تمای سیاست نه مړیدې ، اخر د گور په خاورو مړی شوی .

پر روسی قیادت مبصرین وایي : روسی مشران ترهڼی تقاعد نه کوی ،

راجع به سازمان میدانی باید در ۱۰ باز پرس : تا تحقیق مراحل را حمایت خواهیم کرد.

اختیار ما بگذاری، قانونی اش را طی کند. زاهد : من تنها و تنها از

هدف افکار سازمان زاهد : آیا تحقیق بدون خدا مترسم ، اگر اعتراف نمایم

مداخله من را حل قانونی اش را در حقیقت بسیاری از یکتا پرستان

نمی پیماید ؟ زاهد : باز پرس : هذیان فکری و

می خورفت قرون وسطایی نمی خواهم باز پرس : کمک تو در تا بارنجهای گونا گون دست و

نام می خواهم تنظیم می خواهم و مورد ضروری است. زاهد : گریبان شوند ، بهتر است سبب

بالاخره نشرات می خواهم زاهد : اصل فرض نکرده این جنایت ننگین و نابخشودنی

را ام تا راجع به همچو موضوعات نکرده. زاهد : اساسی کی

لب به سخن کشایم. زاهد : باز پرس : مگر نمیدانی که

و هر چه خلاف فرضیه باشد تو مجبور به اعتراف هستی و

باتو رابطه دارند و تو با آنها (ثقیل است) خداوند در حالت مجبوری تو را

رابطه داری ، مثلاً مسئول هسته باز پرس : جوانی ، آینده و

معتدب نمی سازد. زاهد : معذب نمی سازد.

بالاخره زندگی را در برابر سکوت زاهد : متقینم که قادر به

و خاموشی ات از دست خواهی زاهد : سکوت خواهم بود. انشاالله.

داد ، رقتایت همه لرزش نشان باز پرس : اما سرانجام زیر

دادند از آنها کمی پند گیر. زاهد : شکنجه ما در خواهی گذشت ،

زاهد : مگر نمیدانی که مگر نمیدانی ما از روشهای

سکوت برای من خیلی پرازش و جهنمی کار خواهیم گرفت.

مهم است. زاهد : اگر چنین است چرا

باز پرس : بر عکس بخاطر به مؤسسه ملل متحد شکایت

بفدت و فایده ات اعتراف میکند که یهود خلق عرب را

معتبر تر و ضروری تر است. زاهد : شکجه میدهد ؟

زاهد : اگر اعتراف کنم ، باز پرس می خواهم تا خلق

دیگران فدا خواهند شد و از ها بر یهود بشویند.

بین خواهند رفت و شاید یک زاهد : مگر روزی پیاید که

گروه بی شماری فدای این اعتراف زاهد : خلعهای دیگر درک کنند که

شوند و من هم نجات پیدا نکنم. شما با ملت خود سنگین تر و

باز پرس : من بتو وعده وحشیانه تر از معامله یهود با

رهائی و نجات میدهم، هیچ اندوه عرب ظلم روا میدارید ، در

مخور ، با ما همکاری کن ما تو آنصورت چه خواهید کرد ؟

زاهد : چرا اسمش را بگویم.

باز پرس : جبراً باید بگوئی.

زاهد : چرا اینقدر حریص

به اعترافات من هستید ؟

خود را نجات ده . تا خون زاهد روان نمی شود ، درد فریادی می کشد و ما دراول «زاهد خاموش است» دست از عمل برنمیدارد ، هین راه هستیم .

باز پرس : کمی انرژی برق عملیه را در ساق دیگرش نیز ضرورت دارد . تکرار میکند ، و بار دیگر همان

«کل آغا هر دویم را بدستان فریاد و سیلان خون» ندارد . بهر حال برایتان ثابت خواهد شد .

زاهد می بندد و جریان برق آغاز باز پرس ! من رونده هستم میشود . زاهد به ارزش می آید کجائی کاردارم ، قبل از فرارسیدن این عملیه با توفقهایی مختصر چند صبح همه باید اعتراف کنند ، بار تکرار می شود .

و اگر چیزی پیش شد مرا در جریان باز پرس : ما باتو ساعت و قانع قرار دهید . «باز پرس صالون شکنجه را»

تیری می کنیم ، تنها و سائلان را برای نشان میدهم . تابا آنها ترک میگوید .

معرفی شوی ، و اگر اعتراف نکنی «شکنجه گران نزد هم جمع دوران شکنجه را توأم با گرسنگی میشوند و با صدای آهسته باهم طویل المدت نیز تمدید خواهیم مشوره می کنید تا زاهد نشنود»

بخشید تا اینکه اعتراف نمی . کل آغا : اگر اعتراف نکرد رئیس ما را جزا خواهد داد .

کل آغا : من اصلاً نمیخواهم آقای زاهد همچنان خاموش باشد

تسلی و ادق ساعت تیری و به اصطلاح عیش کنم . بود .

زاهد : «با صدای گرفته» وحشی .

کل آغا : رئیس صاحب ! اجازه میدهم تا ثابت کنم که او راست میگوید و راستی که من وحشی هستم .

باز پرس : آزاد هستی . شکنجه فائده ندارد .

«کل آغا بسوی زاهد می دود و از ساق پایش گاز محکمی میگیرد تا اینکه فریاد جگر خراش زاهد بلند میشود اما کل آغا

درد فریادی می کشد و ما دراول راه هستیم . کل آغا : فریاد کشیدن با عزم پولا دین و خاموشی رابطه ندارد . بهر حال برایتان ثابت خواهد شد .

پیگیر : من پیشنهادی دارم منگل : بگو .

پیگیر : اما پیشنهاد خطرناکی است . کل آغا : فکر می کنم چاره نیست .

منگل : اینقدر زود تا امید شدی ، فکر نمی کردم که اینقدر زود شکست بخوری ، پیگیر ، نزدیک شوو پیشنهاد خود را بگو

پیگیر : بین هم طوری حرف می زنم که زاهد . بشنود و فکر کند ما نمی خواهیم این راز افشا شود و در خلال صحبت خواهیم گفت ، امشب او را زیرلخت و کوب خواهیم داد ، تا قبل از طلوع آفتاب یا اعتراف میکند و یا می میرد .

کل آغا : اگر اعتراف نکرد . پیگیر : از نظر به فعل می آئیم .

منگل : بهترین پیشنهاد و منطقی ترین طرح . کل آغا : اما خطرناک . سکوت خواهد کرد . پیگیر : مگر نمی بینی که از

مشر، چه زاهد وقتی سرعت عمل رقیق القلب و دلسوز شده فی تاحدی باید کو بیده شود که مان را ببید، حتماً سکوتش را نمیدانم چرا؟ بمیرد.

خواهد شکست. پیگیر: من هم همین کمان پیگیر: قبل از صبح در خواهد گذشت.

منگل: شروع.

«منگل چوب بزرگی را

بر میدارد و به روی و پای

زاهد میکوبد و زاهد از درد،

الله، الله میکوبد»

کل آغا: «باغضب» سگ

منگل: بگذار عوض اعتراف

عق بزند.

«منگل از جیش چاقوی

کو چکش را برون کرده و در

دستها رانها، سینه و عضلات

زاهد میکوبد، زاهد آه و فریاد

میکشد. خون جاری است،

و پیگیر او را لگد مال، منگل

باخون - پاک زاهد ساعت تیری

سیکند، کم کم صدای زاهد به

خاموشی میگراید، تا اینکه آه و

صدای زاهد یکباره خاموش میشود.

پیگیر: نوبت آب آمد

«و بر او آب می باشد»

منگل: خاموش شد.

کل آغا: بیهوش شده.

پیگیر: خیلی خبیث است،

خاموش شد تا آرام شوید. ادامه

دهید.

کل آغا: ببینید رنگش

دگرگون و زعفرانی شد.

کل آغا: اگر اعتراف نکرد دارم.

پیگیر: شکنجه را تا آخرین

مرحله شدت می بخشیم.

کل آغا: فکر می کنم که

زیر شکنجه در خواهد گذشت.

پیگیر: فکر نمی کنم

کل آغا: یقین دارم که

خواهد مرد و مشکلاتی به دولت

و اداره امنیت پیش خواهد کرد

پیگیر: مسئولتش را من

متحمل خواهم شد.

منگل: ومن هم شریکت.

کل آغا: وظیفه ما و شما

شکنجه و تعذیب است نه کشتار

در کشتار اجازه رئیس شرط است.

هم آهسته صحبت می کنند.

و اینطور اگر سکوت کرد سرش را

حق السکوت خواهد پرداخت.

منگل: «چون پیگیر» معلوم

میشود که شکنجه فائده ندارد،

دگرگون و زعفرانی شد.

پیکیر: پروا ندارد. و نکش
از خونریزی زرد شده. ادامه
بدهید. ۱۲ روزه؟

کل آغا: میترسم که مرده
باشد. نزدیک میشود و دست
برداشتن میکندارد.

کل آغا: مثل یخ سرد شده
مرده. ۱۴ روزه؟

منگل: مرده؟ فکر نمیکنم.
پیکیر: فکر نمیکنم.

منگل: نزدیک نمیشود و
کوشش را بالای سینه خون آلود
زاهد میکندارد.

منگل: راست میگوید،
مرده. پیکیر: همان نفیست.

پیکیر: تصور نمیکنم به
این زودی به پیام مرگ لپیک
راگوید! ۱۵ روزه؟

کل آغا: به سرعت برون
میشود، چندی بعد رئیس داخل
میشود. ۱۶ روزه؟

باز پرس: راستی مرده؟
همه خاموش میشوند و

باز پرس بدقت به او می نگرند.
باز پرس: او مرده. شما

تنها مأمور شکنجه بودید نه قتل.
کل آغا: مسئولیت را پیکیر و

منگل متحمل شدند.
پیکیر: همه ما متحمل

شدیم، کل آغا میخواست تا از
شکجه دست برداریم.

منگل: جناب رئیس آرزو
داریم از عقوبتمان درگذری،
ما فرمانبرداران توایم.

کل آغا: این واقعه به
خارج رسوب خواهد کرد.

باز پرس: پروا ندارد با
مقامات مربوط چاره کار را خواهم

منجید.
پیکیر: بهتر این است که

اعلام داریم که در زندان انتحار
کرده.

باز پرس: خیلی ساده هستی
مگر نیمیانی رقتایش همه شاهد

واقعه اند و میداند که ما
مرتکب قتل او شده ایم.

پیکیر: پس چاره چیست؟
باز پرس باید از آنچه دیدند

باز پرس: امید ی بزرگ.
پیکیر: چطور؟

باز پرس: کار را بمن
بگذارید.

پیکیر: میدانیم که مفکر
ارجمند و تیور یسین بزرگ انقلاب

هستی.
منگل: آیا زنده بودنش قابل

اهتمام جنابعالی بود؟
باز پرس: حیاتش مهم بود

زیرا معلومات و اطلاعات خیلی
گرانیهائی در اختیار داشت،

میخواستیم تا اعتراف کند،
بناء سرمایه بزرگ و ثروت گرانهای

را از دست دادیم.
منگل: یعنی ما مسبب

ضیاع این همه اطلاعات گرانها
شدیم.

منگل: آیا امید ی در باز پرس: آری! موضوع
تنها موضوع اطلاعات است و

پس، و گرنه زندگی او برایم اهمیت نداشت، تنها میخواستم اسرار مهم را از او دریافت دارم.

دیگری: صحیح است. روش های تربیه فرق میکند، شاتفته و قضیه را از نزدیک مشاهده و بررسی کردند، و اجساد مرده ها توسط اسنادی که از آنها...

پیگیر: ما میدانیم که مستحق جزای سنگینی هستیم، اما شیطانی قلب بزرگتان ما را مورد عفو خود قرار میدهد.

اولی: مثل زنهای تربیه میشوند، خیلی بوالهوس، خدا رحمتی به روزگاریان کند.

باز پرس: شما یاران و همکاران من هستید، و بغاظر جنایتکاری چون زاهد از شما در خواهم گذشت، ما باهم حسابهای داریم.

سومی: موضوع چیست؟

اولی: خبر عجیبی است. سومی: چه خبری؟

اولی: روز نامه از خبره سری و دیوانگی جوانان روزگار حکایت دارد.

دومی: خبری ناامیهای شانرا ذکر کرده؟

اولی: اسمایشان زور فوتو

دومی: بخوان تا بشنوم. اولی: روز نامه را بریدارد

بعد از پیدا کردن ستون مقصود به خواندن شروع میکند:—

دومی: روز نامه را از اولی می گیرد و ژرف می نگیرد، ابروانش را باهم نزدیک میکند و با شکفت میگوید:—

دومی: چیز یکه عقل باور نمیکند، یکی از آنها همسایه مان هاشم است، باورم نمی آید که او در سرعت موتو اشتراک ورزیده باشد.

اولی: باور نمیکنی؟ اما فوتو چه میگوید؟

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

دومی: جوان ها کدل و

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

به قول خفتگان سنگر حق

این صقل با استعداد و هوشمند را برای نجات کشور عقب مانده اش از پندها و موانع ترویج نمایند او مدتی را نزد این عالم پرفیض و بانقوی به منظور کسب دانش شامل مدرسه تخارستان شد.

مولوی عبدالولی شهید از همان دوره اول طفولیت نسبت به سایر مصنفاتش متجسس و کنجگاو بوده و در مورد او ضاع ناسامان منطقه و مردم خود که باثر چپاول گرگان نظام مردود سلطنت حالت اسف آور و رقتیاری را بغود گرفته بود فکر میکرد و ساعت هامی اندیشید و احساسات حق طلبانه مولوی عبدالولی شهید کارلا مساعد بود او درین محیط دزخشان و تابناک مسیر حرکتش را تعین نمود و با کاروان روشندان و پاک بازان که هدف و مرام شان اسلام و حصول

معرفت از آوان طفولیت مورد توجه والدینش قرار گرفت و دوره پاک وبی الیش طفولیت را در کوهساران سرسبز و فرح بخش یاول بهری نمود و هنوز پنج بهاری از عمرش را پشت سر نگذاشته بود که والد بزرگوارش جهت کسب دانش ورهائی از مرض مهلک چهل او را در مدرسه شامل نمود و بااثر استعداد عالی که داشت در کمترین وقت قرآن شریف را ختم و زمینه را برای فرا گرفتن سایر علوم مساعد ساخت. لیاقت عالی و استعداد سرشار او در فرا گرفتن دروس از یکطرف اخلاق حمیده و صفات پسندیده او در هم قطارانش از سوی دیگر باعث شد که عبدالولی مورد توجه استاد بزرگوارش مولوی عبدالرحیم صاحب قرار گیرد تا

شهید مولوی عبدالولی (رجاء) معروف به مولوی رحمت الله ولا تحسن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون. مرده میندازد. آنانی که در راه خدا کشته شده اند بلکه آنها زنده اند و در نزد پروردگار شان روزی داده میشوند. چهل دو سال قبل از امروز دران هنگامیکه رژیم مستبد ظاهر شاهی ملت بیچاره و دربند کشیده مارا بر منجلاب فقر و بیچارگی سوق میداد نوزادی در قریه زیبا و قهرمان پرور یاول ولسوالی کشم پایجهان هستی گذاشت که والدینش اسم او را عبدالولی گذاشتند.

عبدالولی مشهور به مولوی رحمت الله فرزند حاجی صفر محمد نولهای از بوستان عالم و

رضای خدا (ج) و تحتی بخشیدن دانش بودند وی بادرک مسؤلیت
حاکمیت دین خدا بود همسفر ایمانی خود عده از جوانان پاکدل
گشت که مورد شکار تبلیغات زهرآگین را که

مضامین دینی ایفای وظیفه نمود .
مولوی (رجاء) در منطقه
یاول که زادگاه او بود توانست در
مدت کم تعداد زیادی از مردم
انجا را به جهاد مسلحانه آماده سازد
و از نیروی آنها بر علیه دولت
ملحد استفاده نماید همان بود که
بمجرد ورود مجاهدین به ولسوالی
جرم تخرار چندی از برادران یاول
و خالقان بدستوری روانه جرم
شدند و با سنگر داران مکتب اسلام
پیوسته .

شهید مولوی (عبدالولی)
رجاء ارتباط خود را با مجاهدینی
که مصروف نبرد با خلقی های
وطن فروش در ولسوالی جرم بودند
برقرار نمود و زمینه حرکت
مسلحانه و تشکیل جبهه اسلامی
را در منطقه تیشکان مساعد ساخت
در بانیس سال ۱۳۵۸ با اثر تلاش

عده از جوانان مبارز و آگاه و
همکاری مولوی عبدالولی شهید
جبهه واحد و نیرو مندی در
تیشکان و درایم وارگو بوجود
آمد که مسؤلیت عمده تنظیم و
تبلیغ جبهه بدوش وی گذاشته
شد ، او با درایت انقلابی و بینش
وسیع اسلامی این وظیفه را موفقانه
انجام داد و در سال ۱۳۵۹ بصفت
امر امتیاز تیشکان تعیین گردید
و مدت یک و نیم سال این وظیفه
را با توجه شایسته ایفاء نمود .

این گروه شده بودند با ایراد خطابه
ها و توضیح حقایق از گزند اندیشه
های غیر اسلامی نجات داده و به
شاهراه سعادت بخش اسلامی رهنمونی
کرد . او مدت شش سال تعلیمی
را به مبارزه و دعوت بر حق اسلامی
در مدرسه تخرارستان سپری نموده
سند فراغت حاصل کرد بعد از بنایان
رساندن دوره تحصیل بصفت معلم
در مکتب ابتدائیه بازار تیشکان
مقرر شد و مدتی در انجا بحیث معلم
شهید مولوی عبدالولی
(رجاء) در مدرسه تخرارستان
بمبارزات پیکیر و بی ادب شروع
نمود . و با عزم راسخ و اراده شکست
ناپذیر بسوی هدفش رفت و از
هیچگونه ایشار و فداکاری دریغ نورزید
هنگامیکه مولوی (رجاء) شهید
شامل مدرسه گردید گروهی از
بیخردان کور دل و باوه سر ایان
بی احساس در ولایت کندز مصروف
گمراه نمودن افکار جوانان کم

مولوی (رجاء) شهید مظهر تقوی و فضیلت و نمونه بارز از انسانیت بود، راستی و صداقت در کارها خاصه اش بود و صحبت و صمیمیت با بندگان مومن خدا (ج) خصلت دیرینه اش، طرفدار حق و عدالت در اجتماع با حق زیست و از حق سخن گفت و در جهت حق بر باطل قیام کرد اما بدبختانه که نهال عمرش را قطع کردند و در تیره شب برج اسد ۱۳۶۲ با دو تن از همسرگرافش در کوه زاغیچه به در زد خورد باروسها شهید شد. (انا لله وانا الیه راجعون). روحش شاد و یادش گرامی و جایگاهش بهشت برین باد. شوید مولوی عبدالولی (رجاء) تالیفاتی از خود بجا گذاشته است که از آن جمله میتوان آثار ارزشمندی جهاد در راه خدا (ج) و اسلام، ضامن سعادت بشری، را نام بود.

شهید قاضی احسان الحق

«واحدی» :

مدرسه اسدییه یکی از مراکز تربیتی اسلامی بود، کسی را که پروردگار هدایت میفرمود آگاه آزاد، فہیم، عالم و مسلمان انقلابی پرورش نموده و در راه آرمانها و اهداف عالی اسلام فکر بلند ایثار و قربانی را در او ایجاد میکرد و چنان شور و تحرک

حریت را در او زنده میساخت که شاگرد همیشه حرکت را بر سکون بیان را بر خاموشی و جنبش را بر جمود ترجیح میداد.

و یکی از شاگردان و تربیت یافتگان این مکتب اسلامی و انسان سازم شهید قاضی احسان الحق «واحدی» است که در سال ۱۳۳۰ در خانواده ایکه از انوار و شعل علم تابان بوده و صدها طالب از آثار فیض ایثار آن بهره مند میگردد، متولد شده و در همچو یک دودمان زندگی ساز دوره طفولیت را گذرانید.

پدرش مولوی صاحب عبدالواحد یکی از علمای معروف و مبارز کشور بود چون موصوف منزلت و مکانت دانش بالخاصه علوم اسلامی را درک نموده و خود نیز یکی از پروانه های این شمع تابناک بحساب می آمد، بعد از تربیت ابتدائیه و اعطاء شعور

سیاسی، در سال ۱۳۳۷ شامل مکتب ابتدائیه نهرین گردید و بعد از آنکه این دبستان را با موفقیت به پایان رسانید، روی ذوق و علاقه زیادی که به تحصیل علوم اسلامی داشت، در سال ۱۳۴۳ طالب صنف پنجم مدرسه مبارز پرور اسدییه شد، دیری نگذشت که او در قطار شاگردان ممتاز قرار گرفته شامل صفوف پاک و بی الایش مبارزین و برادران تحریر گردید و جهاد اسلامی را علیه مستکبران و جنایتکاران آغاز نمود هر روز از زندگی را که بهشت سر میگذاشت از تحریر میآموخت و بدیگران می آموزاند او در بیداری و تنویر اذهان هم صفای و دوستانش لحظه ای هم فرو گذاشت نکرده، گویا زندگی را در راه رشد انقلاب اسلامی وقف نموده بود.

بعد از اینکه در سال ۱۳۵۰ از مدرسه اسدییه فارغ شد آگاهی خود را از اسلام و مبارزه کافی ندانسته بصف جوانان مسلمان پوهنتون شتافت و در پوهنچی شرعیات به تحصیل خود ادامه بخشید، چهار سال دوره فاکولته را در مبارزه با ملحدین و زورمندان سپری نموده و بعد از گذشتادن دوره نظری در سال ۱۳۵۶ بحث قاضی ابتدائیه مرکز

کابل مقرر گردید اما قاضی احسان الحق بعد از توظیف به امور قضاگاهی به دولت ملحد و کافر همکاری ننموده با برادران مرکز کابل بفعالیات های اسلامی پرداخت ، که در نتیجه از طرف مزدوران روسی دستگیر و به زندان پلچرخ محبوس شد و بعد از سپری نمودن یکسال و چند ماه در زندان همراه با سایر مسلمانان آزاده افغانستان در به اصطلاح عفو عمومی کارمل مزدور از حبس رها گردیده جهاد مسلحانه را علیه کفر و ظلم آغاز نمود ، موصوف بالاخره در سال ۱۳۵۹ در یک برخورد با نوکران حلقه بگوش روسی به درجه رفیع شهادت نایل گردید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

روحش شاد و یادش گرامی باد

شهید غیب الله ولد حاجی محمد اکبر از واسوالی قیصار

ولایت فاریاب میبانه موصوف از بسو و آغاز انقلاب اسلامی در کشور ما ، شجاعانه در مقابل تجاوزگران و دشمنان اسلام قد علم کرده و تپای جان در راه دفاع از حریم مقدس اسلام و ناموس وطن عزیزش ایستادگی

جوانی بسود غیب الله شایسته پدر حاجی محمد اکبرش نام مقرر شد «بلند غور» ای نوکوری نوکوری نوکوری ز خورده تا بزرگی در صداقت بهر سختی بهر مشکل سپر بود مجتهد بود مردم خاص تا غم که ذاتاً بود یک مرد مجاهد شجاعت مند چیره هم دلاور بسا زبیرد با الحاد ملحد که در عزم متانت بود ممتاز چو می رزمید با کفار دائم ده اقوامش هزاران خانواده تمامی سر یکف در راه اسلام به غیب الله جمله بکول و جان شده چار سال دائم در تلاشند ز سعی اجتهاد این دلاور به هر جهه کزو آثار مردی چو صد ها بار با تانک طیاره همیشه داشت با کفار استیز بوزباری که روس آتش نشان کرد جهان را کرده بر چشم عدو تنگ جهان ماعدزد شش در غمان بود

کرد تا آنکه مردانه جان عزیزش را به جان آفرین تسلیم نمود ، و اینک زندگینامه شهید موصوف را طی نظمی که یکی از همسنگرانش بنام (کراری) سروده مطالعه فرمائید .

هر از می سعادت بود جامش بخت پوشه مریدی نیک فرجام «تکب درک» آنجا اصل و آبزی ده در حسن ملاحه بود معتاد گردان را نوازش کسره خدمت که از حال فتنران باخبر بود چه در خیر العمل ها نیز اقدام همی کوشید در مرهای واحد بدشمن حمله ماش مانند اثر دلسا کشتار کرده از برخی ضد بهر جبهه بهر میدان سرافراز به اخراج شکست کفر قایم قرین سر خط روس او فتاده ندیده روز شب یک لخته آرام بر آس کفر ملحد همچو شیران به خنجر قلب ملحد می تراشند قربانش مجاهد گشته یکسیر که بنموده است با عدوان نبردی چنان برخورد کرده بار باره بجان کفر همچو آتش تیز طیار آتش نگون از آسمان کرد بهر میدان که رو آورد از تنگ که روسی را جهنم در عنان بود

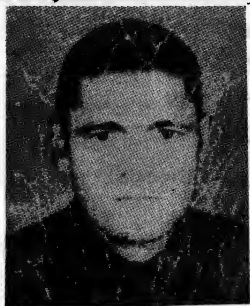
مگر چی مړه شی . مقوله تر یوه حایه سمه ځکه ده چی له بالشویک انقلاب له واخله تراوسه له شپږو حکمرانانو نه یواځی دوه تنه (خروسچف او نانسکوف) له حکمرانی او د واک له گدی نه گوښه کړای شویدی ، نور څلو واړه (لینن ، ستالین ، برژنېف او اندروپوف) تر مرگه د واک پر گدی ناست پاتی شول . د ۱۹۸۲ په نومبر کی د برژنېف تر مرگ وروسته ، د سیاسي بیړود نسبتاً کوم ځوان قیادت د را منځته کیدو اټکل کیده : مگر د اټکل پر عکس عمر خوړلی اندروپوف د سیاسي هوس پر گدی کهناست ، خو د ۷۲ کلن کنستینتاین چرنینکو را منځته کیدو د خپل سلف د بوداتوب ریکارډ مات کړ .

په روسیه کی واکلیږد (د اقتدار انتقال) دومره پټ ساتل کیږی چی د بهرنی نړی مبصرین هم په تیارو کی له اټکل پرته هیڅ نشی کولای . داخل دا خبره په پوره باور کیده چی تر اندروپوف وروسته به د سیاسي بیړو غړی ۲۰ کلن میخائیل گور باچیف د واک پر گدی کینی ، مگر یوځل بیا دا ټکلونو تغیر ونه‌غښتل شو ، او د برژنېف نژدی دوست چرنینکو د روس د اقتدار کرمی ته ځان ورساوه .

۷۲ کلن کنستینتاین چرنینکو د برژنېف نژدی ملگری ، او اټکلیدونکی جانشین و ، ویل کیده چی برژنېف به په خپله دی جانشینی ته ساز کالدي ، خو د دولس کسيزی سیاسي بیړو له خوا د اندروپوف په انتخاب مړه دده د بخت ستوری را پرېوت .

دا وخت چی چرنینکو ته هر چانس مخه ورکړی وی ، وی به ، خو څومره چی د روسی حکمرانانو لاس زموږ د مظلوم اولس په وینورنگ دی ، او د خپل ټولک پوځ چاره یی زموږ د هر اړخیزی ازادی پر سر را ټکلی ده او څومره چی په روسی قیادت (۱) کی بدلون زموږ په تحلیل پوری اړه لری ، نو ویلای شو چی :

لکه څنگه چی پر افغانستان باندي د روسی تیری ډرامه دکال ، دوو څپره نده او تر یوه پروگرام لاندی وه ، همدا شان یی د قیادت بدلون هم زموږ د مسئلې د سیاسي او نظامی امیدواری څه تصور نشی را ژوندی کولای ، البته په څو صورتونو کی :

(شهید محمد اسحاق ولد محمد امان)

محمد اسحاق فرزند محمد امان
در سال ۱۳۴۲ هـ در یک خانواده
دین پرور واقع قریه اوقاف
ولسوالی سچارک ولایت جوزجان
متولد گردید نسبت ضعیف اقتصادی
و مشکلات فامیلی نتوانست به
تعلیمات خویش ادامه بدهد.

بازوی کار شدن کفر العاد
(تره کی) در افغانستان مرد پرور
در سال ۱۳۵۸ به صف مجاهدین
منطقه پیوست و دست به جهاد
مسئولانه زد، او منحرف مجاهد با
شهادت دلیر در جنگ هاهمه و قه
اشتراک می کرد، نامبرده در
تمام عملیات هابه صفت یک
چریکی ورزیده اسلام در هر سنگری
که قراردادش از خود فداکاری
های قابل قدر نشان میداد.
بتاریخ ۱۰ اسد سال ۱۳۶۲
جام شهادت را نوشید.
(انا لله وانا الیه راجعون).

بدین گونه تلاش سعی بی کین
تاسف آنکه در برج حمل بود
دو شبیه گشت از ایام ظاهر
بشد - آوازه آمد فوج روسی
هزاران روس و با تانک طیاره
که تا بشدید غیب الله چنین است
چو نمائیم با دفسار پر خدش
همو بیند از ما زور و غیرت
چنان هنگامه ها سازیم برپا
ز تن های پلید نعل کفار
چنین بیند از ما غیرت و زور
باین شان شباهت شد سواره
روان گشتند با سرعت چو مرمر
در اندازد ز پا تانک و طیاره
یک ساعت که رزمیدند قاهر
همانکه روی صحرای غرق خون شد
قوای از جانب قیصر ناگاه
باین هم این جوان شیر پیکر
نشان داده چنان داد شجاعت
هجوم آورد از بالا طیاره
به آخر ماند تنها تیر اتمام
درین فرصت ز بالا سه طیاره
اخیراً فیر ها کرده اصابت
پوشید و برضوان کرد آرام
تصیب آمد بدو گیتی سر افراز
که جان داده براه دین و مین
به عزت یاد او پیروز بندی
که فیض رحمت حق باد نازل
ز «کراری» همین تحفه نثار است

به امجای کوفار داشت تدبیر
که یوم بیست سه پیک اجل بود
به سال شصت یک این مرد ماهر
که بنماید اجل را پای بوسی
همی آیند از راه آشکاره
بگفت امروز روز جنگ و کین است
بیشد از به لاش اندر سر لاش
ز وهم افتند در خاک مذلت
شود لولاب از خون دشت صحرای
مهیبا بهر زاغان گوشت مردار
که دست از کار افتد دیده ها کور
مجاهد هم زغر کمپ و کنساره
بروی توب تانک فوج لشکر
دل کفار گشته پاره پاره
مواجه با شکست گردیده کافر
ولی تعداد طیاره فزون شد
به ملحد گشت و اصل بی مجابا
چو شیری بی هراس از پشت سنگر
نهاده بر دل کفار حسرت
مقابل تانک لشکر بهر چاره
نشسته دست خالی در سر انجام
نموده فیر های بی شماره
که با مردانگی جام شهادت
بشد با نیکمردی شهرت و نام
خوشا برده ز میدان گوی ممتاز
بدار الخلد ماوا جای مسکن
بدنیا و به عقبی ارجمندی
به آن مردی که خلدش هست منزل
چنین خدمت نشان افتخار است

نهیفته است.

«پایان»

نقشه ص ۷۵

تحقیق...

بی آیشی بود.

سومی: بظاهر کس بازی
نغور، کردار را بین.

دومی: حتماً رازی نهفته
است.

سومی: منظورت چیست؟
دومی: حقیقتاً نمیدانم،
اما تصور نمیکنم که همسایه مان
«هاشم» در عمل شنیعی مثل
دزدی اشتراک کرده باشد. فکر
میکنم که او نا دانسته سوار
بوتر شده باشد، اما اگر فهمیده
این کار را کرده باشد، با ناممکن
و محال نزدیکی اش بیشتر است،
تا واقعیت.

اولی: تاویلات بیجانکن،
جوی از بجه های تمدن جدید
دزدی کرده اینکه شگفتی ندارد.
و تو چرا با ورنکنی؟ تنها
همینکه ظاهر خوبی داشت،
برادر! پشت ظاهر نکرد.

سومی: بسیاری گرگها
خود را در لباس میش جا
می زنند.

دومی: اگر او را می
شناختید، حتماً نظر تان را تغییر
میدادید نه، نه، حتماً رازی

۲۳ د مخ پاتی

د مسلمانانو خپلمنځی ..

و جوب کی څه شک او تردد
درلود او حق اسلامی فقهاء
خو لا دا جنگ له جهاد څخه هم
غوره بولی. ځکه که د فتو او
فسادونو مخه و نه نیول شی
جهاد به تعریف او بالاخره به د
جهاد مفهوم هم له خلکو
ورک شی چی د مسلمانانو په منځ
کی به یی نوم اخیستل عیب
وی، همداهمیت و چی حضرت
علی کرم الله وجهه خپل تول
عمر د فتو اوفسادونو دله منځه
وړلو په مقابل کی په جهاد
تیر کړ.

او حضرت عبدالله بن عمر
رضی الله عنه وایی زه په بل
هېڅ شی دومره نه یم خفه شوی
لکه د دغه ایت د مضمون (چی
مونږ نقل کړ) د مقتضی د نه عملی
کولو په وجه پی خفه شوی یم،
سره لدی چی خدای راته امر
کړی و ما له باغیانو سره جنگ
ونکړ.

۲- که اسلامی حکومت موجود
وی او مسلمانان په خپلو منځو

کی په جنگ او جگړه شو نو -
اسلامی حکومت دنده لری چی
دواړه پلی سره روغی، جوړی ته
کینوی، که روغه جوړه نه راخی
د تیری کوونکی له معلومولو
وروسته دی له زور څخه کار
واخیستل شی او عام مسلمانان
هم باید پدی کار کی د اسلامی
حکومت ملاتړ وکړی.

۳- که د اسلامی حکومت
په مقابل کی ځینی خاک یه
ناروا پورته شی نو په شرعی
اصطلاح دوی باغیان دی اسلامی
حکومت یی باید د نصیحت او
نرمی لپاری روغی ته راوبلی که
دای نه منله اجازه ورته شته چی
په زور بغاوت له منځه یوسی.

د ۴۷ مخ پاتی

د افغانستان د مسلمان ..

پدی ډول روسان په نظامی
ساحه کی هم د مجاهدینو د مقاومت
په وړاندی پاته راغلی او په
سیاسی ساحه هم چی نه د غلامانو
تغیر او تبدیل د هغه څه چاره
وگولی شوه او نه د بادارانو
هسکو تیتو - زور، زر او تزویر
څه من ثابت شویدی. لنهه
لاس پوری کړی. د نړی سیاسی
بصیرینو او د نظامی چارو ماهرینو

وېلي دی : (روسان په افغانستان کې له موجود پوځ سره نشي کولی خپلو مقاصدو ته ورسيږي او بېکاره خبره ده چې د عسکرو شمېر زياتوالی د روسانو لپاره په نورو مېچوکي نور او نوی مسائل او بحران را منځ ته کوي.

داچې روسان زموږ د مسلمان ملت په وړاندې په ګولډوډي څوکوم خپز چې روسانو ته يو څه اسانتياوې برابر وي هغه د مجاهدينو د لیکو ترمنځ د بشپړ اتحاد نشتوالی دی او موږ باور لرو چې که مجاهدين په خپلو کې متحد شي ، او د روسانو يوازي اميد ('افتاق') پرې شي ، روسي به پوځونه نور د تېښکي توان نلري او که خدای (ج) کول مجاهدين به د کمونيزم په وړانو او ويمارومانو د اسلام او آزادۍ بيرغ پورته کوي او بشپړي خپلواکي ته به رسيږي.

د ۶۲ مخ پاڼي

د مسلمانانو د تنزل ...

چې د پاچايانو د مزاج د خوشالولو لپاره به وو ، دغه راز په دربارونو کې د طبع از مينښت لپاره ګڼ شمېر شاعران ، ادیبان او سندرغاړي را منځته شول .

شاه ولي الله (رح) د تسولتي بېلا بېلي ډلي له خپلو ژمنو او پازو او تعهداتو او رسالتونه خبر کړل او د رسالت د بر سره کولو غوښتنه يې ترې وکړه او ورته وی ويل د دغو ټولو وړانيو او ګډوډيو يواځې علاج (فک کل نظام) يې لږه اسلامه د ټولو نظامونو ټولنګول دی او يواځې علاج يې دادی چې مسلمانان د خپل بويست او اتحاد رسي ټينګه ونيسي . چې د خدای (ج) مخلوق ته پکې درنګ نسل ، حسب و نسب ، ملک او وطن ، دولت ، جاه و جلال او د کسب و کار له مخې لوړ او نېټ ونه کتل شي ، بلکې ټولنه (ذ الخلق عيال الله) سمه بېلګه شي ، چې حکم پکې يواځې د خدای (ج) وی او انسان پکې يواځې د الهی احکامو انځورګر او تطبيقوونکی وی ، چې قرآن د او نبوي سنت يې لارښوونې لري .

د ۵۵ مخ پاڼي

جهاد : ...

چې د خدای (ج) په لار کې څوکي کړي وی . له حضرت ابو سعید (رض) نه روايت دی چې رسول الله (ص)

فرمايلي دي :

يو کار دی چې پاک خدای (ج) به پرې بنده ته د نورو په پرتله په جنت کې سل درجې ورکوي او د هرې درجې فاصله به د څمکي او اسمان ترمنځ فاصلي ، هوسره وی ، ملګرو ي عرض وکړ : يا رسول الله (ص) دا کوم کار دی ؟

رسول الله (ص) درې ځلي و فرمايل : د خدای (ج) په لار کې جهاد ، د خدای (ج) په لار کې جهاد ، د خدای (ج) په ... حضرت علي کرم الله وجهه (رض) د رسول الله (ص) له ځوی رویت کوي :

څوک چې د خدای (ج) په لار کې يواځې مالی جهاد وکړي او پخپله پر کورناست ، وی د هر درهم پر ځای به اوه شوه اجره ورکول کيږي ، څوک له مالی جهاد سره ځانی او عملی جهاد هم وکړي ، هغه ته به د هر درهم پر ځای اوه لکه اجره ورکول کيږي .

عن انس بن مالك رضي الله تعالى عنه يحدث
عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ما من احد
يدخل الجنة يحب ان يرجع الى الدنيا
ان له ما على الارض من شئ غير الشهيد فانه
يتمنى ان يرجع فيقتل عشر مرات لما
يرى من الكرامة -

رواه مسلم

ترجمہ :

از حضرت انس رضی اللہ عنہ روایت است کہ حضرت رسول کریم
صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند : نیست هیچ یک از کسانی کہ داخل جنت
گردیده اند ، بازگشت بدنیارا دوست داشته باشد ولو کہ ہم
چیز روی زمین از آن او گردد ، مگر شہید ، کہ او آرزو میکند
تا بدنیا باز گردد و همچنان ده مرتبہ دُرّہ حنہ اش کشتہ شود
بر نسبت آن بچہ کہ دیدہ است از کرامت و درجات -

ادرس مکتبانی :

مدیریت مجلہ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاہدین افغانستان

پوسټ بکس — (۱۸۵) پشاور پاکستان

وجه اشتراک :

در خارج از کشور سالانہ - ۱۲ - دالر

شش ماہہ - ۶ - دالر

در داخل کشور - سالانہ - ۳۶ - روپیہ

شش ماہہ - ۱۸ - روپیہ

ادرس بانکی : الاثید بنک

برانچ شیخ آباد - پشاور پاکستان

حساب جاری - ۳۷۱

✱ د مجاهدو لیکو ترمنځ یو پیاوړی یوځت او اتحاد هغه اوسپنیز او بولا دی گوزار دی چی له نظامی نتائجو نه یی روسان له مداخلی راسی همیشه په تراهه کی دی .

✱ د واحد متبوع قیادت په ټینگښت کی د زړه له کومی ارادت ته ادامه ورکول او په ملی او بین المللی کچه د قیادت د بریالیتوب لپاره ژمنه کول .

✱ په بین المللی غونډو او کنفرانسونی د مجاهدینو معقوله او معتمد نمایندگی او د اتحاد د کورنی او بهرنی سیاست تمثیل .

✱ په پټن او آبرومندانانه انداز کی د سیاسی او اقتصادی ملاتړ ترلاسه کول .

✱ د مجاهدینو او مهاجرینو د جهادی روحی د پیاوړتیا په خاطر د قیادت او ولس ترمنځ امتیازونو ته لار نه ورکول .

د اسلامي سرمشرانو کنفرانس پورته

اور افغانستان په

له شخه هم لومړنی اسلامي سرمشرانو کنفرانس د ۱۹۶۹م کال د دسمبر په ۲۲ مه په رباط کې وشو، خو د اسلامي یونیت او یووالی چغه او اواز له تقریباً یوی پېړۍ راسی را روان دی.

د تیری پېړۍ په لومړیو کې چی د عثمانی ټولواکمنی ړنگیده پیل شو، نو لویدیز بشکیلاک اسلامي نړی ته خپل لاس وپښی ورغځول پیل کړل، چی له یوی خوا د لویدیز بشکیلاک دا یرغل د عیسویان یرغل هم و.

نو مسلمانانوی پرضد (پارت اسلامیزم) یا اسلامي یونیت چغه پورته کړه.

تر دویم ستر جنګ وروسته چی بنایسته ډیر اسلامي هیواد ونه بیرته یوڅه خپلواک شول، نوور سره جوړښت د یونیت چغی او جذبې هم یوه نوی بڼه واخیسته، په بله وینا د ځینو اسلامي حکومتو سرمشرانو دا انگازه په لا لوړ ډیر شورما شور خوره کړه، که څه هم ترشایی د حکومتی پوړی (کرسي) مقصد نغښتی و.

دلته د افغانستان په کلون د ټولی اسلامي نړی په رېږو او قضایاوو کې د اسلامي سرمشرانو کنفرانس د اغېز منسوب د جوتیا لپاره په دغه باب یوڅه رڼا اچوو:

لومړی اسلامي سرمشرانو کنفرانس (لکه د مغه موچی ویلی دی)، د مراکش په پلازمېنه (رباط) کې وشو.

د صهیونیستی یرغلګرو په لاس د اقصی مبارک جومات د یوی برخی شهیدیدو او سوځیدو مسلمانان د غفلت له درانه خو به یوڅه نور راوینښ کړل، نو هماغه و چی د اسلامي نړی د رېږو او په تیره بیا